ANADOLU'NUN DERTLİ OZANLARI

HAZIRLAYAN

HALK OZANI NİDAYİ DEDE

Saygı değer mehmet bozdoğan
Kitaplığına Hatıramdır,

6 Aralık 2000

Ozan NİDAYİ DEDE

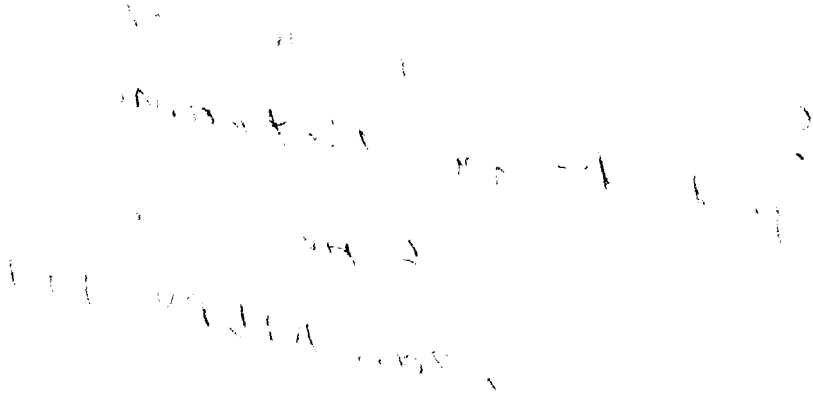

ANADOLU'NUN DERTLİ OZANLARI

HAZIRLAYAN

HALK OZANI NİDAYİ DEDE

Birinci Baskı - 1 Ocak 2000 - ANKARA

ABİDELEŞEN OZANLARIMIZIN ANISINA

Halk ozanlarımızın yaşam öykülerine ve gönülleri coşturan birbirinden güzel nefeslerine değinmeden önce, Hacı Bektaş İlçesi, Dedebağ yöresinde yüksek bir tepe üzerinde yapılan ve Yunus Emre ile Pir Sultan Abdal'ı simgeleyen "OZANLAR HEYKELİ"nde yazılı şu anlamlı sözleri birlikte okuyalım:

"Yüzyıllardır Anadolu Halkının Gözü, Kulağı ve Gönlü olan Halk Ozanlarımıza, Minnet ve Şükran Duygularımızla Sunulur."

T.C.
Kültür Bakanlığı - 1993

Kültür Bakanlığı'nca verilen
ISBN : 975 - 97041 - 0 - 2

"Efendiler, hepiniz milletvekili olabilirsiniz,
bakan olabilirsiniz, hatta cumhurbaşkanı olabilirsiniz,
ama sanatçı olamazsınız.
Yaşamlarını büyük bir sanata adayan
bu çocukları sevelim."

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Bu kitaptaki eserlerin her hakkı mahfuz olup Murtaza Akbaş'a aittir. İzin alınmaksızın hiç bir yerde, hiçbir basın yayın aracı ile basılamaz, yayınlanamaz, çoğaltılamaz ve ayrıca müziklendirilemez.

MURTAZA AKBAŞ
(OZAN NİDAYİ DEDE)

Bu kitabı yayınlamaktaki amacım kültürümüzü yaşatmaktır. Ayrıca kitapta eserleri yer alan ozanları halka daha iyi tanıtmak ve 1500 yıllık geçmişi olan ozanlık geleneğini sürdürmektir. Kitaptaki ozanlardan eserleri imza karşılığı alınmış olup sorumluluk eser sahibine aittir. Her hakkı muafızdır.

1500 yıldan bu yana süregelen geçmişteki ozanların veya halen yaşayan ozanların eserlerini değiştirerek kendisine mal eden sanatçı ve aşıkları şiddetle ve nefretle kınıyorum. Bir halk ozanı olarak yapılan bu haksızlıkları halkıma duyurmak en onurlu görevimdir.

Kitabın hazırlanmasına emeği geçen tüm ozansever dostlarıma saygı ve sevgilerimi sunarım. Daha nice yıllar diler, bu köklü kültürü yaşayan ve yaşatan, gönül veren, saygı duyan herkese candan teşekkür ederim.

OZAN NİDAYİ

Sanata hor bakan bir milletin hayat damarlarından birisi kopmuş demektir.

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Halk Ozanı dürüst saygı değer, sevgi dolu yüreğiyle
Hem Halka hem Hakka yakın olan kişidir.

HALK OZANI HÜSEYİN ÇIRAKMAN

Anadolu ozanları dünya barışından yanadırlar ve evrensel görüşe sahiptirler. Kimseyi kırmazlar, kimseye kırılmazlar. Tam bir gönül eridirler.

Bir ozanın tarihi işlevi neyse öyle yaşamam gerekliydi. Çünkü ben özünde farklı insan köküne karşıyım, insanı tek asalet bildim ve o inançta kalmaya da kararlıyım.

AŞIK MAHZUNİ ŞERİF

Bir memleketin türkülerini yakanlar kanunlarını yapanlardan daha güçlüdür.

TOMAS

Bugün sanatın candamarlarının hepsi kopmuştur. Sanat ve sanatçılar aç, susuz, perişandırlar.

Halk Ozanı Halkın maaşsız vekilidir ve
Halkın Gören gözü, duyan kulağı, söyliyen dilidir.

OZAN NİDAYİ DEDE

Sazın teline vurulan her mızrap
Atom bombasından daha güçlüdür.

YILMAZ GÜNEY

Halk Ozanları Adına Çıkan Eserler

* Halk Ozanları Kültür Derneği Antolojisi 1978 ANKARA
* Kültür Bakanlığı Halk Ozanları Antolojisi 1992 ANKARA
* Çorumlu Halk Ozanları Hüseyin Çırakman 1992 İSTANBUL
* Aşıklık Geleneği ve Halk Şairleri Feyzi Halıcı 1992 ANKARA
* Aşıklar Kooperatifi Halk Aşıkları Antolojisi 1992 ANKARA
* Dünün ve Bugünün Halk Ozanları Hüseyin Çırakman 1993 ANKARA
* Kültür Bakanlığı Halk Ozanlarının Sesi Dergisi 1994 ANKARA
* Anadolu Kültürü ve Ozanlarımız Ozan Naçari 1995 ANKARA
* Halk Ozanları ile Mamak Şiir Antolojisi 1997 ANKARA
* Anadolu'yu Gezen Ozanlar Ozan Naçari Baba 1997 ANKARA
* Anadolu'nun Çileli Ozanı Ozan Naçari Baba 1997 ANKARA
* Bir Ozanın Kaleminden Mahmut Erdal 1998 İSTANBUL
* Halkın dili Halk Ozanları Hüseyin Çırakman 2000 ÇORUM

KİTAP İSTEME ADRESLERİ

Halk Ozanları Kültür Vakfı
Strazburg Cad. 24/6 Sıhhiye / ANKARA
Tel : (0.312) 229 11 22
Halk Ozanları Derneği
Kale Mah. Mecitözü Cad. No: 114 ÇORUM
Tel : (0.364) 212 24 31
Halk Ozanı Nidayi DEDE
Mürsel Uluç Mah. 112 Sokak 33/10 Dikmen-ANKARA
Tel(0312) 476 65 69 - 476 34 88

Kapak Düzeni : Ozan NİDAYİ DEDE
Dizgi-Baskı : ÖzAŞAMA Mat.San.Tic.Ltd.Şti.
İzmir II. Cad. 49/C Tel : 425 55 31 Kızılay-ANKARA

Basım Adedi : 1000 Adet
Basım Yılı : 01.01.2000 - ANKARA

ANADOLU'YA SOLUK VERENLER

Anadolumuzun kültürel mozayiği içinde başvermiş günümüze dek süren bir gelenek halk şiiri. Yüzyıllardır aşıklar aracılığıyla topluma mal olmuştur. Ne yazık ki bu içten bu pürüzsüz ses, günümüzde giderek daha zor ve kısık duyuluyor insanımızın yaşadığı toplumsal değişmeler bu sanat dalını ve onun yaratıcısı Aşıkların gün geçtikçe daha zor koşullarda varolma savaşı vermeye itiyor.

Ozanlar, tarih boyunca toplumun duygu, düşünce ve istemlerinin sözcüsü olarak doğrudan halktan ve iyilikten yana olmuşlar ve zulmedene başkaldırmışlardır. Bu kitabı hazırlayan Ozan Nidayi de sazıyla, sözüyle mücadele verenlerden olup Ozan Nidayi günümüzde sayıları artık iyiden iyiye azalmış bulunan önemli bir halk ozanımızdır. Halk sanatı, toplumun canlı bir parçası haline getirmek değişen toplumsal koşulların yaşandığı günümüzde özel bir önem kazanıyor. Halka sahip çıkmak onun ürünlerine ve yaratıcılarına sahip çıkmakla mümkündür. Ozan Nidayi gibi ozanlarımıza sahip çıkmakla halk şiirine ve müziğine katkı sağlamış oluruz. Ozanlık geleneğinin gereği olarak şiirlerini engin bir dünya görüşü içinde Nidayi mahlası ile yazan Ozan kısa sürede kendini kabul ettirdi. Rint bir yaşam çizgisi üzerinde bütün ülkeyi kent - kent, köy - köy dolaşan Ozan Nidayi'nin daha önce kişi ve kurumlar tarafından yayınlanan Antolojilerden yayınlanmış bir çok eser yer almıştır. Ben Nidayi'yi çok yakınen tanırım. Ozan, dış görünümü itibariyle sessiz, sakin, kabuğuna çekilmiş, mütevazi bir kişiliğe sahiptir. Ruhsal ve fikirsel yönü itibariyle coşkulu, engin düşünceli, hoşgörülü ve sevecen bir karakterdedir.

Ozan dürüsttür. Doğruluktan ayrılmaz. İki yüzlülüğe, yalana birde haddini ve kendini bilmeyene tahammülü yoktur. Dünya malına fazla değer vermez. Çıkar için kimseye minnet etmez.

Halk Ozanlığı misyonunda var olması mecburiyeti taşıyan bir kaç şart vardır:

1- Halk Ozanı asla yalan söylemez.

2- Kesin olarak halktan yanadır.

3- Hem devletçi hem halkçı olamaz. Ancak devlet Halktan yana tavır koyduğu an bütün Ozanlar devletten yana olur. Çünkü halk

ozanları yaklaşık 1500 yıldır halkına baskı yapan devletlerin karşısına çıktığı için bu kadar büyük olmuşlardır.

4- Halk ozanı durup dururken korkmaz ve vicdanından taviz vermez.

5- Ozanlık çok hassas ve erdemli bir misyon dalı olduğu için, halk ozanı bir gönül eridir. Kimseyi kırmaz, kimseye kırılmaz.

6- Sanatçı kişiliğinin verdiği tevazuudan dolayı çok hoşgörü sahibidir. Ancak aptal ve akılsız bir kişi olarak kalamaz.

7- Halk ozanının canını çekinmeden uğruna vereceği tek kapı halk olmalıdır. Çünkü ünvanında (Halk ozanı) görevini üslendiği görülmektedir.

İşte gerçek halk ozanı bunlardır. Ne yazık ki günümüzde kelaynaklar kaplunbağalar korunma altına alınırken halen Halk Ozanları, sosyal güvencede yoksun perperişanlar, işte sizlere bir örnek Azerbaycandaki halk ozanları baz alınarak halk ozanları topluluğu kuruldu. 09.07.1993 tarih ve 93/4624 sayılı Resmi Gazetede ilan edilen Bakanlar Kurulu kararınca halk ozanları topluluğu kuruldu. Türkiye genelinde 450 halk ozanı varsayımiyle, her yıl 50-60 kişilik kadro verilerek güvence altına alınacaktı. Fakat bu yasa sadece kağıt üzerinde kaldı ve bugüne dek hiç bir ozana yasal hak verilmedi. Bundan böyle gönül dostu Ozan Nidayi'ye sanat hay.atında başarılarının devamını diler, daha nice yıllar derim. Tüm dünya halklarına atomsuz, savaşsız, füzesiz bir dünya temenni eder ve bu kitapda eserleri yer alan Ozan arkadaşlarıma faydalı olacağı kanısındayım. Ancak Halk Ozanı Halk var olduğu müddetçe var olacaktır. Burada 2000 yılına girerken değerli okurlarıma saygılar sunarım. 15 Aralık 1999

Halk Ozanı NİDAYİ DEDE

OZAN NİDAYİ DEDE

11. yüzyılın sonlarına doğru Horasan'dan kalkıp Anadolu'ya gelen üç kardeşten "Mılla Mehmet, Haydar ve Mılla Bayram'ın Erzincan yöresine yerleştiği ve o dönemde ilim irfan sahibi kişiler olduğu için onlara Mılla ismi takıldığı söylenir.

Daha sonraki yıllarda bu üç kardeş yörede Horasan'dan aldıkları kültürü Anadolu'ya yaymak amacıyla, biri pir postuna biri mürşit postuna diğeri de rehber postuna oturur.

Aşık İsmail daimi rehber postunda oturan Mılla Haydarın torunlarındandır. Ben ise Pir postunda oturan Mılla Mehmedin torunlarından Abdurrahman dededen olma Hasan dedenin oğlu İsmail Akbaş Dedenin oğluyum. Rahmetli büyük dedem Abdurrahman dede ile Seyit Ali dede Sivasın Zara ilçesine bağlı Okçulu köyünde yaşamışlardır, yörede bunlara "Uzun saçlı Büyük Devrişin Çocukları" diye tanırlarmış. Abdurrahman dede cem ayinleri görgü gibi Alevilik kültürünü yaymak ve tanıtmak amacıyla Yozgatın Çekerek ilçesine bağlı Kırımoluk köyüne geldikleri için zamanla buraya yerleşmişlerdir. Mezarıda şu anda bu köyde bulunmaktadır. Aile geçimini uzun yıllar

kervancılık yaparak sürdürmüştür, soy olarak İmam Rıza ocağına bağlı,Canbek aşireti. oymağın piridir.

Ehli beyitden yolumuz
Aliden gelir dolumuz
İmam Rızada soyumuz
Bektaşı Veliyi gördüm.

Bu köklü kültüre sahip rahmetli babam olan İsmail Dededen ve Esme anadan 30-3-1960 yılında Yozgatın Aydıncık ilçesine bağlı Kıyıkışla köyünde doğdum. Biz beş kardeşiz, en büyüklerimiz Yusuf Akbaş dede ile amcam Seyit Ali dedenin oğlu Rıza Akbaş dede Dedelik geleneğini sürdürmektedirler. İkinci abem olan Mustafa Akbaş Ankarada oturuyor diğer iki ablam olan Gülüzar ve Fatma halen hayattalar. İlkokulu çok zor şartlarda okudum. Köyümüzde okul olmadığı için komşu köy olan Kalkancı ve Hacı İlyas köylerinde okudum. Okul sonrası 1969 yılında ailem Ankara'ya taşındı ve ben Ortaokulu Ankara'da okudum, ayrıca elektronik okuluna devam ettim.

Nidayi sevgi ile sana bağlandım.
Yüce dağlar gibi derde dağlandım.
Gece gündüz için için ağladım.
Kervanı yollarda kalan benmiyim.

Bu arada ehli kamil halden anlar Koca Kıvrak kızı Meyrem hanımla evlendim, bu evlilikten Zeki ve Sultan dünyaya geldiler. Çocuklar iki üç yaşındayken Askere gittim. 1980 yılında Gaziantep Kilis ve Hatay Seyyar Jandarma Alayı gibi askeri birliklerde askerliğimi tamamladım ve Ankaraya döndüm.

Şu Hatay'ın ilçesinde akarsın.
Bazen hırçınlaşıp taşar çıkarsın
Nice nice ocakları yıkarsın
Gel korkutma beni Asi Nehri.

Çinçin Çalışkanlarda bir ev kiraladım ve hayatıma yön verdim, serbest çalışıyordum, 1982 yılında Büyükşehir Belediyesine bağlı E.G.O. Genel Müdürlüğüne doğalgaz işletmesinde işe başladım, bu arada bir ikiz oğlan dünyaya geldi. Hasan ve Hüseyin isimlerinde. 1995 yılında E.G.O. dan zorunlu emekli oldum, bir müddet kendi adıma pazarlama yaptım.

Özümden gelen bir alışkanlıkla 1974 yılından beri şiire başladım. ancak usta görmediğim için pek olgunlaşmamıştım. Büyük bir Ozanımız derdi;

Kıymet biçilirmi elmas taşına
Varıp bir sarrafa danışmayınca
İnsan kendisinde sanat umarmı
Bulup ustasını çalışmayınca

Çocukluğumda köyümüze gelen aşıklardan özellikle Rahmetli Aşık Sadık Doğanaydan çok etkilenmiştim, daha sonraki yıllarda Alevi Bektaşi Ozanları okudukça merakım giderek daha fazla arttı, şiir yazmaya karşı bu geleneği elimden geldikçe sürdürmek istiyorum. Bir çok dergi ve gazetelerde şiirlerim yayınlandı. Ayrıca 1997 yılında Ozan Naçari babanın yayınlamış olduğu Anadolu'yu Gezen Ozanlar Antolojisinde eserlerim yer aldı, daha önce Naçari babayı yüzeysel olarak tanıyordum. Antalya Abdal Musa Şenliklerinde çok yakınen tanıdım ve şenlik dönüşü beraberce Finikedeki Kafi Baba Türbesini ziyaret ettik, orada şu şiiri ilticalen okudum,

Nidayi, dost Hatırla yolda buluştuk
Kafi baba türbesine ulaştık
Veli Dede dergahında el açtık
Yardım eyle bize pir Abdal Musa

Oradan Antalyaya devam ettik ve İsparta Senirkentde Veli Baba Dergahını ziyaret ettik. Ankarada bir çok derneğin üyesiyim, bunlardan bazıları, Başta Halk Ozanları Kültür Vakfı olmak üzere Hacı Bektaş Kültür Vakfı ve Köyümüzün (Kıyıkışla ve Kırmoluk Köy) Yardımlaşma ve Dayanışma Kültür Derneğinin üyesi ve kurucusuyum.

Bundan böyle Konser, Panel, Söyleşi gibi etkinliklere katıldığım gibi, Hacı Bektaş Veli Törenlerine, Eskişehir Sucaattin Veli etkinliklerine ve en son yapılan 26.9.1999 tarihinde, Ankara Halk Ozanları Kültür Vakfı olarak on Ozan arkadaşla Tokat Erbaa ilçesine bağlı Keçeci Baba köyündeki Keçeci baba etkinliğine davet edildik.

Horasandan çıkıp buraya geldin.
Çelik taşı görüp eylendin kaldın.
Tasavvuf ilminde bir kısmet aldın.
Ulularda biri Keçeci Baba.

Ozan Osman DAĞLI, Ozan Naçari BABA, Ozan Sinemi, Ozan

Dergahi DEDE, Aşık ZEBUNİ, Ozan EMANETİ, Şair Kul KEMAL, Sanatçı Ali BAŞTUĞ ve Aziz KIZILTÜRK'den oluşan bir Ozan kafilesi Ankaradan çıktık, Kırıkkale, Sungurlu'dan sonra ilk mola yerimiz olan Koparan boğazında irticalen şu şiiri okudum.

Birinci durağım Koparan dağı.
Yakıldı mangallar akıyor yağı.
Gidiyoruz Pire kalırsak sağı.
Hepimiz Hudaya bağlıyız Canlar.

Yemek yedikten sonra, Çorum'a doğru yol aldık ve Çorum Anadolu Halk Ozanları Lokalinde konuk olduk. O akşam Umut Radyo ve Dost Radyoda Ozanca söyleşi yaptık ve yine ilticayen Radyoya şöyle ses verdim.

Akşamınan Çorum iline vardık.
Umut, Dost Radyoda söyleyiş verdik.
Mihman olduk dostluk postunu serdik.
Merhaba Can dostlar size merhaba.

Sabah Çorum'dan yola çıktık Mecitözü üzerinden Amasya iline vardık. Hamdullah Dede Türbesini ziyaret ettik. Orada birçok kurban getirenler vardı, bizlerin ozan olduğumuzu bildiklerinde lokma yememiz için davet edildik, yemekten sonra sazlı sözlü bir muhabbete daldık ve ben yine orada şunu okudum.

Toplandık Amasya yolunu tuttuk.
Hamdullah Dedeyi ziyaret ettik.
Lokmalar yenildi ol sırra erdik
Merhaba Can dostlar size merhaba.

Böylece ziyaretlerimizi tamamlayıp Tokat Erbaa-Keçeci Baba dergahına vardık. Asıl adım Murtaza AKBAŞ olup, eserlerimde NİDAYİ mahlasını kullanmaktayım.

Biz geçmişteki ustalardan aldığımız bu köklü kültürü, yaşayacağız, yaşatacağız ve bizden sonraki kuşaklara aktarmak için elimizden geldiğince sazımızla, sözümüzle, kasetimizle, kitabımızla gelecek nesillere aktaracağız. Ben derim ki Tüm dünya halklarına, atomsuz, füzesiz, savaşsız bir dünya temenni eder, siz değerli okuyucularıma saygılarımı sunarım.

MURTAZA AKBAŞ
(OZAN NİDAYİ)

GELEN SORDU BENİ

Yükledim kervanı ilmin şehrine
Gelen sordu beni giden sordu
Emek verdim çok çalıştım terine
Gelen sordu beni giden sordu

Adem sıfatında cihana geldim
Hemi şerre hemi hayıra daldım
Benliğimde nice ödüller aldım
Gelen sordu beni giden sordu

Heran fakir oldum şu gönlüm zengin
Çok gezdim dolaştım bulmadım dengim
Yüksekten gezmedim hep oldum engin
Gelen sordu beni giden sordu

Gönüller sırrına ereyim dedim
Azmış yaraları sarayım dedim
Birlik makamına varayım dedim
Gelen sordu beni giden sordu

Ehli cemaatta pazar eyledim
Sevgiler işledim kime neyledim
NİDAYİ'yim gerçek sözü söyledim
Gelen sordu beni giden sordu

OZAN NİDAYİ

Dört kapı kırk makamdan elele verenler geçer.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

ADEMİ SEYFULLAH

Benliği içinde atmadın cahil
Ademi Seyfullah atamız bizim
İkilik nifakı koydun hey gafil
Ademi Seyfullah atamız bizim

Cihana hep insan olarak geldik
Cehalet kalesini durmadık deldik
İslam dini kutsal bir dindir bildik
Ademi Seyfullah atamız bizim

Rengini ırkını bölmeden bildi
İkiliği gönülde alimler sildi
İnsanın sevgisi insandan geldi
Ademi Seyfullah atamız bizim

Adem hava anne babamız oldu
Onların zülbünde kainat doldu
İnsanlık alemi dört kitap buldu
Ademi Seyfullah atamız bizim

Birlik makamında benayrılmazım
Cahilin sözüne hiç darılmazım
NİDAYİ bencile der sarılmazım
Ademi Seyfullah atamız bizim

OZAN NİDAYİ

Ademe candan, hakka da kuldan yakın ol.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

DERTLİ OZAN

Tarihler boyunca süre gelmiştir
Hayatı Romandır dertli ozanın
Sazını yılmadan gezip çalmıştır
Hayatı Romandır dertli Ozanın

Gezdi yurdu ovalarda dağlarda
Çalış durma köyde bahçe bağlarda
Ozanlık geleneği bu çağlarda
Hayatı Romandır dertli Ozanın

Şehire yerleşti bizim aşıklar
Trafik sıkıştı yol bulmaz taşıtlar
Zam zulümde boş dönüyor kaşıklar
Hayatı Romandır dertli Ozanın

Yaşama savaşı vermek gerekir
İnsanı bölmeden sevmek gerekir
Yetimi yoksulu görmek gerekir
Hayatı Romandır dertli Ozanın

NİDAYİ der geçim yolu kalmadı
Emekli toplandı kimse gelmedi
Yönetenler vekil bile salmadı
Hayatı Romandır dertli Ozanın

OZAN NİDAYİ

Sanat zorbalığa karşıdır.

CAMUS

ÖĞRETMENLER GÜNÜ

Yirmidört Kasım öğretmenler günü
Atamdan yadigar kaldı bizlere
Kutlayalım dostlar dünden bu günü
Atamdan yadigar kaldı bizlere

Öğreten odurki bize bilgiyi
Elimize verir kalem silgiyi
Hak adalet elde tutar dengeyi
Atamdan yadigar kaldı bizlere

Anne kucağında ilime salan
Aşkın muhabbetin içine dalan
Okuyupda bilim adamı olan
Atamdan yadigar kaldı bizlere

Okursan kitabı menzil alırsın
Girmesen topluma cahil kalırsın
Cehalet sendedir ne darılırsın
Atamdan yadigar kaldı bizlere

NİDAYİ hakiki mürşide daldım
Büyük Önderimden çok ilham aldım
Ülkemizde layik olarak kaldım
Atamdan yadigar kaldı bizlere.

OZAN NİDAYİ

Kötünün dünyada eseri olmaz

SEYRANİ

ORTAK OLDUM

Derdi olan derman arar
Dertlere hep ortak oldum
Kimsesizler bir dost sorar
Dertlilere batak oldum

Topraktan gelmişti cismim
Duvadan alındı ismim
Ruhumuzda çıktı kismim
İnsanlığa Atak oldum

Adem oğluna gülmeyin
Bunlar kötüdür demeyin
Yoksul dersen hiç gelmeyin
Yokluğa ben Matrak oldum

Hep insanlar çıplak doğar
Felek onları derde boğar
Zenginler köleyi soyar
Beylere hep Katrak oldum

NİDAYİ der derdim çoktur
Garibana sözüm yoktur
Gerçek olan özüm haktır
Ağalara satlık oldum.

OZAN NİDAYİ

Dost kazanmanın tek yolu dost olabilmektir.
EMERSON

İNSAN VAR OLDU

Kainat kuruldu insan var oldu
Pirim gel bizide görde gidelim
Müminler toplanıp hakka bent oldu
Pirim gel bizide görde gidelim.

Elesti bezninde ikrar vermişiz
Bu yolu erkanı cemi sevmişiz
Sürü olup bu katara saymışız
Pirim gel bizide görde gidelim

Ehlibeyt soyu Muhammet Ali
Pirim Hünkar Hacı Bektaşı Veli
Bu yolu sürdü Sultan Kızıl deli
Destur eyle bizi görde gidelim

Turnalar misali sürüler olduk
Cem cemaat durdu ne hale döndük
Toplandık dergaha darına durduk
Pirim gel bizide görde gidelim

Teknik çoğaldımı zaman değişti
İkrarlı ikrarsız gelip çelişti
NİDAYİ de küskünüyle barıştı
Pirim gel bizide görde gidelim.

OZAN NİDAYİ

Çalışmadan geçinenler bizden değildir.
HACI BEKTAŞ-I VELİ

ALİ YULLAH

Tasavvuf ilmine daldım
Bilmeden ummana saldım
Hakikatdan kısmet aldım
Ali yullah veli yullah

Pirin bahçesinde güldüm
Mürşit kapısında kuldum
Aradım gerçeği buldum
Ali yullah Veli yullah.

Dört köşeden toprak alan
Balçık yapıp adem olan
Kainata böyle salan
Ali yullah Veli yullah

Gelin hep Allah diyelim
Barış yolundan gidelim
Sevgiyi kutsal bilelim
Ali yullah Veli yullah.

Gel NİDAYİ sen seni sal
Ariflerde bir ibret al
Ayrılmadan özünde kal
Ali yullah Veli yullah.

OZAN NİDAYİ

Ali çoktur ama, şahı merdan bulunmaz.

PİR SULTAN ABDALIN

GAFİL GEZDİM

Şu alemde beni gafil gezdirdin
Aslı Nesli Temiz toplum olmalı
Cahiller içinde candan bezdirdin
Aslı nesli temiz insan olmalı

İrade sırrına eremedim ben
Parasız siyaset göremedim ben
Namussuza hesap soramadım ben
Aslı nesli temiz toplum olmalı

Beş yılda bir defa seçim yapılır
Vekil olmuş Allah gibi tapılır
Yemin töreninden sonra satılır
Aslı nesli temiz lider olmalı

Atam Anayasayı böylemi yazdı
Partiler bozuldu liderler azdı
Hakim para gördü davayı bozdu
Aslı nesli temiz hukuk olmalı

Akşamdan zam olmuş kimse bilmiyor
Halk perişan elden bir şey gelmiyor
Zalim çete kurmuş yoldan salmıyor
Aslı nesli temiz toplum olmalı

İşçi memur köylü emekli hasta
Açlığa mahkumuz hepsi yasta
Gençler iş bulamaz kahvede boşta
Aslı nesli temiz devlet olmalı

NİDAYİ'yim böyle moralin bozma
Evden oturupda çocuğa kızma
Dertler çoktur sakın azını yazma
Aslı nesli temiz Ozan olmalı

OZAN NİDAYİ

GURBET ELLERİ

Efkâr bastı beni yine ağlarım
Allah kahreylesin gurbet elleri
Yavrular silada haber sorarım
Allah kahreylesin gurbet elleri

Dağda ulu ağaç dalını eğmiş
Karamsarlık benim içimi sarmış
Gelen giden sorar sana ne olmuş
Allah kahreylesin gurbet elleri

NİDAYİ'yim gurbet elden dönemez
Mektup atar amma haber alamaz
Arada engel var kendi gidemez
Allah kahreylesin gurbet elleri.

DİLE GELİRİM

Gönül gel seninle muhabbet edeyim
Söylerim derdimi hale gelirim
Başı alıp bu diyardan gideyim
Söylerim derdimi dile gelirim

Gönül gelip dostluğuna bağladın
Beşik yapıp beni koyup eyledin
Şu sinemi aşk oduna dağladın
Söylerim derdimi küle gelirim

NİDAYİ'yim ben gönülle dost oldum
Bir gül gibi benzim sarardım soldum
Bülbül misali güldalına kondum
Söylerim derdimi çile gelirim

OZAN NİDAYİ

GAYRİ DÜŞ İLE

Gidiyom sevdiğim gözleme yolum
Döğerim bağrımı kara taş ile
Gurbetlik hasretlik ölümdür ölüm
Çekerim özlemini gayri düş ile

Artık cahillere derdim danışmam
Vefasız dostlarla varıp konuşmam
Küstüm senin ile gayri barışmam
Baharım karıştı kara kış ile

NİDAYİ kül oldum ben yana yana
Aşk beni neyledi gelde sor bana
Gerçek olan aşık kıyarmı cana
Çekerim hasretin dertli baş ile

DOSTTAN ALDIM

Şu yalan dünyaya geldim
Kadreyi ummana saldım
Eksiksiz bir dost aradım
Ben bu derdi dosttan aldım

Diyarı gurbet dolaştım
Ömrüm boyunca savaştım
Ben kemdimden çoktan geçtim
Ben bu derdi dosttan aldım

NİDAYİ der bulamadım
Başkasına soramadım
Dünya tatlı doyamadım
Ben bu derdi dosttan aldım

OZAN NİDAYİ

NAZLI YAR DİYE

Her sabah seher yeli esiyor
Sarardım soldum Nazlı yar diye
Bu gün yardan bana haber geliyor
Çağlandım dağlandım Nazlı yar diye

Gece gündüz hayal ile düş ile
Haberin alayım gökte kuş ile
Gurbette gezemem dertli baş ile
Bu yaban ellerde Nazlı yar diye

Nidayiyim felek beni bağladı
Bir derde düştüm bağrımı dağladı
Ben gurbette yar silada ağladı
Ağlarım ağlarım Nazlı yar diye

KİM BİLİR

Yeter artık etme nazar
Bu halimde yar kim bilir
Dertli olan ağlar gezer
Bu halimde yar kim bilir

Bir garibim boynum bükük
Her tarafım kırık dökük
Üstüm başım yırtık sökük
Bu halimde yar kim bilir

NİDAYİ der hep yürüdüm
Ah çeke çeke çürüdüm
Gam yüküne ben büründüm
Bu halimde yar kim bilir

OZAN NİDAYİ

KANAR ÖZÜM

Geçti gitti ayım günüm
Dostlarca yazıldı Tezim
Arşa çıktı benim ünüm
Darbe almış kanar özüm

Haksızlara baş eğmedim
Garip olana değmedim
Yetim hakkını yemedim
Bilen bilir benim sözüm

Bülbül gibi düştüm zara
Ta ezelden bahtım kara
Hasretim ben nazlı yara
Hiç kimseyi görmez gözüm

Dertlerim var dizi dizi
Beyler anlamaz ki bizi
Ozanların belli izi
Gerçeğe haykırır vâzım

NİDAYİ geldim giderim
Fani dünyayı niderim
Dostla muhabbet ederim
Figan eder dertli sazım

OZAN NİDAYİ

Düşmanınızın dahi insan olduğunu unutmayın.
HACI BEKTAŞ-I VELİ

GÖRDÜM

Bu gece irfan bağında
Muhammet Ali'yi gördüm
İmam Hasan'la Hüseyin
Zeynalı Abidini gördüm

İmam Muhammet bakırı
İmam Caferi sadığı
İmam Musaya kazımı
Pir Ali Rızayı gördüm

İmam Muhammet takiyi
İmam Ali yul nakiyi
İmam Hasan yul Askeri
Muhammet meytiyi gördüm

Ehlibeyitden yolumuz
Aliden gelir dolumuz
İmam Rızada soyumuz
Bektaşı Veliyi gördüm

NİDAYİ der irfanımız
Susmaya gelmez dilimiz
Gerçekler bizim dinimiz
Rehberim kuranı gördüm

OZAN NİDAYİ

Güzel ahlak sahibini cennete götürür.

Hz. MUHAMMED

ÇOK UZAK

Selam gelmiş bana gülyüzlü yardan
Gelemem sevdiğim yollar çok uzak
Hep acı çektirdin bana yaradan
Gelemem sevdiğim yollar çok uzak

Şu ellerde garip garip gezerim
Yare gidem diye bağrım ezerim
Nerde güzel görsem hile sezerim
Gelemem sevdiğim yollar çok uzak

NİDAYİ dünyada bir gün gülmedim
Cananın bağında güller dermedim
Bolca gezip sefasını sürmedim
Gelemem sevdiğim yollar çok uzak

GURBET ELDE

Vardım dostlar bahçesine
Dedi yarin gurbet elde
Bahtım kara mertçesine
Dedi yarin gurbet elde

Girdim baktım handa viran
Gel sevdiğim edek seyran
Beraberce bulak Reyan
Dedi yarin gurbet elde

Gel NİDAYİ figan eyle
Yar derdini getir dile
Hata yapma bile bile
Dedi yarin gurbet elde

OZAN NİDAYİ

UZAKTAN GELMİŞİM

Dost ararken seni gördüm
Yorma uzaktan gelmişim
Mihman oldum sizi sordum
Yorma uzaktan gelmişim

Bülbül gibi güle kondum
Yapamadım köye döndüm
Dost diye ekmeği buldum
Yorma uzaktan gelmişim

Hayran oldum dilinize
Selvi boylu dalınıza
Daha gelmem elinize
Yorma uzaktan gelmişim

Dünür geldik kızınıza
Koymadınız halımıza
Nalet olsun huyunuza
Kızma uzaktan gelmişim

NİDAYİder malı neyle
Diyeceksen haydi söyle
Akraba bilinmez böyle
Kızma uzaktan gelmişim

OZAN NİDAYİ

Allahtan korkmayan kuldan utanmaz.

Hz. ALİ

DEPREM

Ne hikmetti başımıza bu geldi
Marmarayı deprem yıktı da gitti
Felek sille vurdu ömür bitirdi
Gölcüğü İzmiti yıktıda gitti

Salladı evleri altında kalmış
Kıyamet günüdür dünya yıkılmış
Enkaz içinde bedeni ezilmiş
Yalova Boluyu yıktıda gitti

Evsiz barksız kalmışlar durmaz ağlar
Anne baba ölmüş içimi dağlar
Anında yok olmuş ev ile bağlar
İşte memleketi yıktıda gitti

Gece yarısı saat üçte salladı
Acı haber yüreğimizi dağladı
Nice insan feryat edip ağladı
Bilecik Bursayı yıktıda gitti

Yardım için dış ülkeler sırada
Cesetler toplandı tek tek arada
Mahşer olmuş bütün dünya burada
Adapazarıda yıktıda gitti

Kardeş kampanyası diye açtınız
Siz menfaat yolsuzluğu seçtiniz
Yardım ettik amma madur ettiniz
Memleket perişan olduda gitti

NİDAYİ'yim söyler tarihi budur
Onyedi Ağustos doksan dokuzdur
Bilmemki dünyanın yoksa sonudur
Yunanistan'da yıktıda gitti.

OZAN NİDAYİ

MERHABA DİYELİM

Perişan bıraktın beni
Gelde merhaba diyelim
Çoktan görmemişim seni
Gelde merhaba diyelim

Sevdanla döndüm deliye
Bana bakmaz oldun niye
Yol üstünde bizim köye
Gelde merhaba diyelim

Anadolu Yozgat ilim
Susmaz olur benim dilim
Kıyıkışladır güzel elim
Gelde merhaba diyelim

Diyar gurbet dolanırım
Halk içinde sayılırım
Sevgilerden sevilirim
Gelde merhaba diyelim

NİDAYİ'yim durmaz yazar
Derdi teker teker dizer
Memleket memleket gezer
Gelde merhaba diyelim

OZAN NİDAYİ

Dikkat et lokma seni yemesin
Sen lokmayı ye.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

SUCEATTİN VELİ

Sıtkına sığındım gelmişim sana
Suceattin Veliye sultanım dedim
Su içtim çeşmede ben kana kana
Suceattin Veliye sultanım dedim

Oturmuşsun gönül sarayı tahtına
Ziyaret eyledim yüksek zatına
Sora sora geldim gönül katına
Suceattin Veliye sultanım dedim

Hem sultansın hem Suceattin Velisin
Muhammed Ali yolunun dalısın
Her çiçekten yapan arı balısın
Suceattin Veliye sultanım dedim

Kara kazan kaynar lokmanda tattım
Okula serilmiş yatakta yattım
Bezirgan misali tesbihler sattım
Suceattin Veliye sultanım dedim

Ozan NİDAYİ'yim Allah'ın kulu
Yol babında imam Rızanın kolu
Cenabı hak vermiş sofrası dolu
Suceattin Veliye sultanım dedim

OZAN NİDAYİ

İlimden gidilmiyen yolun sonu karanlıktır.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

ZOR GELİR BANA

Rüya gibi gelir geçer
Doğruyu eğriyi seçer
Ne etkiyse onu biçer
O zaman ar gelir bana

Yolun yarısını geçdik
Helalı haramı seçdik
Ne gezdik neyi söyledik
Buralar dar gelir bana

Ömür boyu bir arada
Birer birer şu sırada
Gidiyoruz bu dünyada
Söyleme zar gelir bana

Bir gün gideceğiz elbet
En sonumuzda akibet
Konuştuk eyledik sohbet
Ayrılık zor gelir bana

NİDAYİder ömür gider
Ezraili gelmiş neder
Can alınır biter keder
Ölümde kâr gelir bana

OZAN NİDAYİ

Eğer ilim ümit ile olsaydı
Dünyadaki bütün insanlar Alim olurdu.

Hz. ALİ

SİZLERE MERHABA

Bir mektup gelmişti Tokat elinden
Merhaba can dostlar size merhaba
Aşıklar anlatır sazın telinden
Merhaba can dostlar size merhaba

Ankaradan çıktık onbir ozanla
Dokuz iyi iki oyun bozanla
Sekizi saz çalar üçü yazanla
Merhaba can dostlar size merhaba

Birinci durağım koparan dağı
Yakıldı mangallar akıyor yağı
Gidiyoruz Pire kalırsak sağı
Merhaba can dostlar size merhaba

Akşamınan Çorum iline vardık
Ümit Dost radyoda söyleyiş verdik
Mihman olduk dostluk postunu serdik
Merhaba can dostlar size merhaba

Toplandık Amasya yolunu tuttuk
Hamdullah dedeyi ziyaret ettik
Lokmalar yenildi olsırra erdik
Merhaba can dostlar size merhaba

Önce Aziz baba darına durduk
Dostluğu aradık gerçeği gördük
Yatan Evliyanın soyunu sorduk
Merhaba can dostlar size merhaba

Keçeci Babaya girdik oturduk
NİDAYİ sohbeti dile götürdük
Muhsinin lokması hakka yetirdik
Merhaba can dostlar size merhaba

OZAN NİDAYİ

KEÇECİ BABA

Horasan'dan çıkıp buraya geldin
Çelik taşı görüp eğlendin kaldın
Tasavvuf ilminde bir kısmet aldın
Dertlere derman ol Keçeci Baba.

Gerçeği bulmaya kendini yordun
Muhminler toplandı dergahı kurdun
Pirim İmam Rıza Aliyi sordun
Dertlere derman ol Keçeci Baba

Halkının içinde iyi dost oldun
Geldin Tokat ile mekanı buldun
Aziz baba pir bahçesinde güldün
Dertlere derman ol Keçeci Baba.

Sana geleceğim benim ahtım var
Doğalı bu yana kara bahtım var
Erenler katında gönül tahtım var
Dertlere derman ol Keçeci Baba.

NİDAYİçok şükür Cemalin gördüm
Dergahın eşiğine yüzümü sürdüm
Özümü birleyip darına durdum
Dertlere derman ol Keçeci Baba.

OZAN NİDAYİ

Eline diline beline sahip ol.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

GÜZEL KÖYÜM

Asırlar boyunca yerinde durdu
Bu dereye gelen yuvayı kurdu
Ancak gözlerini Toprak doyurdu
Nasıl metedeyim güzel köyümü

Mart ayında çayır çimen bürüdü
Koyun kuzu keçi doğa sürüdü
Yokluklar içinde ömrü çürüdü
Nasıl metedeyim güzel köyümü

Bir zamanlar mal melalın çoğudu
Ayağında pantol ceketin yoğudu
Halini görenler köyde soğudu
Nasıl metedeyim güzel köyümü

Çoktan gelmiş geçmiş burada kervan
Tükendi yaşantı kalmamış devran
Gidenler Ankaraya ediyor seyran
Nasıl metedeyim güzel köyümü

Evlerin altında bahçe bağları
Yaz gelince serin olur dağları
Of of çeker durur kalan sağları
Nasıl metedeyim güzel köyümü

Ozan NİDAYİder dertler bitmiyor
Şehirde geçime para yetmiyor
Köyde cehalet çok kimse gitmiyor
Nasıl metedeyim güzel köyümü

OZAN NİDAYİ

TANITAMADIM

Asırlarca ne renklere boyandı
Kültürü yobaza tanıtamadım
Anadolu cehalete dayandı
Kültürü yobaza tanıtamadım

İnsanlığı sevdim çağladım coştum
Şu yalan dünyada peşinde koştum
Deniz dalgasıyım dağlara taştım
Kültürü yobaza tanıtamadım

Aşıklar halkıyla dert ortak oldu
Araştırdı ülkesinde ilimle doldu
Açlığa mahkumuz benzimiz soldu
Kültürü yobaza tanıtamadım

Lüks araca biner okumuş cahil
Villalar yaptırmış denizde sahil
Yurtta olup biten anlamaz gafil
Kültürü yobaza tanıtamadım

Ozan NİDAYİ'yim kitaba yazar
Cahille etmem hiçbir zaman pazar
Aydına muhtacız gel etme nazar
Kültürü yobaza tanıtamadım

OZAN NİDAYİ

Hayatta En Hakiki Mürşid İlimdir..
M. KEMAL ATATÜRK

HÜSEYİN GAZİ

Hasretin varıdı içimde benim
Geldik dergahına Hüseyin Gazi
Kavruldu aşk ile bedenim tenim
Geldik dergahına Hüseyin Gazi

Kurbanlar aldık sana getirdik
Hakkın huzurunda halka yedirdik
Evde kalanlara lokma götürdük
Geldik dergahına Hüseyin Gazi

Araştırdım seni büyük seyitsin
Aşıkların dillerinde beyitsin
İslam dini için yılmaz yiğitsin
Geldik dergahına Hüseyin Gazi

Tepenin ta yücesine çıkmışsın
Senlik benlik kalesini yıkmışsın
Belli sende cehaletten bıkmışsın
Geldik dergahına Hüseyin Gazi

Ozan NİDAYİ'yim bur da cem olduk
Dertli gönlümüze sende em bulduk
Tasavvuf ilmine sohbetle daldık
Geldik dergahına Hüseyin Gazi

OZAN NİDAYİ

Söyleyene bakma söyletene bak.

Hz. ALİ

SEVİNİRMİSİN

Bir gece çıkıpta aniden gelsem
Hoş geldin deyipte sevinirmisin
Kapını çalmadan odana girsem
Uyurken öpsemde darılırmısın

Ötsemde bahçende bülbüller gibi
Koklasam saçlarını güller gibi
Terk edip gitsem seni kuşlar gibi
Şu resmime bakıpda ağlarmısın

Öpsem gözlerini veda eylesem
Ayrılık türküsü sana söylesem
Nidayiyim bende gurbette ölsem
Cenazemde acep bulunurmusun

ÖMRÜM EYVAH

İşte geldim şu cihana
Geçti ömrüm eyvah eyvah
Doğduğumdan bu zamana
Geçti ömrüm eyvah eyvah

Dert ile kederle doldum
Gam çekerek heder oldum
Gül gibi sarardım soldum
Geçti ömrüm eyvah eyvah

NİDAYİ'yim geçti yaşım
Eğilmesin garip başım
Yazılasın mezar taşım
Geçti ömrüm eyvah eyvah

OZAN NİDAYİ

BEKTAŞI VELİ

Arzulayıp pire gidelim dedik
Geliyoruz sana Bektaşı veli
Varıp huzuruna niyaz eylesek
Geliyoruz sana Bektaşı Veli

Üç beş kişi ikrar niyeti tuttuk
Haydarı sultana ziyaret ettik
Ozan Dostlar ile cancana kattık
Geliyoruz sana Bektaşı Veli

Geldik huzuruna darına durduk
Zeynal dedenin misafiri olduk
Ali Rıza Baba ile buluştuk
İşte geldik sana Bektaşı Veli

Timorun evinde eyledik cemi
Pirim yardım etsin sürelim demi
Divane gönlümle çekerim gamı
İşte geldik sana Bektaşı Veli

Ozan NİDAYİ der beş taşı gezdik
İkrarımla kurbanımızı kestik
Yağmur gibi yağdık yel gibi estik
İşte geldik sana Bektaşı Veli

OZAN NİDAYİ

İnsanın cemali sözünün güzelliğidir.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

HAYİN ÖLÜRSÜN

Kardeşine hile dizdin
Ölmem sandın arsız gezdin
Haram yedin ara bozdun
Ölürsün hayin ölürsün

Komşuların çene bağlar
Oğlun kızın bakar ağlar
Ecele dayanmaz dağlar
Ölürsün hayin ölürsün

NİDAYİbu acı sözdür
Ne söylesem sana azdır
Kefinin dört metre bezdir
Ölürsün hayin ölürsün

YOKSA BENMİYİM

Perişan bir halda böyle dolaşan
Bur.da sarhoş gezen yoksa benmiyim
Felek sille vurmuş çile bulaşan
Yaban elde gezen yoksa benmiyim

Kimse bilmez garibanın halinde
Aşık olan gezer gurbet elinde
Deli derler düşmez halkın dilinde
Toplumdan dışlanan yoksa benmiyim

NİDAYİsevgiyle sana bağlandım
Yüce dağlar gibi derde dağlandım
Gece gündüz için için ağladım
Kervanı yollarda kalan benmiyim.

OZAN NİDAYİ

İNSANLIK

Bu aleme geldik insanlık için
Gözün aydın dostum insanlık ölmüş
Yaklaşıp dost olur çıkarı için
Gözün aydın dostum insanlık ölmüş

Her söylenen söze kulağın açma
Rast gelen yerlerde sırrını saçma
Herkese kızıpda sabrını taşma
Gözün aydın dostum insanlık ölmüş

Menfaat için senle dostluk pişirir
Düz yoldan çıkarıp dağdan aşırır
Fitnelikle haldan hale düşürür
Gözün aydın dostum insanlık ölmüş

Gelin dost hepimiz birlik olalım
Adam değerini biz bulalım
İnsan haklarına sahip çıkalım
Gözün aydın dostum insanlık ölmüş

NİDAYİ'yim yeter dertleri deşme
Yüzüne gülene dost olup geçme
İnsanlığı atıp kötülük seçme
Gözün aydın dostum insanlık ölmüş

OZAN NİDAYİ

Elifi okuduk ötürü-pazar eyledik götürü
Yaradılmışı hoş gördük yaradandan ötürü

YUNUS EMRE

ABDAL MUSA

Çoktan arzeyledim gelemiyorum
Yardım eyle bize Pir Abdal Musa
Hak nasip edermi bilemiyorum
Geleceğim sana pir Abdal Musa

Payım gelir dedelerin payından
Ehlibeyit Nesli Ali soyundan
Güzel Yozgat Kıyıkışla köyünden
Geliyorum sana Pir Abdal Musa

Şükürler olsunki cemalini gördüm
Dergahın eşiğine yüzümü sürdüm
İkrarı birleyip darına durdum
Yardım eyle bize pir Abdal Musa

Kul Mustafa dede verdi izahat
Kaygusuz gönlümde yatıyor bir zat
Sevgisi içimde artıyor kat kat
Yardım eyle bize pir Abdal Musa

NİDAYİ dostlarla yolda buluştuk
Kafi baba Türbesine ulaştık
Veli dede dergahında el açtık
Yardım eyle bize pir Abdal Musa

OZAN NİDAYİ

İslamiyet Akıl ilim ve Ahlak dinidir.

Hz. MUHAMMED

KENDİ KENDİNE

Dün gece rüyamda bir güzel gördüm
Sallanıp gidiyor kendi kendine
İnmisin cinmisin ben seni sordum
Dedi gel konuşma kendi kendine

Aşık oldum canım ince boyuna
Kurbanlar olayım asil soyuna
Sora sora geldim yarin köyüne
Mırıldanır durur kendi kendine

NİDAYİCemalin çoktan görmedim
Dosttun bahçesinde gülü dermedim
Cefa çektim yar bedeni sarmadım
Ne kızıp durursun kendi kendine

HALİM KALMADI

Bir yolculuk yaptım gurbet ellere
Silaya dönecek halim kalmadı
Kötü derde düştüm dilden dillere
Derman aramaya halim kalmadı

Aradım tabibi sonunda gördüm
Derdimin dermanı neyimiş sordum
Dertler sardı beni sarardım soldum
Silaya dönecek halim kalmadı

NİDAYİder bende yurda dönerim
İlacını bulanaca ararım
Hasretimle nazlı yari sorarım
Yara sarılacak halim kalmadı

OZAN NİDAYİ

ASİ NEHRİ

Dolanı dolanı akıp gidiyor
Gel korkutma beni Asi Nehri
Selvi boylu kaçakçılar geçiyor
Gel korkutma beni Asi Nehri

Durgun durgun burda akar gidersin
Gariplerin dertlerini derersin
Sen-senede iki üç kurban yersin
Gel korkutma beni Asi Nehri

Garip olan hiç silaya dönermi
Kalbi kinli ise insan severmi
Sevdalı olmayan seni övermi
Gel korkutma beni Asi Nehri

Şu hayatın ilçesinde akarsın
Bazen hırçınlaşıp taşar çıkarsın
Nice nice ocakları yıkarsın
Gel korkutma beni Asi Nehri

NİDAYİdurmadan seni överim
Akşam silahımı alıp giderim
Ökkeşi bıraktın şimdi niderim
Gel korkutma beni Asi Nehri

OZAN NİDAYİ

Haksızlık önünde eğilmeyiz çünkü hakkınızla
Beraber şerefinizide kaybedersiniz.

Hz. ALİ

TERÖR OLUNCA

Gelin hey halkım birliği kuralım
Memleket düzelmez terör olunca
İnsan haklarına sahip çıkalım
Memleket düzelmez terör olunca

Bu sağcıdır bu solcudur vurdular
İnsanları haldan hale koydular
Sermaye düzeninide kurdular
Memleket düzelmez terör olunca

Bahçeli evlerde katliam oldu
Çorum Maraş ili kan ile doldu
Evleri yakıldı kendisi öldü
Memleket düzelmez terör olunca

Dokuzyüz seksende ihtilal oldu
Peşinde bir derin devlet kuruldu
Gayri meçhul cinayetler örüldü
Memleket düzelmez terör olunca

Abdi İpekçi Turan Dursun vuruldu
Muammer Aksu üç oklar soruldu
Uğur Mumcu cinayeti duyuldu
Memleket düzelmez terör olunca

Pekaka bir zalim örgüt dediler
Yurdumun bütçesini yediler
Bu köyü şu köyü yakıp gittiler
Memleket düzelmez terör olunca

Sivasta yakıldı otuz yedi can
Döküldü Gaziosman Paşada kan
Öldü Metin Göktepe işkenceden
Memleket düzelmez terör olunca

Atam kurdu anayasa düzeni
Layiktir ülkemiz diye yazanı
Kovun gitsin yurtta oyun bozanı
Memleket düzelmez terör olunca

Teker teker aydınımız gidiyor
Bizi yönetenler neyi bekliyor
Yoksa cebi para ile doluyor
Memleket düzelmez terör olunca

Bir devletimiz var saygı duyarız
Derin devletleri bizler neyleriz
Bunun hesabını bir gün sorarız
Memleket düzelmez terör olunca

Nidayiyim halkım birlik olacak
Yobaz sürüsüne aslan dalacak
Kanun çıkarıp düzen kurulacak
Memleket düzelmez terör olunca

OZAN NİDAYİ

Düşünce karanlığına ışık tutanlara ne mutlu
HACI BEKTAŞ-I VELİ

VURMA ZALİM VURMA

Kendimi bilince ummana daldım
Vurma zalim vurma ben yaralıyım
Murtaza adında dünyaya geldim
Vurma zalim vurma ben yaralıyım

Çalıştım çırpındım yuvamı kurdum
Onbeş yirmi sene gurbette durdum
Yapamadım şehirde köye kandım
Vurma zalim vurma ben yaralıyım

Kıyıkışla köyü dediğin burası
Alimi yetişmez alın karası
Ormanlık alanı yüksek havası
Vurma zalim vurma ben yaralıyım

Emmi kızı köye kurban getirdi
Köy halkıda etrafına oturdu
Ezrailde beni alıp götürdü
Vurma zalim vurma ben yaralıyım

Aydıncık ile Kıyıkışla arası
Pusu kurmuş bana payam deresi
arkadan yedim üç balta yarası
Vurma zalim vurma ben yaralıyım

Köyümü sorarsan cahil yuvası
Elinden şaşmışlar köyün belbası
Nasıl kıydın bana kör kalası
Vurma zalim vurma ben yaralıyım

Acı haberi duyan geldiler
Olay nasıl olmuş diye doldular
Görenlerde inkar şahit oldular
Vurma zalim vurma ben yaralıyım

Ta ezelden ben karalı doğmuşum
Dertlerimi şu içime gömmüşüm
Ne kardeş var ne bacı var demişim
Vurma zalim vurma ben y.aralıyım

Karım el kızıdır bana yanmasın
Benim üç yavrum var köyde kalmasın
Kardeşlerim bana düşman demesin
Vurma zalim vurma ben yaralıyım

NİDAYİhaberi aldı ağlarım
Adaş senin için karaları bağlarım
Gördüm seni ciğerimi dağlarım
Vurma zalim vurma ben yaralıyım

OZAN NİDAYİ

O yar geldi geçti geri bakmadı
Hendekler kazdırdım sular akmadı
Çok yuva bekledim cücük çıkmadı
Boş yere beklemiş yoz kuşa döndüm

PİR SULTAN ABDAL

VAY BENİ BENİ

Ben de bu cihana geldim giderim
Dünyada gülmedim vay beni beni
Ben yaban ellerde nasıl ederim
Dünyada gülmedim vay beni beni

Aşk ateşi düşmüş yanar gezerim
Hicran almış yaram ağlar yazarım
Eller zalim olmuş hile sezerim
Dünyada gülmedim vay beni beni

Deli gibi gurbet elde gezmişim
Efkarlanıp dertlerimi yazmışım
Zaman zaman için için yanmışım
Dünyada gülmedim vay beni beni

İlkbaharda güller açar yetişir
Garip bülbül dallarında ötüşür
Yarim gelir diye yar sılada bekleşir
Dünyada gülmedim vay beni beni

NİDAYİ der artık daha gülemem
Dost adını şu gönlümden silemem
Felek sille vurdu daha gelemem
Dünyada gülmedim vay beni beni

OZAN NİDAYİ

Gelin tanış olalım - zoru kolay kılalım
Sevelim sevilelim - Dünya kimseye kalmaz
YUNUS EMRE

BIRAK PEŞİMİ

Gezdim Ankara'yı garip taşlanır
Çile çekmiş birden bire yaşlanır
Kara çalınmış toplumdan dışlanır
Var git cahil var git bırak peşimi

Çalıştım çırpındım yuvamı kurdum
Onbeş yirmi sene gurbette durdum
Çevremde kı sadık dostları sordum
Var git cahil var git bırak peşimi

Hainler tuzak kurmuşlar peşime
Engeller koydular benim işime
Zehir kattı ekmeğimiz aşıma
Var git cahil var git bırak peşimi

Bir zamanlar mecnun gibi dolaştım
Çok cefalar çektim derde alıştım
Haksızların boyasına bulaştım
Var git cahil var git bırak peşimi

NİDAYİ'yim fitne fesatlar bitmez
Çalınmış lekeler insandan gitmez
Doğru değil desem hiç para etmez
Var git cahil var git bırak peşimi

OZAN NİDAYİ

Ben ve Ali insanların yükselebilmesi için Allahın gönderdiği kılavuzlarız.

Hz. MUHAMMED

BENİM CANANIM

Bu genç yaşımda birliği sevdim
Gel bizi unutma benim cananım
Kalbimi gönlümü ben sana verdim
Gel bizi unutma benim cananım

İkrarı vermişiz bağlandı kaldı
Aramızda kopmayan bir yol kaldı
Benim gözlerime yaş doldu kaldı
Gel bizi unutma benim cananım

Irmaklarda sular akar bulanır
Pirim gelmiş peyiklerde dolanır
Kerbelayı andık gözüm sulanır
Gel bizi unutma benim cananım

Gerçekler deminde payım almışım
Hakkın gizli deryasına dalmışım
Gönül dostlarımdan ayrı kalmışım
Gel bizi unutma benim cananım

NİDAYİ özünü birliğe yazar
Arifler sözünü bilenler çözer
Ozan dediğin halkı ile gezer
Gel bizi unutma benim cananım

OZAN NİDAYİ

Allahı bilmek isteyen beni (Kendini) bilsin.

Hz. ALİ

DERMAN EYLE

Pirler gönül bahçesinde
Soy ağacı büçetinde
Nuru vardır pencesinde
Gel dertlere derman eyle

Aşık oldum cihan gezdim
Kırklar şerbetini ezdim
Arif olup sırlar çözdüm
Gel dertlere derman eyle

Ali yullah veli yullah
Veli yullah Ali yullah
Mürşidi kamil yullah
Gel dertlere derman eyle

Gez alemi seyran eyle
İste dilek özde dile
Hak lokması elde gele
Gel dertlere derman eyle

NİDAYİ söyler sözünü
Söndür içteki közünü
Doğru olan şu özünü
Gel dertlere derman eyle

OZAN NİDAYİ

İncinsen de incitme

HACI BEKTAŞ-I VELİ

SEVDALIYIM BEN

Sormayın ağalar benim halimi
Esmer bir güzele sevdalıyım ben
Ateş sardı bedenimi tenimi
Esmer bir güzele sevdalıyım ben

Nedir dilber adın bende yazarım
Gezginci misali durmaz gezerim
Derdim çoktur sıra ile düzerim
Esmer bir güzele sevdalıyım ben

Güzel çoktur ama dönek olurlar
Kendine göre birini bulurlar
Bu kim diye NİDAYİ'yi sorarlar
Esmer bir güzele sevdalıyım ben

YIKIP GİTTİNİZ

Bir anadan bir babadan geldiniz
Büyük dedim cehalete daldınız
Sevgi kardeşliği hemen sildiniz
Gönül sarayımı yıkıp gittiniz

Yemin ettim artık daha konuşmam
Vefasız olana derdim danışmam
Çok kırdınız beni sizle barışmam
Gönül sarayımı yıkıp gittiniz

NİDAYİ der bana kardeş demedin
Üç senedir ismimizi anmadın
Hasta oldum baş ucuma gelmedin
Gönül sarayımı yıkıp gittiniz

OZAN NİDAYİ

BÜKEMEZ OLDUM

Geldim bu cihana bir handa yattım
Daldım içeriye bakamaz oldum
Bezirgan misali ticaret yaptım
Aldım sattım borçtan çıkamaz oldum

Ben beni bileli derde alıştım
Girdim işe yıllar yılı çalıştım
Yuva kurdum dertlerimi bölüştüm
Ağladım yaşımı dökemez oldum

Köyleri şehiri gezdim dolaştım
Haksızların belasına bulaştım
Menzil aldım kırk yaşıma ulaştım
Karanlığa çıra yakamaz oldum

Sevgi mekanında bir kule yaptım
Çalışıp süsledim insana kattım
NİDAYİ ömrümü beş pula sattım
Cehalet kalesi yıkamaz oldum.

OZAN NİDAYİ

Arıyan bulur inliyen ölür.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

BABAMA

Beni adem olup geldim dünyaya
Her zaman yolunu sürmek isterim
Bin dokuzyüz altmış yıldan bu yana
Seni benhliğimde görmek isterim

Baba emeğini nasıl bilemem
Öğütlerin aklımdadır silemem
Bundan fazlasını haktan dilemem
Nefsime hesabı sormak isterim

Babam çalışanı candan severdi
Gittiği yerlerde bizi överdi
Cahilleri makamından kovardı
Bu yolda erkana girmek isterim

NİDAYİ özünü gel hakka bağla
Dünya aleminde iyilik sağla
Coşkun sular gibi akıpta çağla
Cahilin bendini kırmak isterim

OZAN NİDAYİ

Bilgi ile kurtulur bilgisizlikle batarsın.

Hz. ALİ

OZAN SİNEMİ

Pir Sultan Abdal, Aşık Veysel, Feyzullah Çınar'ıyla Ozan Rehberi ve M.Ali Karababa'larıyla ün salmış bir ilimiz olan, ozanlar diyarı Sivas'ın Divriği kazası Karakuzulu Köyü'nün Hıdırlık Mezrası'nda 1961 yılında dünyaya gözlerini açan ozanımız ilkokulu komşu köy olan Güneş Köyü'nde okumuştur.

Değerli ozanımız askerlik çağına kadar köyünde çiftçilikle uğraşmıştır. 1981 yılında askerlik görevini Adana'da yapmıştır.

Askerlik dönüşü 1983 yılında halden anlar, ehli kamil Hasan Şahı'nın kızı İnci Hanım'la hayatını birleştirmiştir. İlker Cihan isminde bir oğlu, Gülhan isminde bir de kızı vardır.

Ozanımız İstanbul Çatalca'da yazar Aziz Nesin'le tanışmış olup, bir yıl Nesin Vakfı'nın Aziz Nesin'e hizmet etmiştir. Asıl adı Ali Cevit Coşkun olan ozanımız Sinemi'yi eserlerinde mahlas olarak kullanmaktadır. Sinemi mahlasını kendisine Ozan Dergahı vermiştir. Ozanımız şu anda Ankara'da ikamet etmekte olup;

Gelişen dünyaya dönme ardını
Küçük sanma milletini yurdunu
Değişmem cihana bir tek ferdini
İnsanlık adına gül yeter sana.

Sinemi dünyanın sevkine dalma
Bulanık suları tarlaya salma
Çağdaşlık yolunda hiç geri kalma
İlimi irfanı bil yeter sana.

Değerli ozanımızı ben Ankara'da 10 Kasım'da Anıtkabir'de tanıdım ve tanıştım. Aile dostumdur. Kendisini y.akınen tanırım. Ozan oldukça çok içli, saz çalan, insancıl, mütevazi bir yapıya sahip olup, halkına karşı çağında, gününde sorumlu olup tam bir gerçek Anadolu ozanıdır. Yazdığı bu güzel eserleri rahmetli babası İsmail Efendi'den etkilenerek yazmıştır ve bu köklü kültürü babasının yörede sayılır ve saygın kişiliğine borçludur. Ozanın mahalli gazete ve dergilerde eserleri yayınlanmaktadır. Ve ayrıca radyo ve televizyon programlarının yanısıra, konser, panel, söyleşi, cem, cemaat gibi etkinliklere katılıp, aynı zamanda Halk Ozanları Kültür Derneği'nin üyesi olup, yine Anadolu Erenleri Kültür ve Sanat Vakfı'nın kurucusu, Divriği Derneği ve Ankara Cem Kültür Evleri Yaptırma Derneği'nde üyesi olup çilekeş ozanlarımızdan biridir. Ayrıca Ankara Halk Ozanları Kültür Vakfı'nın kurucusu ve Yönetim Kurulu Genel Başkanıdır. Kendisine bu verimli çağında çalışmalarından dolayı başarılarının devamını dilerim.

GÜZEL DOST

Sendeki varlığı arayıp durma
Sen sana dön sen sendesin güzel dost
Gidipte kendini kimseye sorma
Sen sana dön sen sendesin güzel dost

Bütün canlı cansız kendi halında
Levhi kalem emir bekler elinde
Kâinatı sen var ettin dilinde
Sen sana dön sen sendesin güzel dost

Kalbin ayna gibi sözünde senin
Kudret dediğin nur yüzünde senin
Ne cevherler vardır özünde senin
Sen sana dön sen sendesin güzel dost

Bilimsel değilse bırak geride
Medet umma cinde minde peride
Canavar yer ayrı kalma sürüde
Sen sana dön sen sendesin güzel dost

SİNEMİYİM sözüm giderse boşa
Bundan ötesine karışmam haşa
Gel körü körüne uzanma yaşa
Sen sana dön sen sendesin güzel dost

OZAN SİNEMİ

Yolumuzun esası ilim irfan ve insan sevgisidir.
HACI BEKTAŞ-I VELİ

BİL YETER SANA

Hayal dünyasına dalıp'ta durma
Yeniliğe giden yol yeter sana
Mantığına danış kendini yorma
Özünde karayı sil yeter sana

Değiştir kafanı huzur bulasın
Gelecek nesile örnek olasın
İncitme'ki beni sende gülesin
İkna etmek için dil yeter sana

Teknik icad eden kafir sanıldı
Gaflet uykusuna dalan yanıldı
Kimi ta yıldız'da ayda görüldü
Bu çağda yerini al yeter sana

Gelişen dünya'ya dönme ardını
Küçük sanma milletini yurdunu
Değişmem dünya'ya birtek ferdini
İnsanlık adına gül yeter sana

SİNEMİ dünyanın zevkine dalma
Bulanık suları tarlaya salma
Çağdaşlık yolunda hiç geri kalma
İlimi irfanı bil yeter sana

OZAN SİNEMİ

Asıl kör nan kördür.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

DUR DEMEDİKÇE

Zalim zulmüne dur demedikçe
Böyle akıl almaz hallere düştük
İnsan hakkı kutsal gör demedikçe
Dünyanın önünde dillere düştük

Devlet çete birlik ok çıktı yaydan
Hırsız yağmacıya kaldı boş meydan
Çoğu alacağını aldı bu paydan
Böyle bir pervasız ellere düştük

Yoktur demokrasi edilir sözü
Kapanmış yargının görmüyor gözü
Tavşana kaç derler yakala tazı
Uçsuz bucaksız o çöllere düştük

Rüşvet torpil mafya ta hat safadan
Bir güven kalmadı tartı kefeden
Otuz yıl yöneten aynı kafadan
Özü sözü ayrı kellere düştük

Ozan SİNEMİ'yim halklara selam
Gelmeyin oyuna hasılı kelam
Onurlu yaşayıp onurlu ölem
Dedik amma adi kullara düştük

OZAN SİNEMİ

En büyük keramet çalışmaktır.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

ATATÜRK

Heybetli bakışın mavi gözlerin
Neler anlatıyor bize Atatürk
Bıraktığın nutkun hitap sözlerin
Hemi kaynak hemde göze Atatürk
Bu yurtta cihanda sağladın barış
Çağdaşlık yolunda başlattın yarış
Yürü azimli ol hedefe eriş
Dedin ki çıkalım düze Atatürk
Medeniyet için ilkeler koydun
Dünya tarihine damganı vurdun
Dört bir yanı kuşatılan bu yurdun
Çevirdin kışını yaza Atatürk
Öztürkçe harfleri yazdın okuduk
Fabrikalar kurdun kumaş dokuduk
Sanat ulvi dedin name şakıdık
Dalga dalga vurduk saza Atatürk
Dedin cumhuriyet emanet olsun
İnsanlar ulusça sevinsin gülsün
Ne bomba patlasın ne atom kalsın
Yer verdin bu güzel söze Atatürk
İstikbal göklerde dedin uçtuk biz
Hedefler gösterdin vurup geçtik biz
Her zaman zafer şerbetin içtik biz
Borçluyuz verdiğin hıza Atatürk
Topladın meclisi koydun yasayı
Kaldırdın toplumdan kaygı tasayı
Ahmet, Mehmet, Hacı, Ali, İsa'yı
Böylece bağladın öze Atatürk
SİNEMİ'yim yürüyorum izinde
Gerçek kimliğimi buldum özünde
Bin bir anlam çıkar bir tek sözünde
Hayranım sendeki gize Atatürk

OZAN SİNEMİ

NELER GÖTÜRDÜ

Ben seyir ederken zevki sefayı
Yıllar benden neler neler götürdü
Sırtlayıp giderken bunca cefayı
Beller benden neler neler götürdü

Ne bahar yaşadım nede yazını
Hep taşıdım kahırını nazını
Çok dinledim muhannetin sözünü
Diller benden neler neler götürdü

Kimisine köle oldum kul oldum
Bazen acı bazen tatlı dil oldum
Çoğunada yoldaş oldum yol oldum
Kullar benden neler neler götürdü

Hep çırpındım türlü işe bulaştım
Kendim yordum ne menzile ulaştım
Göçüm alıp diyar diyar dolaştım
Yollar benden neler neler götürdüm

Ozan SİNEMİ'yim yağdım yatıştım
Zalim ile cebelleştim atıştım
Kim çağırsa sazım ile yetiştim
Teller benden neler neler götürdü

OZAN SİNEMİ

Mutluluk bir dostla paylaşılmadıkça yarımdır.
BACON

ÇEK YAKAMIZDAN

Aramıza nifak sokan hey zalim
Kanlı ellerini çek yakamızdan
Nice ocakları yıkan hey zalim
Kanlı ellerini çek yakamızdan

Din dedin uyuttun tuttu bir zaman
Gerçek düşünene vermedin aman
Hep aynı senaryo hep aynı dümen
Kanlı ellerini çek yakamızdan

Bizi düşman ettin gardaş gardaşa
Zehir kattın helal kaynayan aşa
Mazlum insanları kullandın maşa
Kanlı ellerini çek yakamızdan

Yutmuyor insanlar artık uyandı
Nice koç yiğitler kana boyandı
Bıçak geldi son kemiğe dayandı
Kanlı ellerini çek yakamızdan

Ozan SİNEMİ'yim yazalım gitsin
Kirli oyunları bozalım gitsin
Tükürüp yüzüne kızalım gitsin
Kanlı ellerini çek yakamızdan

OZAN SİNEMİ

Sevgi ektiğin yerde sevinç büyür.

SHKESPEARE

DAR EDİP GİDER

Gel dost cahil ile gitme bu yolu
Dünyayı başına dar edip gider
Her an için onun değişir hali
Bazen güler bazen zar edip gider

Takılma ardına atar bir taşta
Olmaz deme seni çıkarır başta
Temmuz ortasında kalırsın kışta
Yağdırır başına kar edip gider

Elini verirsen koldan olursun
Konuşturmaz seni dilden olursun
Eninde sonunda yoldan kalırsın
Yaşamayı sana zor edip gider

Görünüşe bakma içi bilinmez
Öyle bir ağlatır tövbe gülünmez
Kötülerin sözü kalpten silinmez
Ummadık dertleri var edip gider

Ozan SİNEMİ'yim tanı özünü
Döğmeyesin bağrın ile dizini
Çok dinlersen sohbetini sözünü
Seni kalp gözünden kör edip gider

OZAN SİNEMİ

Beni benden bana sorma Beni Yaradandan sor.
İSMAİL GÖKOĞLU

ALDIKÇA BÖYLE

Ne kara ses durur ne yobaz susar
Gücünü devletten aldıkça böyle
Aslan gibi kükrer tilkice pusar
Her makamdan destek buldukça böyle

Arap kültürünü yaymak istiyor
Her an zikir sesi duymak istiyor
Özgür düşünceye kıymak istiyor
Kötü emelleri kurdukça böyle

Çember sakal sarmış pis kirli yüzü
Bürünmüş sarığa görmüyor gözü
Konuştukça nefret sergiler sözü
Şu orta çağdan dem vurdukça böyle

Sen sende bulsana mekkeyi hacı
Mantığını zorla yarat bu gücü
Daha çok taşırsın bu kirli tacı
Kafanı çıkmaza yordukça böyle

SİNEMİ cahilin dünyası dardır
Ne kadar söylesem kalp gözü kördür
O bir papağan da söyleten vardır
Karanlık oyunlar döndükçe böyle

OZAN SİNEMİ

Okunacak en büyük kitap insandır.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

HEY İNSANOĞLU

Her çağda evrene hükmediyorsun
Bu ne kadar yetki hey insanoğlu
Akıl sende kudret sende güç sende
Bilgede karekter huy insan oğlu

Ademden havvadan zuhr edip geldin
Nuh oldun gemiyle deryaya daldın
Seni yaradanı kalbinde buldun
Çağ dışı inançtan cay insan oğlu

Lokman idin oldun her derde derman
Mühürü taşıyan oldu Süleyman
Nice mazlumlara çıkardın ferman
Bumudur adalet vay insan oğlu

İlim teknoloji senle var oldu
Cehalete anlatması zor oldu
Zulmün yargıçları bakar kör oldu
Vicdanın mizana koy insan oğlu

Ozan SİNEMİ'yim yaşar giderim
Bahar seli gibi coşar giderim
Sığmayan bendimden taşar giderim
Çağlayan sesimi duy insan oğlu

OZAN SİNEMİ

Marifet nefsi silmek değil bilmektir.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

ÇATTIMDA GELDİM

Hayat çemberinde döndüm dolandım
Türlü çamurlara battım'da geldim
Bazen duru aktım bazen bulandım
Bir ulu ummana kattım'da geldim

Zalimler elinde azmıştı yaram
Çalındım çırpındım hep kendim saram
Kahpe felek ile bozuldu aram
Bu derdi bu gamı yuttum'da geldim

Koyun gibi katar oldum sayıldım
Bazen duru aktım bazen ayıldım
Zalime dur dedim hapse koyuldum
Her zaman onlara çattım'da geldim

Uğraştım cahille kaybettim zaman
Mazlum sandıklarım oldular yaman
Ticarete baktım hep dalga dümen
Beşe alıp üçe sattım'da geldim

SİNEMİ'yim adım taşa yazıldı
Çok hayal kurmuştum hepsi bozuldu
En sonunda kara kabir kazıldı
Teneşir üstüne yattım'da geldim

OZAN SİNEMİ

Bilenle bilmiyen bir olurmu?

Hz. MUHAMMED

OZAN NAÇARİ BABA

1947 yılında Çorum'un Alaca ilçesine bağlı Çikhasan köyünde doğdu. Ancak nüfusa 1949 doğumlu olarak yazdırıldı. İlk okulu köyünde okudu, okul bitimi komşu köyde bir kıza aşık olur ve 1963 yılında sazını omuzuna vurup gurbetin yolunu tutar, taşı toprağı altın olan Ankara'ya gider. Saman pazarındaki aşıklar kahvesine uğrar orda en çok ünlü halk ozanı K. Maraşlı Aşıkkul Ahmet'ten etkilenir, onunla yaren olur ve onu kendine usta edinir. Beraber gezerler. Ozan Naçari daha sonrada Adanaya yolu düşer orda Aşık Ferrahi ile tanışır, iki yıl kadar Ferrahi ile gezerler ve bu sefer yolu İzmir'e uğrar orada bir çok Ozan sever dostlarla tanışır, Alaşehirde bir konser esnasında eserinden dolayı tutuklanır. Değerli Ozanımız Naçari BABA her türlü haksızlıklara göğüs gerer. Bu nedenle de çok ezilir. Alaşehir, Ankara, Çorum, Sinop, Amasya ceza evlerinde uzun süreler hapis yatar.

1969 yılında tekrar köyüne döner ehli kamil, halden anlar Hüseyin ŞAHİN kızı Aslıhan hanımla 1970 yılında hayatını birleştirir. Can ve Serkan olmak üzere iki çocuk sahibidir ve ayrıca Ferrahi Mahlasında

(Onur Berk Çetin) isminde bir Torun dedesidir.

Ozanımızın rahmetli babası Abbas Ağa - Auğiçen taliplerinden Halil Ağanın torunudur. Babası Abbas Ozan Naçari'nin gezmesine görmesine imkan tanır. Ozan bu vesileyle Anadoluyu bir baştan bir başa il, il, köy, köy dolaşır. Ermeni, Çingene, Zengin, Fakir demeden her türlü insancıl insanlara misafir olur. Bak Ozanımız nediyor.

Bir kökten gelmedir insanlık ırkı
Arabı Almanı Japonu TÜRKÜ
Menfaattır din, dil, renk inanç farkı
Gelin uzlaşalım fani dünyada.

Ozan, oldukça geniş bir dünya görüşüne sahip olup insanları, doğayı, hayvanları çok seven engin bir Anadolu terbiyesine haizdir. Asıl adı Ali ÇETİN olup, eserlerinde kullanmak üzere Mahlasını Aşık Kul Ahmet'ten almıştır. Ozan bu güne kadar çeşitli dergi ve gaz etelerde Antolojilerde şiirlerini yayınladığı gibi, artı -

1995 yılında Anadolu Kültürü ve Ozanlarımız,
1997 yılında Anadolunun Çileli Ozanı
1999 yılında Anadolu'yu Gezen Ozanlar.

Üç adet yayınlanmış kitabı vardır. Ozan Naçari BABA günümüz çağdaş halk ozanlarından olup panel, söyleşi ve konser gibi etkinliklere katıldığı gibi bir Mayıslarda, iki Temmuzlarda, Sivas davası katliamında, tüm yürüyüşlerde, işçi, memur eylemlerinde saz omuzda halkın önünde yürüyen gerçek halk ozanlarımızdan biridir. 1996 yıllarında Ankara'da bulunan Çağdaş Radyoda Anadoluyu gezen ozanlar proğramının yapımcılığını, 1997 yılında aynı Radyoda Ozanların Sesi ve Anadoluya Soluk verenler programlarını iki yıl devam ettiren ozanımız halkına karşı gününden çağında sorumlu olup, Atatürk'çü Halk ozanlarımızdandır. Ankarada kiracı olarak oturuyor. Ankara Halk Ozanları Kültür Vakfı kurucu üye ve yönetim kurulu üyesidir. Kendisine bu kültürel çalışmalarından dolayı başarılarının devamını diler daha nice yıllar temenni ederim.

AŞK İLE

Küçük yaşta düştüm gurbet ellere
Her gün ağlar gezerim Aşk ile
Derdimi dökemem zalim kullara
Kimi güler kimi dinler Aşk ile

Gönül sarayını gülle donatsam
Şeyda bülbül gibi hep feryat etsem
Şu dünyayı da üç beş pula satsam
Kimi güler kimi inler Aşk ile

Ozan NAÇARİ'yim dağlar uludur
Gönlümün bahçesi gülle doludur
Benim yolum hak erenler yoludur
Kimi güler kimi anlar Aşk ile

KULA DÖNDÜM

Bahar ile yaza kandım
Kervan geçmez bele döndüm
Yüze güleni dost sandım
Soğuk esen yele döndüm

Zaman gelmeden eridim
Bülbül gibi ahu zaridim
Coşkun sel oldum yürüdüm
Çağlayıp da sele döndüm

Ozan NAÇARİ yoldadır
Güzel söylenen dildedir
Bilinmedik bir haldadır
Derdi derin kula döndüm

OZAN NAÇARİ

POZA KIZARIM

Çekemem aşığın boşa nazını
Beyhude çalınan saza kızarım
Dinlemem cahilin boşa avazını
Kamile yakışmaz poza kızarım

İşçiler işsizse köylü acı-sa
Cehalet illeti yanan sacı-sa
Hayınlar hırsızlar başa tacı-sa
Seçmene verilen söze kızarım

Hastalar doktorsuz kaldı çaresiz
Dertlerine kimse bakmaz parasız
Torpilli işini görür sırasız
Utanmaz arlanmaz yüze kızarım

Vurguncu rahattır keyfi yerinde
Kışın sıcak yerde yazın serinde
İşçi Mehmet beşyüz metre derinde
Halini görmeyen göze kızarım

Halkıma adadım sefil bedeni
İster sevsin ister yersinler beni
Naşım'a da sarmasınlar kefeni
Minnetle sarılan beze kızarım

Ne sonun severim ne de ilkini
Alan alsın şu cihanın mülkünü
Ölünce vermesin hoca talkını
Hûrafa okunan cûze kızarım

Ozan NAÇARİ'yim yine dardayım
Ömrümü zay ettim ahu zardayım
Aymazlar elinde dayim zordayım
Beni anlamayan öze kızarım

OZAN NAÇARİ

ÖTMEYE GELDİM

Ehli beyit bülbülüyüm,
Cihana ötmeye geldim,
İçim dolu gam yüklüyüm,
Derdimi dökmeye geldim.

Dosttan yine seda geldi,
Peyik ile eda saldı,
Aşıklak meydana daldı,
Meydana çıkmaya geldim.

Haktan bize olur nazar,
Dünya basın bizi yazar,
Erenler kurmuştur Pazar,
Var malım satmaya geldim.

Hak için çalınır sazım,
Göklere çıkar avazım,
İkrar imandır niyazım,
Durulup akmaya geldim.

On iki dir katarımız,
Ali Murtaza atamız,
Şah Hüseyin dir zatımız,
Eteyin tutmaya geldim.

NAÇARİ'yim keder doldu,
Yine matem ayı oldu,
İmamların kanı noldu,
Ben bunu sormaya geldim.

OZAN NAÇARİ

HALDA PERİŞAN

Ömrümü geçirdim fani dünyadan,
Kuşlar gibi kaldım dalda perişan,
Uğaştırdın beni kuru beyandan,
Dört bir yanım gurbet elde perişan.

Yakama yapıştı bu zalim felek,
Hep yalvardım ama olmadı dilek,
Dünya çilesinde yoruldu bilek,
Çağlayarak aktım selde perişan.

Sıla bana çiçek oldu bende arı,
Sönmedi gönlümde aşkın narı,
Dolaştım peşinde ben zarı zarı,
Kervanlar gitmez yolda perişan.

Çok hayaller kurdum, düştüm peşine,
Karışmam dünyanın berbat işine,
Acımadın NAÇARİ'nin yaşına
Gençliği zay oldu halde perişan.

KÖYÜM ARA SOR

Bende bir insanım bir de beni gör,
Dertli köyümüze sen gel bakan bey
Seçim arifesi derde derman ver,
Dertli köyümüze sen gel bakan bey.

Tarlada çalışkan hem çiftçiyiz biz,
Toprağa dökülür alın terimiz,
Üretken cefakar, çalışkanız biz,
Dertli köyümüze sen gel bakan bey.

Cephede, savaşta her zaman varız,
Güzel olan güzellere hep yarız,
Ozan NAÇARİ'yim çok fedakarız,
Dertli köyümüze sen gel bakan bey

OZAN NAÇARİ)

VELİM VAR

Ya kime gideyim kime yalvaram,
Hü dost benim pirim şahım velim var.
Ol erenler başı imamlar şahım
Benim pirim, şahı merdan Alim var.

Öz onikilerin soyundan gelen,
Hakikat gerçeğin ilmini alan,
Cümle ehli-beyit dedesi olan
Atam Muhammet Mustafa ulum var.

Nasıl gülem şah şehidin derdinde,
Ağlayı, çağlayı dağlar ardından,
İsterim kalam kerbela yurdundan,
Güzeller şahı Hüseyin gülüm var.

Bu haksız katliam kar etti cana,
Zalimin yaptığı dokundu bana,
Alaca Çorum Karsın Ardahana,
Yasını çeken sayısız ilim var.

Arşı çağlayıp inledi Tur Dağı,
Kaldımı şimire devranı çağı,
Çağlayıp akıyor Fırat ırmağı,
Faydasız çağlayan kanlı selim var.

Sahralarla çöller tozdan dumandan,
Yarın mahşer günü ulu divandan,
Ozan NAÇARİ'yim gönlüm gümandan,
Kör Mevranın yakasından elim var.

OZAN NAÇARİ

KUL EYLEDİ

Vuruldum ben göze kaşa
Aşkı deli etti beni
Çaldı beni taştan taşa
Aşkı deli etti beni

Rüzgar gibi esti geçti
Hasret sevgi verdi geçti
Bir bakışla ezdi geçti
Aşkı deli etti beni

Şu gönlümü kül eyledi
Bu mekanı yol eyledi
NİDAYİ'yi kul eyledi
Aşkı deli etti beni

SEV TANRI İÇİN

Gördüğün yüzüme zevkle bakarken
Pazar açtım bu dertleri satarken
Senin için zehirleri yutarken
Şu garip gönlümü sev Tanrı için

Geceler düşüme gündüz gözüme
Kimseler inanmaz benim sözüme
Kaderim gülermi bir gün yüzüme
Şu garip gönlümü sev Tanrı için

Aşk ateşi düştü bende çıkmıyor
Çok isterim kerem gibi yakmıyor
NİDAYİ'ye küsmüş yari bakmıyor
Şu garip gönlümü sev Tanrı için.

OZAN NİDAYİ

ATAM NERDESİN

Güneş oldun doğdun bu ülkemize
Neredesin şimdi ATAM nerdesin
Özgürlük barışı getirdin bize
Neredesin şimdi ATAM nerdesin

Kendi düşüncenle ilimi kattın
Medeni denilen kültürü kaptın
Yurdun her yerine fabrika yaptın
Neredesin şimdi ATAM nerdesin

Mavi gözler şimşek gibi çakardı
Cepheden cepheye durmaz bakardı
Yurt sevdası içimizi yakardı
Neredesin şimdi ATAM nerdesin

Yurdumda düşmanı denize döktün
Kini cehaleti insandan söktün
Memlekete yeni devrimler soktun
Neredesin şimdi ATAM nerdesin

Kurtarınca yurdu nasıl sevindik
Dünyadan göçünce dizler dövündük
NİDAYİ der gelde ne hale döndük
Neredesin şimdi ATAM nerdesin

OZAN NİDAYİ

Hayatta en hakiki mürşid ilimdir.

M.Kemal ATATÜRK

EFENDİM

İkibin yıllara böyle girerken
Halk perişan hale geldi efendim
Kötü yönetimler kötü idare
Halk perişan hale geldi efendim

Halkım çok mağdurdur görülmez oldu
Memur işçi işsiz sorulmaz oldu
Yoksul feryadından durulmaz oldu
Halk perişan hale geldi efendim

Çiftçi köylüm tarlasını süremez
Perişan haldadır derdi deremez
Bulgurluk deneyi alıp seremez
Halk perişan hale geldi efendim

Emekli feryadı yürek deliyor
Sefillikten hasta şehire geliyor
Hastane morgunda naaşı kalıyor
Halk perişan hale geldi efendim

Akşamdan zam gelir kimse bilmiyor
Halk perişan elde bir şey gelmiyor
NİDAYİ'yi dertler eve salmıyor
Halk perişan hale geldi efendim

OZAN NİDAYİ

Uygarlığın emir ve talep ettiğini yapmak insan olmak için yeterlidir.

M.Kemal ATATÜRK

MUTLU OLALIM

İnsanlık alemi sevgiyle doğar
Şu yalan dünyada mutlu olalım
Aşk yaşatır seni kin nefret boğar
Şu yalan dünyada mutlu olalım

Uykudan uyandım seninle oldum
Her an seni kendi yanımda buldum
Derdinle ağladım sevdanla güldüm
Şu yalan dünyada mutlu olalım

Yıllardır sevdiğim baş başa yattık
Dört gül yetiştirdik bahçeye kattık
Götürdük dertleri pazarda sattık
Şu yalan dünyada mutlu olalım

Mutlu olabildiysen sen benimle
Gurur duyuyorum bende seninle
İkimiz bir bütün olduk yeminle
Şu yalan dünyada mutlu olalım

Çok küçük yaşta sevdayı kaptık
Çalıştık çırpındık bir yuva yaptık
NİDAYİ der sevgi bu aşka taptık
Şu yalan dünyada mutlu olalım

Sevgililer günü
14.02.2000

OZAN NİDAYİ

Ölçülü olmak erdemlerin en büyüğüdür.
M. Kemal ATATÜRK

GELİN CANLAR

O cihandan bu cihana
Gelin canlar görün canlar
Benzettim bir viran hana
Gelin canlar görün canlar

Ezrahilden kuşumuz var
Hayal gördük düşümüz var
Çok çileli başımız var
Gelin canlar görün canlar

Dert anlatan dilimiz var
Türlü türlü halımız var
Sazda inler telimiz var
Gelin canlar görün canlar

Gerçeklerde demimiz var
Sevgi dolu gemimiz var
Selman ile Cemimiz var
Gelin canlar görün canlar

NİDAYİ der şahımız var
Pir yoluna ahımız var
İbadet semahımız var
Gelin canlar görün canlar

OZAN NİDAYİ

Ben kimin mevlasıysam, Ali de onun mevlasıdır.

Hz. MUHAMMED

NEYLEYİM SARAYI

Dünyayı seyreyledim baştan başa,
Neyleyim köşkü neyleyim sarayı.
Emeklerim zay oldu gitti boşa,
Sıladan ayrıldım açtım arayı.
Şu dünya sahnedir bizler eğlence,
Oyuncular geldi gitti binlerce.
Bir eser bırakmak her şeyden yüce,
Her can terk edip gidecek burayı.
Şubemden, düştüm Ardahan damala,
Aç susuz perişan uzunca yola,
Beklerdim teskeremin günü dola,
Varıp göreyim güzel Ankarayı.
Ozan NAÇARİ'yim çekerim çile,
Bu yoldan giderim ben bile bile,
Hayli yıldır eremedim menzile,
Ne denizi bıraktım ne karayı.

KONDU NEYLEYİM

Gezdim şu cihanı boşu boşuna,
Sarayıma baykuş kondu neyleyim.
Malım, servetim bir dikili taşa,
Haneme de baykuş kondu neyleyim.
Bütün insanları olgun sanardım,
Halkımın derdine candan yanardım.
Bu aşkı devranda bende dönerdim,
Çarkımada seller doldu, neyleyim.
Kollarıma demir kelepçe bağlı,
Haksızın elinde ciğerim dağlı,
Garipler yanımdadır sollu sağlı,
Zindan bize mesken oldu neyleyim.
Şu cihanın iki nişan taşıyım,
Güzelliğe doğan hak güneşiyim.
NAÇARİ'yim tüm birliğin başıyım,
Kelepçeden kolum kaldı neyleyim.

OZAN NAÇARİ

Ozan Maliki Ozan Naçari babadan bir kitap imzalamasın iste ve Naçari de imzalar kendisine sunar alır evine gider, akşam okur çok etkilenir, aşağıdaki şiir yazar alır, ertesi gün Atatürk Kültür merkezinde sempozyum vardır ordan Naçariye taktim eder.

DOST NAÇARİ'YE

Dost diye değer verdiğim,
Bir candır Naçari baba,
Gerçeği onda bildiğim,
Bir tendir Naçari baba.

Dolaşıyor bütün yurdu,
Haklıya haksızı sordu,
Hak edene tokat vurdu,
Bir ündür Naçari baba.

Adar kendini dostuna,
Oturmaz namert postuna,
Giremez insan kastına,
Bir Namdır Naçari baba.

Hep isterki halkı gülsün,
Bütün dünya mutlu olsun,
Arayan maksudun bulsun,
Bir handır Naçari baba.

Esirgemez canı candan,
Seveni var dört bir yandan,
Onu tanıdığım andan,
Bir nandır Naçari baba.

Maliki'yim gönlüm posta,
Selam olsun güzel dosta,
İkimiz bu yolda hasta,
Bir sandır Naçari baba.

OZAN MALİKİ

GÜRÜNLÜ AŞIK GÜLHANİ

Aşık Gülhani, toprakları üzerinde nice halk ozanının doğup, büyüdüğü Sivas'ın Gürün İlçesine bağlı Şeref (Ayvalı) Köyü'nde doğdu.

Asıl adı Mehmet KARGI olan Âşık GÜLHANİ'nin babası Şeref Köyü eşrafından Veli oğlu Halil, anası yine eşraftan Mehmet efendinin kızı Ümmi hanım.

İlkokulu köyünde, ortaokulu Gürün'de bitirdikten sonra, Emniyet Teşkilatında görev aldı. Bu teşkilattan 1987 yılında komiser olarak emekli oldu. Evli olan Gülhani'nin 4 kızı 2 oğlu vardır.

Aşık GÜLHANİ, aşıklıkla ilgili hayatını şöyle anlatıyor;

"Küçük yaşımdan beri halk ozanlarına ve şiire karşı bir merağım vardı. Nerde bir aşık görsem mutlaka onu dinler, günlerce onun tesirinden kurtulamazdım. İçimde esen aşk rüzgarının sevgi denizinde, kopardığı dalganın büyüklüğünü ben bilirim. Gün geldi gönül bendine sığmaz oldu. Köy köy dolaşıp isim yapmış ozanlarla tanıştım."

Evet, tanıştığı aşıkların hemen, hepsinden bir parça ilham alan

Gürünlü Âşık GÜLHANİ, ortaokul sıralarında şiir yazmaya başladı.

Âşıklık yönünden hiç kimseden ders almadığını, manevi yönden Kangal'lı Âşık Emsâli'ye bağlı olduğunu söyleyen GÜLHANİ, halk edebiyatı ile ilgili yazılar ve hemen bütün halk ozanları hakkında bilgi sahibi.

Günümüz Sivaslı ozanlarının en güçlülerinden olan Âşığın, yayınlanmış "Gürünlü Âşık GÜLHANİ", "Allah İçin", "Birlik Olunca", "Gönül Ağlayınca" ve "Ben Beni Bilince" adlı şiir kitapları bulunmakta. Bir çok şiiri âşıklar ve sanatçılar tarafından bestelenerek okunmaktadır.

Gürünlü Âşık GÜLHANİ'nin buluşları güzel şiirleri akıcıdır.

Son zamanlarda bazı Gülhani takma adını kullananların da piyasaya çıkması bunların başkalarının şiirlerini hırsızlık yaparak kendilerine mal etmeye çalışmalarına kızan Gürünlü Âşık GÜLHANİ bu duruma sitem ederek aşağıdaki şiiri söylemek zorunda kalmıştır.

Dünya sele gitti ummanlar taştı
Gözlerimden yaşlar aktı akalı
Vücudum sallandı bu nasıl işti
Beynimde şimşekler çaktı çakalı

Bedenim dağ gibi damarım nehir
Yürümekle bitmez bu ulu şehir
Ömrümün treni eyledi tehir
Yoğun sis yollara çöktü çökeli

Yeşil bir çınarım köklüyüm köklü
Öz benliğim kendi içimde saklı
Cahiller ne bilsin yetermi aklı
Burnunun dibine baktı bakalı

GÜLHANİ'yim artık doluyor vaktim
Üç günlük dünyada usandım bıktım
Bundan sonra aşıklığı bıraktım
Sahte Gülhani'ler çıktı çıkalı

DİYOR DE

Turnam sevdiğimi görürsen şayet
Bir aşık yaşını dökmem diyor de
Bu yolda eyledim devamlı gayret
Namertlere boyun bükmem diyor de.

Hayasız insanda gördüyse zillet
Korkmaz Resulümün övdüğü millet
Aynen sözlerimi şahsına ilet
Asla başkasına bakmam diyor de.

Umutların mum misali erirse
Damlaları tabanına yürürse
Bir fidan vatana zarar verirse
Altın ağaç olsa dikmem diyor de.

Çingeneye komşu olmam göçektir
Sunam ele geçmez oldu kaçaktır
Bülbülün meskeni güldür çiçektir
Kargayla imkansız sekmem diyor de.

Gönül kervanını çektim bir hana
Emanet edilmez zalim düşmana
Nazlı yarim sitem etmesin bana
Gurbetin kahrını çekmem diyor de.

Sözlerim bitmedi söylesem çoktur
Sineme saplanan bir kanlı oktur
Aylardır bekledim gelmedi doktor
GÜLHANİ bu dertden bıkmam diyor de.

GÜRÜNLÜ AŞIK GÜLHANİ

BİTİRDİN BENİ

Gözleri sürmeli yanağı güllü
Naz ederek yedin bitirdin beni
Çoğaldı dertlerim sayısı belli
Yüz ederek yedin bitirdin beni

Gülmedin yüzüme kaşını çattın
Zehirli ok gibi sineme battın
Hicran ateşini kalbime attın
Köz ederek yedin bitirdin beni

Seviyorum diye haber salana
Nasıl inanırım böyle yalana
Benim inadıma düşman olana
Göz ederek yedin bitirdin beni

Tükettin ömrümü hep koşa koşa
Takatım kalmadı yoruldum boşa
Yaz bahar ayımı dönderdin kışa
Güz ederek yedin bitirdin beni

Senin için başım girse de derde
Kınalı kuzumsun kaptırmam kurda
GÜLHANİ'yim aleyhimde her yerde
Söz ederek yedin bitirdin beni.

GÜRÜNLÜ AŞIK GÜLHANİ

Haddini bilen kimse hakaret görmez.

Hz. ALİ

BUDUR TÖREMİZ

Dadaşlarım mendil sallar bar oynar
Budur ananemiz budur töremiz
Nara atsa dağ sallanır yer oynar
Budur ananemiz budur töremiz

Hele laz uşağı teperse horon
Temel'in keyfini o zaman görün
Küskünler barışır çözülür sorun
Budur ananemiz budur töremiz

Vatanın bağrında yükselen sesler
Böyle koç yiğidi analar besler
Askere yollarken kınalar süsler
Budur ananemiz budur töremiz

Anlatsam Bingöl'ü, Bitlis'i, Van'ı
Kimin için kimler dökmüş bu kanı
Tarihlere yazdık şerefi şanı
Budur ananemiz budur töremiz

Hacı Bektaş Veli'mizin görüşü
İlim yaymak için yaptı yarışı
Biz getirdik bu cihana barışı
Budur ananemiz budur töremiz

Ey yabancı size göre Türk nedir
İyi düşün aradaki fark nedir
GÜLHANİ'yim ayrım yapmam ırk nedir
Budur ananemiz budur töremiz

GÜRÜNLÜ AŞIK GÜLHANİ

KABUL ETMEZ

Sırpların yaptığı kanlı vahşeti
Dağlar taşlar inler yer kabul etmez
Unutmak mümkün mü böyle dehşeti
Vicdanı olana sor kabul etmez

Savunmasız olanlara saldırdı
Çoluk çocuk genç ihtiyar öldürdü
Camileri yıktı dini kaldırdı
İnsanları eşit bir kabul etmez

Amerika katliamı görüyor
Durum çok vahimdir niçin duruyor
Irak olsa üzerine yürüyor
Benim gardaşımı hür kabul etmez

Birleşmiş Milletler hani nerede
Soy kırımı yaşanıyor orada
Üç aylık bir bebek ağlar şurada
Anasız dünyayı ver kabul etmez

Göz yaşına kan karışan bacımız
Ah ettikçe yenilenir acımız
En sonunda göstermezsek gücümüz
Fatih Sultan Mehmet er kabul etmez

Silahsız Halil'e şehit Veli'ye
Cihad için dağa çıkan Ali'ye
Bir haber gönderdim Butros Gali'ye
Bizim namusumuz kir kabul etmez

Çözülmezse Bosna - Hersek sorunu
Tedbir alır Osmanlı'nın torunu
Seferber ederdim Sivas Gürün'ü
GÜLHANİ dinimiz zor kabul etmez.

GÜRÜNLÜ AŞIK GÜLHANİ

SÖKÜNTÜSÜYÜM

Gözyaşımla ummanları doldurdum
Sevda pınarının akıntısıyım
Derdimi bilenler benden kaçıyor
Bunca tabiplerin sıkıntısıyım

Kanlı felek evimizi belledi
Dünya mihnetini bana yolladı
Deprem yaptı vücudumu salladı
Gönül sarayının yıkıntısıyım

Dostum niçin bekletirsin kapını
Satan olmaz bu derdimin hapını
Gam ile doldurdum ömür küpünü
Acının yüreğe çöküntüsüyüm

Ben de bir insanım özlediğim var
Adını diyemem gizlediğim var
Belki gelir diye gözlediğim var
Hayat yaprağının döküntüsüyüm

GÜLHANİ'yim kimse aramaz beni
Kaderin cilvesi yoramaz beni
Mimar Sinan gelse öremez beni
Harabe bir evin söküntüsüyüm.

GÜRÜNLÜ AŞIK GÜLHANİ

Adalet her işte hakkı bilmektir.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

CAN VERDİ

Bizim köyde bir fakirin birisi
Et diyerek et diyerek can verdi
Susadıkça su verirdi karısı
Süt diyerek süt diyerek can verdi

Ocağında çalı çırpı yakardı
Karnı aç olarak işe çıkardı
Kuru çarık ayağını sıkardı
Bot diyerek bot diyerek can verdi

Kırk kapıya köle etti kaderi
Çile çeke çeke öldü pederi
Dedesinden miras kalan çadırı
Sat diyerek sat diyerek can verdi

Rüzgar vurup kapısını açardı
Hızlı esse bir tarafı göçerdi
Apartmanı görse içi geçerdi
Kat diyerek kat diyerek can verdi

Yıllar boyu hizmet etti birine
Umut ile bakmaz oldu yarına
Yaya gidip geliridi gürüne
At diyerek at diyerek can verdi

GÜLHANİ der yanaşmazdı yalana
Dargın gitti felan oğlu filana
Oğluna son sözü haksız olana
Çat diyerek çat diyerek can verdi.

GÜRÜNLÜ AŞIK GÜLHANİ

AKIL ERMİYOR

Kainata baktım düşünüp durdum
Hikmeti Hüdâ'ya akıl ermiyor
Nizam-ı âlemi ne güzel gördüm
Hikmeti Hüdâ'ya akıl ermiyor

İnsan doğar doğmaz hayat başlıyor
Kimi sevap kimi günah işliyor
Baykuş neden viranede kışlıyor
Hikmeti Hüdâ'ya akıl ermiyor

Sabah doğan güneş akşam batıyor
Kimi kalkar yürür kimi yatıyor
Şöyle böyle derken ömür bitiyor
Hikmeti Hüdâ'ya akıl ermiyor

Güzün solan çiçek yazın açıyor
Devir dâim ile zaman geçiyor
Yılan sürünüyor kuşlar uçuyor
Hikmeti Hüdâ'ya akıl ermiyor

Çağlayan suların hızlı akışı
Tabiat'ın süsü güzel nakışı
Lâlenin her zaman boyun büküşü
Hikmeti Hüdâ'ya akıl ermiyor

GÜLHANİ'yim daha öte gidemem
Bu bir sırdır fazlasını güdemem
Akıl mantık durur isbat edemem
Hikmeti Hüdâ'ya akıl ermiyor.

GÜRÜNLÜ AŞIK GÜLHANİ

VEKİL SEÇİLİRSEM

Sülalemi doyururum
Eğer vekil seçilirsem
Arka çıkar kayırırım
Eğer vekil seçilirsem

Dolar dolar taşar arkım
Hızlı hızlı döner çarkım
Çiğdem çiçek kokar parkım
Eğer vekil seçilirsem

Villa alır kat alırım
Yüzmek için bot alırım
Yetmez gibi yat alırım
Eğer vekil seçilirsem

Durgun suyu çağlatırım
Bahçemize bağlatırım
Ananızı ağlatırım
Eğer vekil seçilirsem

GÜLHANİ'yim gitmem köye
Üstüm çamur olur diye
Yer içerim doya doya
Eğer vekil seçilirsem

GÜRÜNLÜ AŞIK GÜLHANİ

KÖYÜM

Bir zaman Şeref'tin şimdi Ayvalı
Benim gibi bahtı karalı köyüm
Bir yanın kıraçtır bir yanın sulu
Dört bir yanın dağlar sıralı köyüm

Yuva deresinde kervan geçerdi
Yolcu pınarında suyun içerdi
Orağını alan ekin biçerdi
Böyle gidilirmi ileri köyüm

Kalanın ardında kayardık kızak
İkindiye doğru eserdi sazak
Odun bulunmazdı yakardık tezek
Yirminci yüzyılda çıralı köyüm

Dere tepe demez kendim yorardım
Ayağım kanardı çaput sarardım
Serçe düşürmeye tuzak kurardım
Noldu bu dağların maralı köyüm

Ne güzel çalardı çoban düdüğü
Kaynatıp yerlerdi taze hediği
Çayır çimen tohdemir'in gediği
Akpınar'ın gözü tereli köyüm

Kızılyüce Bozoğlan'ın eşidir
Ağustos ayında adam üşüdür
Ala karga bu dağların kuşudur
Avcılar kekliği vuralı köyüm

Yaz baharda hacı leylek gelirse
Çok sevinir yuvasını bulursa
Belki bir gün beni soran olursa
Desinler GÜLHANİ buralı köyüm

GÜRÜNLÜ AŞIK GÜLHANİ

İKİCİLİK OLUR MU

Bir araya gelse dedeyle hoca
El verseler ikicilik olur mu
İnsan kutsal varlık makamı yüce
Gül verseler ikicilik olur mu.

Benlik davasını bırak durağa
Alıp götürsünler bizden ırağa
Ehlibeyt yolunda yanan yüreğe
Sel verseler ikicilik olur mu.

Kerbela'da kan bulaştı taşlara
Bu acıyı böldüm dertli başlara
Yuva kurmak için uçan kuşlara
Dal verseler ikicilik olur mu.

Niçin kızıyorsun soru sormadan
Sorulan soruya cevap vermeden
Her sudan geçilmez köprü kurmadan
Sal verseler ikicilik olur mu

Söz geçer mi cahillerin körüne
Düşürür toplumu biri birine,
Kardeş kardeşine zehir yerine
Bal verseler ikicilik olur mu

Taşıdım sevgiyi kinden öteye
Kaldırdım kılıcı kından öteye
GÜLHANİ'yim kaçtım kandan öteye
Yol verseler ikicilik olur mu.

GÜRÜNLÜ AŞIK GÜLHANİ

OZAN DERGÂHİ

Ozanların harman olduğu, Aşık Veli'nin,Aşık Veyseller'in, Aşık Devrani'nin, Aşık Ruhsati'nin yetiştiği Sivas ilinin Divriği ilçesinin Höbek köyünde 1955 yılında dünyaya gözlerini açan ozan ilkokulu bitirdikten sonra bir müddet çiftçilik yapmıştır 1-1-1972 yılında Belgizar Hanım'la evlenmiştir. Bu arada geçim sıkıntısı başlayınca da taşı toprağı altın olan Ankara'ya göçer. Özel şirketlerde şoför olarak çalışır. Beş çocuk babası olan değerli ozanımız zaten aileden gelen bu köklü kültür hazinesinin içinde kendini bulur. Ozanın babası Hasan Dede'de tarikat aşığıdır. Ailede ve yörede hemen hemen herkes saz çalar. Ankara'da oturan ozan bir çok derneğin de üyesidir. Bunlardan bazıları; Atatürkçü Düşünce Derneği, Pir Sultan Derneği, Hacı Bektaş Derneği başta olmak üzere toplam sekiz derneğe üyedir. 100'ün üzerinde eseri bulunan ozanın bir çok dergilerde yayınlanmış eserleri bulunmaktadır. Ben kendisini yakınen tanırım. Değerli ozanımız Ağuiçen Ocağı'ndan olup Seyit Sülalesi'ndendir. Tam bir gönül eridir. Mütevazi, hoşgörülü olan değerli ozanımıza yaşadığı çağdan halkına karşı sorumlu olup

ve Evrensel dünya görüşüne sahip olup günümüz çağdaş halk ozanlarındandır. Bu verimli çağında daha nice yıllar temenni eder, başarıların devamını dileriz.

İNSAN O ZAMAN İNSAN

Bir topluma girince
İşe gönül verince
Gerçekleri görünce
İnsan o zaman insan

Ailesini korursa
İleriyi görürse
Hakk'a gönül verirse
İnsan o zaman insan

Dostlarını özlerse
Yollarını gözlerse
Gerçekleri izlerse
İnsan o zaman insan

DERGAHİ'nin gören gözü
Yalan dolanla yoksa sözü
Doğruluk birlikse özü
İnsan o zaman insan

OZAN DERGAHİ

Gel gardeş sen bak şu hale
Kargalar konmuştur güle
NAÇARİ'ye yapma hile
Dost kaların güle güle

UNUTMAN BİZİ

Pirim şu Sivas'ta kültür gününde
Ozanlar yazarlar senin izinde
Otel Madımak'ta gözler önünde
Yakıldık can dostlar unutman bizi
Akarsular gibi coştuk çağladık
Nesimi Çimen'e gönül bağladık
Nice dostla da ciğer dağladık
Yakıldık can dostlar unutman bizi
Nerede Bezirci gibi yazarlar
Hasret'im Metin'im semah yaparlar
Sivas'ta dır kültür bilmez yobazlar
Yakıldık can dostlar unutman bizi
OZAN DERGAHİ laiktir özünde
Lanet okur bağnazlara sözünde
Mahşere dek Pir Sultan'ın izinde
Yakıldık can dostlar unutman bizi

YOĞRULDUK VALLAH

Kırklar meydanında erkâna durduk
Ne güzeldir Alim Cemalin vallah
Çok şükür mevlaya pirimiz gördük
Hakikat yolunda yoğrulduk vallah
Bu yolda erenler doğruyu bulduk
Kırkımız birden divana durduk
O gerçek sevgiyi burada gördük
Hakikat yolunda yoğrulduk vallah
Birimiz hepimiz, hepimiz birdik
On iki imama canımız verdik
OZAN DERGAHİ'yem gülümüz derdik
Hakikat yolunda yoğrulduk vallah

OZAN DERGAHİ

AŞIK VEYSEL

Şarkışla Sivrialan'da doğmuştu
Yaşamını tabiatta bulmuştu
Çiçeklere arı gibi konmuştu
Toprağı eliyle kazan dı Veysel

Gözüyle görmeyip kalbiyle gören
İnsanlık yolunda serrini veren
Mısralarla tel tel türküyü ören
Aşka gelip sazın çalan dı Veysel

Benim sadık yarim topraktır derdi
Durmadan çalışıp eserler verdi
Ata'nın izinden yürür giderdi
Özüyle sözüyle yazan dı Veysel

İnsanları sevip hep mutlu oldu
Gerçeği, güzeli sevgide buldu
Onurlu yaşayıp onurlu öldü
Güzel için kötüyü bozan dı Veysel

İkilik bilmeyip birlikçi olan
Tükenmez gücünü halkından alan
OZAN DERGAHİ'yi sevdaya salan
Unutulmaz büyük Ozan dı Veysel

OZAN DERGAHİ

Her saz çalan ozan olmaz,
özde gerçek olmayınca

OZAN NAÇARİ

SİTEM

Hasret duvarını aşamaz oldum
Perişan halimi görmedin tabip
Gayrı bu ellerde yaşamaz oldum
Gelip de hatrımı sormadın tabip

Günler böyle tek başına geçmezmiş
Kimsenin derdini kimse bilmezmiş
Bahçelerde nazlı güller bitmezmiş
Baharım hazana çevirdin tabip

Gurbetin kahrını çeker mi sandın
Sıladan ayrılıp yaşar mı sandın
DERGAHİ'nin derdi biter mi sandın
Yaramın ilacı olmadın tabip

DERTLİYİM SEVDİĞİM

Şu garip dünyaya geldim geleli
Dertliyim sevdiğim dertliyim dertli
Kahpe felek vurdu sinem yaralı
Dertliyim sevdiğim dertliyim dertli

Yol kapandı dağlar geçit vermiyor
Nazlı yarim hatırımı sormuyor
Fani dünya kimselere kalmıyor
Dertliyim sevdiğim dertliyim dertli

Aktı gözyaşlarım sellere döndü
Vurdular hançeri ocağım söndü
DERGAHİ del oldu odlara yandı
Dertliyim sevdiğim dertliyim dertli

OZAN DERGAHİ

İNSAN HAKLARI

Dünyada insan hakları var olsa
Eşit olup kardeşçe hakkın alsa
Tüm evrende insanlık yerin bulsa
Güzel olur insan hakları güzel

İnsanım ademden var olup geldim
Emek verip toplumda yerimi aldım
Bütün güzelliği evrensel bildim
Güzel olur insan hakları güzel

Karanlık içinde güzel görülmez
İnsan hakları kutsaldır verilmez
Anlatsak beylere neden bilinmez
Güzel olur insan hakları güzel

Hak için öncü bilirim Ali'yi
Hakka değer veren Bektaş Veli'yi
Ansa Abdal Musa, Kızıl Deli'yi
Güzel olur insan hakları güzel

OZAN DERGAHİ haksızdan hak sana
Yetim hakkı yiyen çekilsin dara
Hiçbir tabip yok ki yaramı sara
Güzel olur insan hakları güzel

OZAN DERGAHİ

Dikkat et lokma seni yemesin sen lokmayı ye..

HACI BEKTAŞ-I VELİ

PİR SULTAN

Şu diyarı elde sultanım sensin
Ölmedin Pir Sultan gönlümüzdesin
Hızır Paşa gibi yobazlar bilsin
Ölmedin Pir Sultan gönlümüzdesin
İnsanlığa doğru ışık saçansın
Garibe, yoksula kapın açansın
Darağacı kurup asan utansın
Ölmedin Pir Sultan gönlümüzdesin
Ozanlar seninle hep gurur duyar
Bunca eserine övgüler yağar
Senin gibi Sultan çok şeyler değer
Ölmedin Pir Sultan gönlümüzdesin
OZAN DERGAHİ der ezen ezene
Lanet olsun kurduğunuz düzene
Yıkılsın sarayın tahtın bize ne
Ölmedin Pir Sultan gönlümüzdesin

BİR DAHA

Düşerse Sivas'a yolun sevdiğim
Kapımı çalmadan gitme bir daha
Hatırım varısa kurban olduğum
Halimi sormadan gitme bir daha
Versen selamını ben de almasam
Çevirsem yüzümü dönüp bakmasam
Dosta değil düşmanıma sarılsam
O zaman yanıma gelme bir daha
DERGAHİ'yem der ki kendin bilmeze
Canım kurban olsun dostum diyene
İnsan aşıkıyım halden bilene
Dosttan ayrılıp da yanma bir daha

OZAN DERGAHİ

GEÇER BU CEMDEN

Dostun bahçesinde bir bağa girdim
Erenler cemini orada gördüm
Sultanım efendim kapına geldim
Evliyalar yolu geçer bu cemden
Erler evliyalar yanında olsun
Bahçemde açılan bir gonca gülsün
Gerçeklerin şahı merdan Ali'sin
Bektaşiler yolu geçer bu cemden
Kırkların cemini düşümde gördüm
Muhammed Bakır'ın sırrına erdim
DERGÂHİ'yem pir divanına durdum
İlim irfan yolu geçer bu cemden

BÖYLEMİ DOSTLAR

İnan bu gidişe şaşırdım kaldım
Ozanlık çizgisi böylemi dostlar
Hayinler elinden perişan oldum
Ozanlık çizgisi böylemi dostlar
Gamazlık yapıpta kuyu kazana
Halkımızın düzenini bozana
Kötü emelleri dosta yazana
Ozanlık çizgisi böylemi dostlar
Birileri sinsice işler yürütür
İçimizde kendimizi çürütür
Vefasız dostlarda bizi kürütür
Ozanlık çizgisi böylemi dostlar
OZAN DERGAHİ gerçege heder
Sahtekar yalancı olana nider
Ay dolanır yıllarca bitmez keder
Ozanlık çizgisi böylemi dostlar

OZAN DERGAHİ

NERDE ADALET

Öz vatanda yaşam zor oldu gardaş
Bu nasıl düzendir nerde adalet
Bir bir yok edilir aydınla çağdaş
Bu nasıl düzendir nerde adalet

Doğruyu söylemek zor oldu bize
Hayinler yatarlar pusuda izde
Her zaman adilik alçaklar sizde
Bu nasıl düzendir nerde adalet

Vekillerin şovlarından durulmaz
Mafyadan katilden hesap sorulmaz
Özgür düşünceye zincir vurulmaz
Bu nasıl düzendir nerde adalet

Zalimin zulmüne fırsat verdiler
Bağrımızdan Gonca güller derdiler
Ne zaman yoksulun halin gördüler
Bu nasıl düzendir nerde adalet

Katiller bulunsun dedik attılar
Parsel parsel hep ülkeyi sattılar
Yiyip içip Hayvan gibi yattılar
Bu nasıl düzendir nerde adalet

Mecliste alçaklar yemin ettiler
Hazineyi soyup kaçıp gittiler
Namus Şereflerin nere yittiler
Bu nasıl düzendir nerde adalet

Gel DERGAHİ ne anlatsan bilmezler
Bakar körler aydınlığı görmezler
Banazlığı kafalardan silmezler
Bu nasıl düzendir nerde adalet

OZAN DERGAHİ

HALK OZANLARI

Halkların özünden süzülüp gelen
Halkıyla ağlayıp halkıyla gülen
Toplumun içinde yerini alan
Gerçekte böyledir halk ozanları

Yüzyıllar boyunca hep süre gelip
Seyit Nesimi'den örnekler alıp
Cömertlik içinde kendini bulup
Gerçekte böyledir halk ozanları

Toplumda insanı hakir görmezler
Onurlu yaşayıp boyun eğmezler
Özünde sözünde yalan bilmezler
Gerçekte böyledir halk ozanları

Yalanla dolanla olmaz ki işi
Eserler yaratır bulunmaz eşi
Çağdışı şeyleri silen bir kişi
Gerçekte böyledir halk ozanları

Güzele söylenen sözleri vardır
Gönlü hoş eğleyen nazları vardır
Haksızlığa karşı kozları vardır
Gerçekte böyledir halk ozanları

OZAN DERGAHİ hep halklardan yana
Ne anlatsalar da vız gelir bana
Elindeki sazı halkına suna
Gerçekte böyledir halk ozanları

OZAN DERGAHİ

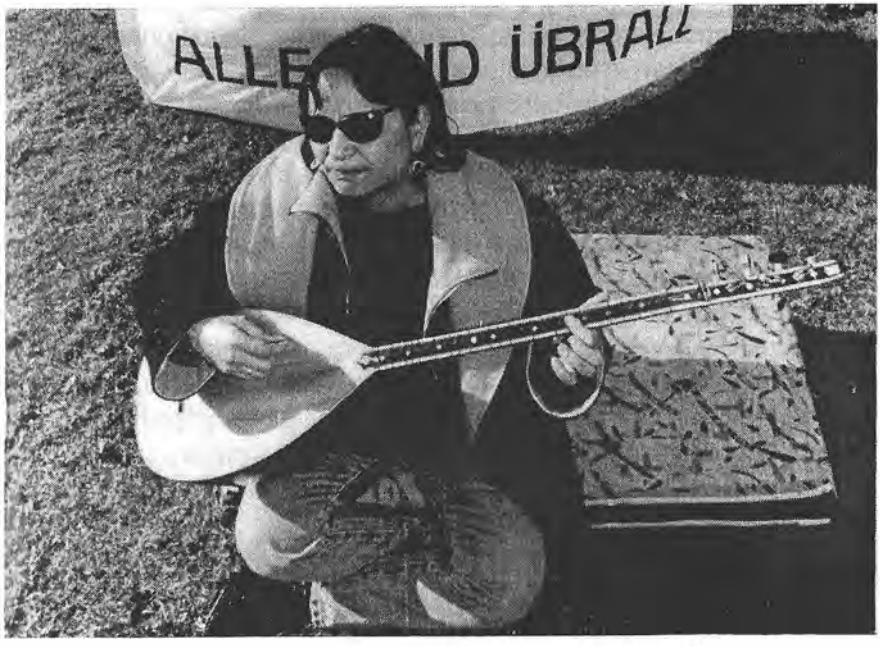

OZAN ŞAHTURNA

1950'de Sivas ili Gürün ilçesinde doğdu. Üç yaşında görme yeteneğini kaybetti. Buna rağmen yaşamayı, dünyayı, insanlığı çok sevdi. Çok küçük yaşlarda halk müziği kültürü ve deyişlerle iç içe oldu. Türkü ve deyişler okumaya başladı. On yaşlarında büyük azimle saz çalmayı öğrendi. Şiirler yazdı, müziklendirdi, sazıyla icra etti. Ondört yaşında ilk plağını yaptı. Ülkenin dört bir yanında konserler verdi. Yüzlerce eserlere imza attı. Yurt genelinde bu uluslararası alanda büyük üne kavuştu.

Deyiş ve türkülerin yanısıra; yapıtlarında toplumsal-sosyal ve demokratik sorunlarını da işleyen sanatçı, çok yönlü baskılara, işkencelere maruz kaldı. Çeşitli dönemlerde birçok illerde hapis yattı. En son oniki yılın üzerinde cezasının hapsini yatarken yurt içinde ve uluslararası alanda aydınların, demokratik basın yayın kurumlarının, demokratik kitle örgütlerinin, duyarlı kamuoyunun kampanyaları geniş yankı uyandırdı. Zamanın Cumhurbaşkanına gönderilen

imzalar sonucu serbest bırakıldı. Buna rağmen bütün konserleri ve kültürel etkinlikleri takibat altında geçti.

Göz tedavisi için gittiği yurt dışında 1980 cuntasının uygulamasıyla yurttaşlıktan çıkarıldı ve sürgün yaşamı başladı.

50'nin üstünde plağı, 20 kaseti yayınlandı. Yurt içi ve yurt dışında büyük üne kavuştu. Şiirleri, kültür-sanat, sosyal ve siyasal içerikli makaleleri bir çok dergi, gazete ve kitaplarda yayımlandı.

1987'de sanatçı-gazeteci Ozan ŞİAR ile evlendi. Eşinin de çok yönlü katkıları ile sanatını geliştirip, yaygınlaştırarak; eserlerini pekiştirdi. ŞAFAK ve ŞİRİN adlarında iki çocuk annesidir. 10.12.1999 tarihinde Ankara'ya geldiler. Halk Ozanları Kültür Vakfında tanıştığım Şahturaya bu kültürel çalışmalarından dolayı sanat yaşamında başarılar dilerim.

İNSANCA YAŞAMAK İÇİN!...

Verdiğimiz mücadele
İnsanca yaşamak için
Yürüyelim hep el-ele
İnsanca yaşamak için...

Sen çalısın, ezenler yer
Aç gözünü gerçeği gör
Emeğinin kavgasını ver
İnsanca yaşamak için!..

Aydınlığı ok ederiz
Karanlığı yok ederiz
ŞAHTURNA bedel öderiz
İNSANCA yaşamak için!..

OZAN ŞAHTURNA

BEN BİR YARALI KUŞUM!

Hasret kaldım gül kokuna
Emdiğim sütün akına
Takıldım zulmün okuna
Yetiş kaldım darda Anam
Ben bir yaralı kuş idim
Hasret çekene düş idim
Yerlere düştüm üşüdüm
Kurtar beni karda Anam
Gönülde şahıs atladı
Gecem gündüze katlandı
Umutlarım kanatlandı
Koyma beni zarda Anam
ŞAHTURNA'yım semah çeker
Bin üzülür, bir ah çeker
Her gece bir sabah çeker
Gün ağarır narda Anam!...

SEVDAMIZI SUYA YAZDIK

Ferhat dağından süzüldük
Sevdamızı suya yazdık
Mert, şirin yola dizildik
Riya'yı uykuya yazdık
Nerde, neden, nasıl, niçin
Yanıtına varmak için
Geceleri yarmak için
Karanlığı Ay'a yazdık
Mansur enel-hak darında
ŞAHTURNA aşkın zarında
Köroğlu'nun diyarında
Küheylanı tay'a yazdık!

OZAN ŞAHTURNA

TANIKTIR TÜRKÜLERİMİZ

Anadolu'mdan beslenir
Ovadan dağa yaslanır
Bütün Dünya'ya seslenir
Yanıktır türkülerimiz

Allı turnam kanat açar
Katar katar dosta uçar
Karanlığa ışık saçar
Ayıktır türkülerimiz

Yusu Pir Sultanlar ezel
Sevgisini Umudu güzel
Deyiş hoyrat-barak gazel
Yayıktır türkülerimiz

Sevdasını etmez pazar
Türkülere tarih yazar
Ummanı denizi gezer
Kayıktır türkülerimiz

Barış türküsünün dili
Dostluk bahçesinin gülü
Aslı'yla Kerem'in külü
Sanıktır türkülerimiz

ŞAHTURNA çiçekler takar
İnsan yakmaz türkü yakar
Fırat munzur coşkun akar
Yanıktır türkülerimiz

OZAN ŞAHTURNA

KAYIP İNSANLIK ARANIYOR!!

Duygular değerler ranta dönüştü
İnsanlar tehlikede, insanlık kayıp
Haramiler sofralara üşüştü
İnsan tehlikede, insanlık kayıp

Bülbülün yerini kargalar aldı
Turna'lar samahda dumanda kaldı
Alıcı kuşlarda kahraman oldu
İnsan tehlikede, insanlık kayıp

Bahçesinde ayrık otlar bitirir
Gerçeğin yanında yalan oturur
Bu kaptanlar çok gemiler batırır
İnsan tehlikede, insanlık kayıp

ŞAHTURNA sırtında bedel taşıyor
Düzenbazlar yolu kapmış aşıyor
Sevgi dostluk yarı baygın yaşıyor
İnsan tehlikede, İnsanlık kayıp!

OZAN ŞAHTURNA

Ozanın eline kelepçe her zaman vurulur
Ama diline hiç bir zaman vurulmaz.

OZAN NAÇARİ

ATEŞİ YAKAR GÜNEŞİM!

Ateşi yakar güneşim
Yıldızları avuçlarım
Doğmadan bin yıllar yaşım
İnsanlığı amaçlarım
Ay Güneşi avuçlarım
Dolu aktım boşa doldum
Denizlere buhar oldum
Güze kışa bahar oldum
Düze çıkar yamaçlarım
Yıldızları avuçlarım
ŞAHTURNA şakır dalında
Rengin var gülün alında
Mazlum insanlık yolunda
Çekildi tel tel saçlarım
Ay Güneş'i avuçlarım!..

AŞKIN BULUŞTUĞU YERDE!

Sevgi yağar, Güneş doğar
Aşkın buluştuğu yerde
Taşlar erir, toprak yanar
Sevda oluştuğu yerde!
Sevenlerin gönlü süslü
Sevdasızın kalbi paslı
Kerem'le el-ele Aslı
Aşkın buluştuğu yerde
Aştır bu Dünya'yı kuran
Dostluğa-barışa varan
Hem can vardır, hem de canan
Sevgi oluştuğu yerde
ŞAHTURNA kinleri döker
İnsanlığa sevgi eker
Dünya döner, semah çeker
Aşkın buluştuğu yerde
Diş çekilir perde perde!...

OZAN ŞAHTURNA

OZAN ASARİ

Şirin Çorum ilinin kırsal bir ilçesi olan Ortaköy kazasına bağlı asar köyünde 1949 yılında dünyaya geldi. Köyünde okul olmadığı için okuyamadı. Kıyıda köşede bulduğu gazete parçalarıyla okuma yazmayı kendi çabasıyla öğrendi. Daha küçük yaşta saz çalmaya, deyiş yazmaya, okumaya merak sardı. Zaten özden gelen bir ilahi aşkı zamanla geliştirdi, büyüdü. Saza, söze, tele, dile, kağıda, kaleme döktü ve 1969 yılında askerlik görevini yapmak üzere Isparta, Ankara gibi askeri birliklerde tamamladı. Tekrar köyüne döndü ve aldı sazını, Anadolu'yu bir çok il, ilçe, köy, bucak dolaştı. 1967 senesinde Hanife Hanım'la evlendi. Güngör, Yusuf, Satı ve Sabire olmak üzere 4 çocuk babasıdır. Ozanımızın asıl adı Ali Başturan olup eserlerinde Asari'yi mahlas olarak kullanmaktadır, mahlasını Ozan Naçari Baba'dan almıştır. Köyde çiftçilikle geçimini sağlamaktadır. Anadolunun Dertli Ozanlar adlı kitabımı araştırmak için 26.9.1999 tarihinde ozanın köyü olan Asar köyüne gittim. Kendisine bir gece misafir oldum ve değerli ozanımızın bu güne kadar bir çok yayınlanmış dergilerde, mahalli

gezetelerde eserleri bulunmaktadır. Ozan çok geniş sosyal faaliyetlerde bulunmaktadır. Cem, cemaat, panel, söyleşi, konser ve düğün gibi etkinliklere katılmaktadır. Görünüş itibariyle sessiz, insancıl, mütevazi kişiliğe sahip olup, gününde, çağında üretken biridir. Yine, Çorum anadolu Halk Ozanları Kültür Derneği'nin de üyesidir. Ozanımız bulunduğu köyde iki ailedirler. Birincisi ozanın babası, ikincisi de amcası Misafir olduğumda gördüm ki, örf ve adetlerine sıkı sıkıya bağlı olduklarını ve bir arının kovanındaki bozulmamış petek misali Hani derler ya asil azmaz bal kokmaz. İşte köklü ve kültürlüaileyi de öyle gördüm ve ozanın babası Hasan Başturan, annesi Esma, çocukları Sadık, Ali, Sabire, Elif ve ayrıca Amcası Rıza Başturan ve büyük kızı Elif Gülşen ve Süleyin olmak üzere toplam iki ailenin nüfusu 16 kişi olmasına rağmen çok uyum içinde olduklarını gördüm ve şahit oldum. Değerli ozanımız çiftçilik, bağcılık artı arıcılık yaparak Türkiye Ekonomisine katkıda bulunmaktadır.

30.10.1996 tarihinde Ankara'ya geldi ve aldım. Radyo Ezgim'e götürdüm. 2 saat program yaptık.

Kendisine bu verimli çağında başarılarının devamını diler, daha nice yıllara derim.

Baharın geldiğini nerden bileyim
Gül dikende biter bülbül zardadır,
Eyubun tenine iki kurt düşmüş
Biri ipek sarar biri baldadır.

DERVİŞ ALİ

TELİNE

Met eyleyim çevre köyüm halkını
Ortaköy bağlıdır Çorum iline
Karacipli çalışkan yaman taşkırar
Hayran kaldım kuyucaklının diline

Yaylacık insanı cana çok yakın
Kızıl Hamza köyüne karşıdan bakın
Fındıklı köyüne uğraman sakın
Misafir almazlar vay haline

Kavak alanın güzelleri süslenir
Çevizliler kaba kaba seslenir.
Yaylasından koyun kuzu beslenir.
Zakirleri dokunur sazın teline

Aşdavul kanlıdır eli kandadır
İncesunun her tarafı zindandır
Senemoğlu hakiki yaman insandır
Köprü kurmaz ırmağına seline

Ağyar mahallesi senemoğluna bağlı
Çerkezin köyüdür şu Karadağlı,
Külüstür jip almış balabanoğlu
Ayarsız Frensiz gider yoluna

Pembeli muhtarının yoktur yazısı
Yaman olur Damla çimen tazısı
Yalan söyler sahtekardır bazısı
Hoş görürüm Karasarın kelini

ASARİYEM köyüm Asar merdi çok
Suyu akmaz yolu yoktur derdi çok
Motor sürse sürülecek yurdu yok
Yaşlanmıştır yüce dağın beline

OZAN ASARİ

VATAN İÇİN

Baba al eline divit kalemi
Oku vatan için yaz vatan için
Yurdun dört yanına verek selamı
Oku vatan için yaz vatan için

Ömrünü heba etme kazan zamandan
Önüne bir engel çıkar yamandan
Kahve köşesinde boğulma dumandan
Oku vatan için yaz vatan için

Tembel kalma gülüm Atam darılır
Birgün gelir belki tuzak kurulur
İlimle yıldızlara varılır
Oku vatan için yaz vatan için

Ulu Atatürkün yolunu seçin
Aydan eylenmeyin ileri geçin
Türklük aleminin birliği için
Oku vatan için yaz vatan için

ASARİYİM tatlı bağla sözünü
Ben severim güzellerin nazını
Hele al eline kırık sazını
Oku vatan için çal vatan için

OZAN ASARİ

Her çiçekten biz arıyız kovan içinde balıyız.

OZAN NAÇARİ

TURNALAR

Gökyüzünde bölük bölük giderken
Selamı söyleyin yare turnalar.
Bu kırık sazına kaldım gurbetten
Selamı söyleyin yare turnalar

Bilmem turnam bilmem neyimiş suçum
Sıla hasretile yanıyor içim
Çoruma uğrayın hatıram için
Selamı söyleyin yare turnalar.

Yürüdümü elin çayır çimeni
Fena olur da dağların dumanı
Asara uğrayın seher zamanı
Selamı söyleyin yare turnalar.

Sakın turnam sakın yüksekte uçun
Elvan Çelebi'yi selamla geçin
Yaylada eylenin soğuk su için
ASARİ'de yare selam turnalar.

OZAN ASARİ

Dünya bir han konan göçer,
Bu bir devran gelir geçer,
Herkes ektiğini biçer,
Emek tarla var olunca.

OZAN NAÇARİ

BULDUDA GİTTİ

Ankara ilinden bir güzel gördüm
Aklımı başımdan aldıda gitti
Ne ola bu güzeli görmez olaydım
Benide dertlere saldıda gitti

Bilmem kimin yari o karakaşlı
Selvi boylu esmer hem sarı saçlı
İnci gibi dişler ceylan bakışlı
Benide dertlere saldıda gitti

Durakta çantayı almış eline
Benzettim bahçenin gonca gülüne
Bakışları bedel dünya malına
Ömrümden on sene çaldıda gitti

Yıkıldı başıma bu güzel yurtlar
Çıkamda dağlara yesinde kurtlar
Çileler kederler acılar dertler
Yine ASARİ'yi bulduda gitti

OZAN ASARİ

Muhabbet yarenine hürmet etmekle olur.

Hz. ALİ

YA MUHAMMED YA ALİ

Dünya mı değişti kutup mu döndü
Neredesin ya Muhammed ya Ali.
Döndükçe bu devran aksine döndü
Neredesin ya Muhammed ya Ali.

Mundar karga pençesini takarken
Aslan kaplanı tek tek yıkarken
Bu dünyada insan kanı akarken
Neredesin ya Muhammed ya Ali.

Düşmanlar gelipde yurdu bölmeden
Bu vatana kurban olsun bu beden
Hem kardeş kardeşi vurması neden
Neredesin ya Muhammed ya Ali.

Petrol olmayınca Nato vurmuyor
Bosna'daki katliamları görmüyor
Güçsüzlerin halin kimse sormuyor
Neredesin ya Muhammed ya Ali.

Şeriatçı diye infal soktular
Atatürk'ün büstünü de yıktılar
Otuzyedi canı diri diri yaktılar
Neredesin ya Muhammed ya Ali.

Ozan ASARİ der yüreğim sızlar
Gözyüzüne yükseliyor avazlar
Atamıza dil uzatıyor yobazlar
Neredesin ya Muhammed ya Ali.

OZAN ASARİ

Muhabbet yarenine hürmet etmekle olur.

HZ.ALİ

KURBAN OLDUĞUM

Salınarak suya gider
Boyuna kurban olduğum
Gerçek ikrarın güder
Suyuna kurban olduğum

Gözler ela kaş kemanlı
Hem usludur hem amanlı
Yurdu çayırlı çimenli
Köyüne kurban olduğum

Boyu selvi dala benzer
Al yanak bala benzer
Yeni açılmış güle benzer
Gülüne kurban olduğum

ASARİ'yi deli ettin
Niçin yoktur merhametin
Garip yağmak adet ettin
Huyuna kurban olduğum

OZAN ASARİ

Gözleri görene sabah ışımıştır.

Hz. ALİ

AŞIK ARABİ

Anadolu'muzun şirin bir ili olan Çorum'un çalışkan ve cefakar insanlarından biri olan İbrahim Baba'dan ve Mavuş Ana'dan dünyaya gelen aşığın asıl adı Arap Demir olup Arabi'yi eserlerinde mahlas olarak kullanan aşığımız 23-6-1950 yılında dünyaya geldi. İlk okulu kendi köyü olan Çorum Merkez Tarhan köyünde okudu. Hasanoğlan Atatürk Öğretmen Okulunu birincilikle 1963 yılında kazandı. Babasının maddi imkanları iyi olmadığından tahsiline devam edemedi. Ozanımız o günleri şöyle tanımlıyor; annem mercimek tarlasında mercimek yolarken sancılanır eve döner. İkindi üzeri beni dünyaya getirir. Babam ise ben dünyaya gelmeden altı ay öncesinde bir evliyayı üç kez rüyasında görür, der ki "Sana bir evlat hediyemiz var Haktan, ancak adını ARAP koyman emredildi". Babam da adımı arap koyar.

Aşığımız 18 yaşına kadar köyünde çiftçilikle uğraşır, bunun yanı sıra un fabrikalarında çalışır. Yaşının büyük yazılması nedeniyle iki yıl önceden askerlik görevini yapmaya gider. Balıkesir de askerlik

görevini ifa eder. Döndüğü zaman taşı toprağı altın olan Ankara'ya yerleşir. Burada evlenir.

Daha ilkokul beşinci sınıftayken şiir yazmaya merak sarar. Adı olan Arap'ı şiirlerinde Arabi'yi mahlas olarak kullanır. Zaten müzikli bir ortamda yetişen ozan, şöyle diyor: Babam zurna çalardı, annemin sesi ise çok çok güzel ve yanık türkü söylerdi.

Değerli ozanımız geçmişteki aşıkların kitaplarını bol bol okuduğunu ve şiiri çok iyi anladığını ve bu güne kadar 700 esere imza attığımı söylemektedir.

İlk plağını 1973-74 yılında çıkardı, bu güne kadar 12 plak ve 2 kaset yaptı. 1974 yılında Halk Ozanları Kültür Derneği'nin kurucuları arasında yer aldı ve bu derneğin dört dönem başkan vekillik ve bir dönem başkanlık görevini yaptı.

Sazıyla Anadolu'yu karış karış dolaştı. Çok sayıda konser, panel, söyleşi gibi etkinliklere katıldığı gibi, bunun yanı sıra radyo ve TV programlarına da konuk olarak katılmıştır.

Ozanımızı atışma dalında iyi bir usta olarak kabul etmekteyiz. Bu dalda birincilik ödülleri ve TBMM'den teşekkür belgesi bulunmaktadır. Ozan, Ankara Büyükşehir Belediyesi'nde 27 yıl üzerindeki emekli alacaklarını mahkeme yoluyla aldığını ve ayrıca 28 yıldır Ankara'da kiracı olduğunu söylemektedir.

İki kez evlilik yapan ozan üç erkek, üç kız olmak üzere altı çocuk babası ve halen Ankara'da oturuyor. Yeni kaset çalışması devam ediyor. Bu güne dek 150 adet şiiri çeşitli gazete, dergi ve antolojilerde yayınlanmıştır. Şu anda baskıya hazır bir de kitap çalışması mevcuttur.

İnsanları, doğayı, çiçekleri, kuşları, çocukları ve de ormanı çok sevdiğini söylüyor ve "Ne olur ormanları yakmayın, yeşili koruyalım" diyor.

Kendisine kültürel çalışmalarından dolayı daha nice yıllar temenni eder başarılarının devamını dilerim.

KİLİTLİ KAPI

İçim'de bir hüzün evime geldim
Yavru'larım terkeylemiş yuva'yı
Seyrettim dört yanı dikilip kaldım
Yavru'larım terkeylemiş yuva'yı.

Kapı'nın zerze'si dıştan dakılmış
Eşiğin dibinde terlik'ler kalmış
Hiç biri görükmez bunlara nolmuş
Yavru'larım terkeylemiş yuva'yı.

İçeri girince çağırdım canan
Ses gelmiyo yavrum nerede anan
Bir gizli endişe bağrımda yanan
Yavru'larım terkeylemiş yuva'yı.

Çakır gözlü tatlı dillidir gülcan
Nergiz'im bir tanem hanicik özcan
Küçük kundak'lıydın minicik özkan
Yavru'larım terkeylemiş yuva'yı.

Elim uzatmadım bir gün harama
Bir dert daha kattın felek yarama
Acep kızlar gittimolan ÇORUM'a
Yavru'larım terkeylemiş yuva'yı.

Komşu'lara sordum gören olmamış
Bir gün hallerini soran olmamış
El'lerine ekmek veren olmamış,
Yavru'larım terkeylemiş yuva'yı.

Düşen varmı bilmem böyle bir derde
Pencere kapalı çekilmiş perde
Her birinin elbise'si bir yerde
Yavru'larım terkeylemiş yuva'yı

Havalar bulut'lu yağıyor yağmur
Sel gelmiş dereden sokak'lar çamur
Sanki benim bağrım taş ile demir
Yavru'larım terk eylemiş yuva'yı.

ARABİ'yim ömrüm geçti gülmeden
Kavuşaydım yavru'lara ölmeden
Zindan'lardan çile çekip gelmeden
Yavru'larım terkeylemiş yuvayı

AŞIK ARABİ

Not: Şiir'in esas yazılış tarihi 25/6/1979 olup 8/3/1990 da cezaevinden gelince eklemeler mecburen yapıldı.

1981 de Haşimi Aslıhak'ın kurduğu Anadolu Kasetçilik adlı firması'na okumuştum, kaseti harika kasetciliğe kalıp olarak sattı orası pazarlama yaptı... 1995 de Haşimi Aslıhak evime geldi üç türkü ile bu şiiri de verdim kendi çıkardığı kasete okudu erdal plak ve kasetçiliğe söz müzik Arabi Demir demedi telif hakkı ödemedi şu an mahkemedeyiz.

AŞIK ARABİ DEMİR

UTANSIN

Kanayıp dururken halkın yarası
İnsan'lığa kurşun atan utansın
İkilik sokup'da dost arasına
Bizi öfke kin'e, satan utansın
Emekci kardaşın sırtından soyup
Çalışmadan haram aş ile doyup
Milleti enayi yerine koyup
Milyon'lara milyar katan utansın
Oy zamanı TÜRKİYE'yi gezerdin
Derdimizi not alarak yazardın
Bu kadar altın'ı, nereden kazandın
Deyince halkına çatan utansın.
Başa geçenece el etek öpüp
Yüksek mevki'lerden bir makam kapıp
İğneden ipliğe her gün zam yapıp
Yoksulun hak'kını, yutan utansın.
Ben çiftçilik yaptım çarık giyerek
Irgat'lık, da yavan ekmek yiyerek
Ezelin'den, yana oldun, diyerek
ARABİ'yi taş'a, tutan utansın..?

AŞIK ARABİ

ŞÜKÜR VAR BİZDE

Bu gidişle ay'a, gidemek şaban
Bilim'e ters düşen fikir var biz'de
El'ler yıldız'ları kontrol etti
Yalan dola hile zikir var biz'de
El açtık mevla'ya nasip ver diye
Tövbe ettik rakı şarap viski'ye
Abdes alıp vardık ulu cami'ye
Ayakkabı çalan bekir var biz'de.
Bilerek yaparız her işte hile
Ne ibiş uyandı ne'de adile
Can verip sokak'da aç ölsek bile
ALLAH keremine şükür var biz'de.
Bu halkın gözüne çekmişler perde
Kimi çare bulacak bin yıllık derde
Varıp'da haksız'a çatacak yerde
Hak'lının yüzüne tükür var biz'de
Çapa vurur zeyno sarı sıcak'da
Bir yavru karnında biri kucak'da
Çalıştığı halde kent'te bucak'da
Ekmek bulamayan fakir var biz'de
Yavru'larım aç'tır alamaz besin
Sağır memiş duymaz ıraz ne desin
Porselen tabak'da el yemek yesin
Yıl'lardır kalay'sız bakır var biz'de.
Durum işte böyle akıl'sız şaban
Ete hasret gitti rahmetlik baban
Şah'lansanda senin boşadır çaban
Aslan'ları boğan tekir var biz'de.
Gitti sırtımıza yük'ü, yükleyen
Köşk yaptı malına milyar ekleyen
Vurmak için ARABİ'yi bekleyen
Bin eli silah'lı şakir var biz'de

AŞIK ARABİ

OY İÇİN GELME

Sakın bizim köy'e, oy için gelme
Fakir halimiz'den bilmedinki sen
Bin bir dert içinde süründe ölme
Yok'luğu kökünden silmedinki sen.

Namus söz'ü verip yemin etmiştin
Bizim köy'de palavra'lar atmıştın
Bir gece'de yeyip için yatmıştın
Başkent'de yüzüme gülmedinki sen.

Bu sene'de bizi yaktın vurguncu
Ta.. Bağdad'a vardı dert'lerin ucu
Ben her gün tutarken ölüm orucu
Acıyıp vicdan'a, gelmedinki sen.

Çıkar için tek nefsini kayırdın
Vatan'daş'ı bir birinden ayırdın
Sırtımızdan sülaleni doyurdun
Yoksul'lara bir iş bulmadınki sen.

Hep sen'den davacı bak şu insan'lar
İnsan olan insan halinden anlar
Benim yavrum hasta ilaç'sız inler
Derdimize derman olmadınki sen

ARABİ'yi bey'ler fırgat'a, saldı
İşçi'nin köylü'nün hak'kını aldı
Dedem şehid, düşüp cephe'de kaldı
Halk için vurulup ölmedinki sen

AŞIK ARABİ

NELER ETTİ

Zalim bana neler etti
Sanmaki yaram sarılı
Kul oldum el kapısında
Kafam yarılı yarılı.
Canım rahat deyil tende
Izdırabım artar gün'de
Morel'mi koydular bende
Kızıp darılı darılı.
İşkence'yle, ezdi zalim
İçim buruk yoktur halim
Bağlandı konuşan dilim
Zincir vurulu vurulu.
Gurbet'te ömrümü söktüm
Ağlayıp göz yaşı döktüm
Bir ekmeğe boyun büktüm
Her gün yorulu yorulu.
Gam kederi atamadım
Bir gün rahat yatamadım
Ben bir mekan tutamadım
Yurt'tan sürülü sürülü.
Dost bulunmaz düşmanım çok
Attılar bağrıma bir ok
Yaşamanın anlamı yok
İhtar verili verili.
Aç perişan gezdirdiler
Bu canımdan bezdirdiler
Çarmıh'lar da ezdirdiler
Ten'im, gerili gerili.
Dost ARABİ, murat'maldı
Dert çile kapımı çaldı
Ben'de zevk neşemi kaldı
Kalbim kırılı kırılı...

AŞIK ARABİ

ÖLDÜĞÜM YETER

Kara yılan gibi emdin kanımı
Bunca yıldır köle olduğum yeter
Yoksa sen'mi verdin benim canımı
Kirli ellerinde, solduğum yeter.

Irgat oldum yazın güneş'de piştim
Çalışıp toprağın bağrını deştim
Ben senin eline esir'mi düştüm
Tarla tarla diken yolduğum yeter.

Sen işçi'sin deyi koştur ha koştur
Çalıştık yorulduk elimiz boştur
Benim gönlüm üzgün seninki hoştur
Yıllardır dert ile dolduğum yeter.

Her yemek'de viski rakı, etin var
Villa senin köşk'ler senin katın var
Bir vosvagen bir mersedes atın var
Benim yayan yolda kaldığım yeter.

ARABİ'yim garip gönlüm hiç gülmez
Karnı tok'lar aç'ın, halinden bilmez
Bizim köy'e, hekim sağlık'cı gelmez
İlaçsız doktor'suz, öldüğüm yeter...

AŞIK ARABİ

Ya olduğun gibi görün ya da göründüğün gibi ol.

Hz. MEVLANA

HASRET KALDIM

Kendimi bildim bileli
Mutluluğa hasret kaldım,
Ömrüm geçti hep çile'li
Mutluluğa hasret kaldım.

Bir yar sevdim güldürmedi
Nar'a yaktı bildirmedi
Yaraladı öldürmedi
Mutluluğa hasret kaldım.

Bir'i sevdi deli etti
Birisi canıma yetti
Bir'i kaçıp el'e getti
Mutluluğa hasret kaldım.

İkrar'sız döndü sözünden
Yandı sinem ta.. özünden
Bir vefasız yar yüzünden
Mutluluğa hasret kaldım.

Dar yerdeyim gelenim yok
Hiç halimden bilenim yok
Göz yaşımı silenim yok
Mutluluğa hasret kaldım.

ARABİ'yim bana noldu
Her çile'ler beni buldu
Izdırabım bitmez oldu
Mutluluğa hasret kaldım.

AŞIK ARABİ

ELLER İÇİNDE

Eşden dosttan yarden ayrı düşeli
Boynu bükük kaldım eller içinde
Bir günüm geçmiyor zevkli neşeli
Solmuş bir çiçeğim güller içinde.

Gurbet köyüm oldu çile yoldaşım
Yüreğim yaralı akar göz yaşım
Sığmadı bir yere belalı başım
Kaldım per perişan haller içinde.

Depreştirme beni gayet derdim çok
Ömrüm boşa geçti yarı aç yarı tok
Şu koca dünya'da yerim yurdum yok
Esir'den farksızım kullar içinde.

Halk için her şeye bağrımı gerdim
Gün be gün artıyor efkarım derdim
Ne mobilya aldım ne halı serdim
Evimin her yanı çul'lar içinde.

Dost'a kavuşmaktı hayalim düşüm
Gitmedi başımdan boranım kışım
Kanadı kırılmış garip bir kuş'um
Yuva yapamadım dal'lar içinde.

Dert'ler ARABİ'yi durmaz yeldirir
El alemi bak haline güldürür
Çeke çeke bir gün olur öldürür
Koyarlar mezara sal'lar içinde...

AŞIK ARABİ

DEVRAN SİZİNDİR

Fırsat el'de iken siz yükünüzü
Tutun bey'ler tutun devran sizin'dir,
Koyun sofranıza kaymağı bal'ı
Yutun bey'ler yutun devran sizin'dir.

Hayat zindan oldu yok biz'e yaşam
Karnım aç ey zalim olurmu neşem
Vurulmuş ölüyor bak ciyer köşem
Yatın bey'ler yatın devran sizin'dir...

Boş'ver düşünmeyin siz yarın'ları
Dolaşın lokal'i, pavyon'u, bar'ı
Milyon'un, üstüne her gün milyar'ı
Katın bey'ler katın devran sizin'dir.

İşçi'yiz yaşamak gayet zor biz'e
Vatandaş acından ölmüş ne'nize
Şayet karşı çıkan olursa siz'e
Çatın bey'ler çatın devran sizin'dir.

Yabancı devlet'e, bir önder olup
Garı'yı, gelin'i, gurbet'e salıp
Güçsüz'ün mal'ını elinden alıp
Satın bey'ler satın devran sizin'dir.

ARABİ olunca halkından yana
Nice işkence'ler yaptınız bana
İnsanlık uğruna beni zindan'a
Atın beyler, atın devran sizin'dir.

AŞIK ARABİ

KİMSE DUYMASIN

Senin ile böylemiydi dileğim
Dün niye gelmedin görüş yerine
Üzüldüm yıkıldım mahvoldum inan
Gönül'mü kaptırdın başka birine

Beni gerçek sevsen koşar gelirdin
Seni çok sevdiğimi anlar bilirdin
Sen'de benim gibi mecnun olurdun
Eğer ateş düşseyidi serine.

Sözün'de durmassan mahvetme beni
Aşkın'la yakmayın bedeni ten'i
Şimdi gelir diye bekledim seni
İnsan yalan söylermi hiç yarine.

Bütün umudumu sana bağladım
Hasretinle ciyerimi dağladım
Gece uyku'lardan kalkıp ağladım
Taş bastım bağrıma senin yerine.

Derdimi diyemem varıp her kime
Alışıktır benim göz'lerim nem'e
Sırrımızı sakın el'lere deme
Yazık olur sonra namus arına.

Yar isterdim hiç sözünden caymasın
Adımı alem'e, gidip yaymasın
Yavaş konuş aman kimse duymasın
Dil'e düşmeyelim körü körüne.

ARABİ'yim sana dert'ler açsaydım
Yaralı yüz üstü koyup kaçsaydım
Söz verip'de ikkarımdan geçseydim
Senin olsa gitmezmiydin zoruna...

AŞIK ARABİ

OZAN DİDARİ

1961 yılında Yozgat ilinin Sorgun ilçesine bağlı Bahadır Kasabasında Dünyaya gözlerini açan Ozanımız ilk ve orta okulu Kasabasında okudu.

Ticaret Lisesini Ankarada tamamladı. Ankarada bir kamu kuruluşunda çalışmaktadır. Değerli Ozan bacımız Günümüz çağdaş bayan halk Ozanlarından olup Halkına karşı gününde, çağında sorumlu olup günümüzde ender bayan Ozanlar arasında yerini almıştır. Ankara Halk ozanları Kültür Vakfı Kurucularından ve Yönetim Kurulu Genel Sekreteridir. Ozan evli olup ikisi kız ve birisi erkek olmak üzere üç çocuk annesidir. Kendisine bu kültürel çalışmalarından dolayı başarılarının devamını dilerim.

USTAM

Gelmeyecek beklenilen yazımız
Kimse halimizi bilmiyor ustam
Tazeliğini hep korudu yasımız
Kimse kafasını yormuyor ustam
Umutsuzluklarda umut ararız
Azmış yaraları nasıl sararız
Bunca rezalete yanıt sorarız
Kimse cevabını vermiyor ustam
Acılarla ilmek, ilmek örüldük
Vuruldukça öldük, öldük dirildik
Konuştukça mapuslara sürüldük
Kimse suçumuzu sormuyor ustam
Bir avuç düzenbaz yol almış gider
Vijdanı çürümüş şeytanı güder
Sistemi paraya hamile eder
Kimse göçümüzü görmüyor ustam
Etiketli urba giyemez olduk
Ayda bir kilo et yiyemez olduk
Bakkala kasaba giremez olduk
Kimse acımızı bilmiyor ustam
Arşeleye çıktı artık sesimiz
Kendimize geçmez oldu sözümüz
Deyişmeyecek mi kara yazımız
Bulanık çehremiz gülmüyor ustam
Dertli DİDARİ'yem böyle düzene
İsyanım var bu kaderi yazana
Çıkar için birbirini ezene
Adalet sopamız inmiyor ustam

OZAN DİDARİ

BİR ANDA

Dostlarım bu nasıl görünmez kaza
Anayurdum çöle döndü bir anda
Bunca canlar kurban gitti enkara
Anayurdum çöle döndü bir anda

Kan gölüne döndü Adapazarı
Öğretmeni, öğrencisi, yazarı
Kaderi bak evleriymiş mezarı
Anayurdum çöle döndü bir anda

Harabeye döndü koca İstanbul
Mekanları oldu çamurlu bir yol
Tanrım insaf eyle onlarda bir kul
Anayurdum çöle döndü bir anda

Yer ile bir oldu Sakarya, Bolu
Yediden yetmişe gözyaşı dolu
Kimisi yaralı, kimisi ölü
Anayurdum çöle döndü bir anda

Halkımız perişan Yalova viran
Ölümün korkusu ensede her an
Ana soran, baba soran, yar soran
Anayurdun çöle döndü bir anda

Felakez İzmit'e Gölcük'e vardı
Gökyüzünü çığlık sesleri sardı
Dertli DİDARİ'yi derinden vurdu
Anayurdum çöle döndü bir anda

OZAN DİDARİ

BÖYLE DÜZENE

Zulümü alkışlar zalimi över
Gelin dur diyelim böyle düzene
Haksızları korur mazluma söver
Gelin dur diyelim böyle düzene

Sarılmaz fakirin kanar yarası
Kalmadı kimsenin arı hayası
Gevşek terbiyenin çıktı foyası
Gelin dur diyelim böyle düzene

Her taraf kara kış her taraf sazak
Alimler çoğaldı fikirden uzak
Zam Zulüm Çeteler her taraf tuzak
Gelin dur diyelim böyle düzene

Gaflet uykusuna dalmış yatan var
Çıkar için şerefini satan var
Helal deyip haram lokma yutan var
Gelin dur diyelim böyle düzene

DİDARİ'yem bitsin artık bu çile
Asgari ücretle olmuşuz köle
Hep borçlu çıkarız gelecek yıla
Gelin dur diyelim böyle düzene

OZAN DİDARİ

Hakiki kardeşin senin zor zamanında sana yardım edendir.

Hz. ALİ

YURDUMA

Adalet sarsıldı sistem bozuldu
Bir Mustafa Kemal gerek yurduma
Sorunlar büyüdü dertler dizildi
Bir Mustafa Kemal gerek yurduma

Bir cepheden bir cepheye koşacak
Vatanıyla, milletiyle coşacak
Halkı için yedi dağı aşacak
Bir Mustafa Kemal gerek yurduma

İkiliğin tabusunu yıkacak
Cehalet beynine kurşun sıkacak
Şu bozuk düzene çomak sokacak
Bir Mustafa Kemal gerek yurduma

Karasesin bombaları patladı
Şeriatı Türkiye'de kutladı
Yoz kültürün ar damarı çatladı
Bir Mustafa Kemal gerek yurduma

Siyasiler daldan dala atladı
Vurgun, soygun, yalan bine katladı
En sonunda ekonomi hortladı
Bir Mustafa Kemal gerek yurduma

DİDARİ'yem Atamızın ilkesi
Yavaş yavaş yok oluyor ilkesi
Her an boynumuzda lanet halkası
Bir Mustafa Kemal gerek yurduma

OZAN DİDARİ

YORULDUK

Ne olacak bu toplumun halleri
Kafaları yora yora yorulduk
Garibanın bıçak açmaz dilleri
Hakikatı ara ara yorulduk

Şanımız duyuldu yedi cihana
Üstünüze yoktur yalandan yana
Siz bakmayın aşsız işsiz kalana
Sandıklara vara vara yorulduk

Atamızın emaneti ülkesi
Hırsızlıkmış bürokratın ilkesi
Halimize güler nato ülkesi
Suçluları sora sora yorulduk

Bu ne biçim yasa bu nasıl tüzük
Her başa gelenden yedik bir kazık
Vekillerle övünemem çok yazık
Meydanlarda bağra bağra yorulduk

Yalanla talanla kazanç sağlayan
Varoşların kazanından kaynayan
Halkın kaderiyle kumar oynayan
Pis düzene basa basa yorulduk

Toplumun rıskını yeyip azana
Fukaranın mezarını kazana
Dertli DİDARİ'yem böyle düzene
Haykırdıkça kusa kusa yorulduk

OZAN DİDARİ

DOSTLAR

Yalnızlık oturdu gönül tahtıma
Hergün bir mum gibi eriyom dostlar
İsyanla haykırdım kara bahtıma
Akıbete doğru yürüyom dostlar

Bende anlamadım bu nasıl işti
Gönül bir cahilin eline düştü
Yönümü kaybettim pusulam şaştı
Her geçen yolcuya soruyom dostlar

Vakitsiz kar yağdı gönül dağıma
Baykuşlar tünedi viran bağıma
Merhem bulunmayan yaralarıma
Bir umut lokmanı arıyom dostlar

Karedim kapımı zamansız çaldı
Kurduğum hayaller doğmadan öldü
Ağladıkça gözlerime kan doldu
Pas tuttu yüreğim çürüyom dostlar

Dertli Didariyem gasvete daldı
Arzular körlendi umudum soldu
Tek sermayem bana dertlerim kaldı
Ektiğim çileyi deriyom dostlar

OZAN DİDARİ

İnsanlar ancak Adaletle doyurulur.

EMERSON

DÜZENE

İsyanım büyüdü kahbe düzene
Sonumuz iyiye varır mı bilmem
Teslim olduk kurda kuşa hazana
Yolumuz düzlüğe varır mı bilmem

Seçim dedik emeğimiz zay oldu
Çetelere ekmeğimiz pay oldu
Çalıp çırpmak zalimlere huy oldu
Halkım gerçekleri görür mü bilmem

Namus, ahlâk, şeref parada kaldı
Bozuldu gemimiz karada kaldı
İşçi, memur, sefil arada kaldı
Beklenilen bahar gelir mi bilmem

Halkın kaderini İMF çizer
Avrupa'da eser Asya'da tozar
Zengine mükafat fakiri ezer
Garibanda sabır kalır mı bilmem

Dertli Didariyem sözüm düzene
İffetsizce birbirini ezene
Burda soyup Avrupa'da gezene
Eceliyle ölüm olurmu bilmem

OZAN DİDARİ

Ulu sözdinliyen ulu dağlar aşar.

OZAN NAÇARİ

OZAN DİYARİ

1956 yılında Tokat'ın Zile ilçesine bağlı Çayır köyünde doğdu, ilkokulu köyünde okudu. Tarlada, çapada bağda bahçede çalıştı ve 1978 yılında Amasyanın Gönülcek ilçesine bağlı Davutevi köyünden Hüseyin Karataşla evlendi. Geçim sıkıntısı nedeniyle 1982 yılında Ankara'ya göçer. Halen Ankara'da oturmakta olup evli ve 3 kızı, 2 erkek çocuk annesi ve ev hanımı. Asıl adı Edalı Karataş olup eserlerinde kullanmak üzere Ozan Naçari Baba'dan DİYARİ mahlasını almıştır. Ozan şunu söylemektedir; şiir yazmaya çocuk yaşta başladım diyor. Bugüne kadar 150 esere imza attığını söylemektedir. Kendisine kültürel çalışmalarından dolayı daha nice yıllar dilerim. Ozan günün ekonomik koşullarından şikayetçi olup çok çile çektiğini ve sosyal güvencesi olmadığını dile getirmektedir. Anadolu kadını olup şiirleriyle sesini halka duyurmaktadır.

SENİNLE CUMHURİYETİM

Çiçek tohumlarıydık gizli yerlerde
Açıldık seninle Cumhuriyetim
Bilgiler saklıydı kalplerimizde
Saçıldık seninle Cumhuriyetim
Konuşamazdık çok bilseydik bile
Baskı yapılırdı kadınsın diye
Kadınlara vurulmuştu kelepçe
Hep kırdık seninle Cumhuriyetim
Kadına hak verdi büyük Atatürk
Böyle geldi kadınlara özgürlük
Ya milletvekili ya bakan olduk
Seçildik seninle Cumhuriyetim
Şimdi bende oldum başbakan hakim
Doktorum hastama hizmet ederim
Okudum öğrendim ilmi bildim
Yükseldim seninle Cumhuriyetim
Artık bağlanmak yok bizlere hürüz
Bütün toplulukta vardır yerimiz
Kadın erkek yoktur şimdi eşitiz
Ölçüldük seninle Cumhuriyetim
Bilgisiz elinden kalmıştık geri
Şimdide kadınım bilgim ileri
Ben zaten varidim ezelden beri
Bilindim seninle Cumhuriyetim
Kullandım arabayı uçağı bile
Özgür yaşıyorum değilim köle
Daha bilgi katacağım bilgime
Birlikte seninle Cumhuriyetim
DİYARİ öğrenirim bilgileri
Tarihlere yazılı belgeleri
Şanlı tarihinde has bölgeleri
Özgürüz seninle Cumhuriyetim

OZAN DİYARİ

TÜRKİYEM

Çalışır, çabalar ne hoş yaparsın
Ondan tatlı olur balın Türkiyem
Kök salarsın fidan fidan çıkarsın
Hiç kimse kıramaz dalın Türkiyem

Yeşil Bursa, Konya, Harran ovası
Köyün, kentin kahramanlar yuvası
Hele bir çek, misler gibi havası
Birbirinden güzel ilin Türkiyem

Top top biter çiçeklerin, ormanın
Tarihlerle yazılıdır her yanın
Kanımızla sulanmıştır toprağın
Ondan kırmızıdır gülün Türkiyem

Yürü Türk Milleti özgürce yaşa
Eğer Önderinse O Kemal Paşa
Sebep yokken başlamazdı savaşa
Sevgiye barışa yolun Türkiyem

Güzel Türkiye'min çoktur öyküsü
Diyari der ozanların türküsü
Asla olmaz Mehmetçiğin korkusu
Hiç kimse bükemez kolun Türkiyem.

OZAN DİYARİ

Varma münkirin yanına, kokusu siner tenine.

ŞAH HATAYİ

BU YOLDA KARDAŞ

Şu yalan dünyayla ilk buluşurken
Hayat şartlarına zor alışırken
Okulda sırada ders çalışırken
Sendemi vuruldun bu yolda kardaş

Maden ocağında kömür sökerken
Elde bayrak ufuklara çıkarken
Çetelerin dosyasına bakarken
Sendemi vuruldun bu yolda gardaş

Kardeş kardeşini vurmuş dağlarda
Nöbetini tutar iken sınırda
Hizmet eder iken bu güzel yurda
Sendemi vuruldun bu yolda gardaş

Doğruca koşarken ekmek peşinde
Hiç demezler bu gencecik yaşında
Asker hudutta görevi başında
Sendemi vuruldun bu yolda gardaş

İhanete gelip kötü bir dilden
Saz çalıp söylerken goncadan gülden
DİYARİ giderken aydınlık yoldan
Sendemi bu yolda vuruldun gardaş

OZAN DİYARİ

Boş verme zamanı, iyi süresin devranı

OZAN NAÇARİ

BAŞÖĞRETMENİM

Sevgiye barışa bir yol var ise
Sensin içindeki Başöğretmenim
Bu milletim cahil değil hür ise
Sensin içindeki Başöğretmenim

Dostluk için şiir yazsam okusam
Bilgim ile kara değil ak isem
Desen desen halı kilim dokusam
Sensin içindeki Başöğretmenim

DİYARİ'yim yazı yazsam deftere
Tarihlerde hep sen varsın bin kere
Ayyıldızlı bayrak inemez yere
Sensin içindeki Başöğretmenim

SEN DE YÜKSEL

Taş mısın ki ufalasın
Oku öğren sende yüksel
Niye geride kalasın
Oku öğren sen de yüksel

Doktor yok acılı hasta
Oku ol mühendis usta
Vatanın kalmasın yasta
Oku öğren sen de yüksel

DİYARİ'yim olsun ilim
Kölesi olma cahilin
Neden olmayasın âlim
Oku öğren sen de yüksel

OZAN DİYARİ

SELAM SEVGİ GETİRDİ BANA

Salkım salkım olmuş zile üzümü
Senden selam sevgi getirdi bana
Halk ozanı düzenleyip sazını
Senden selam sevgi getirdi bana

Kuzular meleyip köy yaylasında
Köylü kızı ayran ile tasında
Dertli çoban kavalının sesinde
Senden selam sevgi getirdi bana

Hasretine kavuşturan o yıllar
Dereden dereye çağlayan sular
Çiçekten çiçeğe konan arılar
Senden selam sevgi getirdi bana

Sevgiyle çarpışan nice yürekler
Uzak ülkelerden gelen leylekler
Kurban için koç getirdi melekler
Senden selam sevgi getirdi bana

Bize mesken oldu gurbet elleri
Dostun dosta hediyelik gülleri
DİYARİ eserdi seher yelleri
Senden selam sevgi getirdi bana

OZAN DİYARİ

Güzelin iyisi, huyu güzel olandır.

OZAN NAÇARİ

GÖR BENİ BACIM

Gene karlar yağmış bizim dağlara
Duman arasından gör beni bacım
Bulutlar göklerde dolanır iken
Birini eğle de sor beni bacım

Çiçek ek bahçene ben de olayım
Baharda açılıp sana güleyim
Kopar beni avucunda öleyim
Şeyda bülbüllerle der beni bacım

Morkoyunu kırkıp onu yün eyle
Eğirirken yanık türküler söyle
Belinin bağına bir iplik bağla
Bu kardeşim deyip sar beni bacım

DİYARİ ne zaman biter hasretlik
Bu gurbet elinden ciğerim delik
Her nerde görürsen bir benzi soluk
O anda orada gör beni bacım

ÖYLE GİT

İstemem hiç gelme kalbim durunca
Şu hasta halimi gör de öyle git
Ne olacak bir kez daha vurunca
Hadi durma sen de vur da öyle git

Zaten yaralanmış canım ciğerim
Dünyadaki bütün dertler hep benim
Ağlamayım diyom durmaz gözlerim
Hiç mi mendilin yok sil de öyle git

DİYARİ yalınız kaldı dünyada
Öleceğim eremeden murada
Dertlerim yazılı binbir sayfada
Sende noktasını koy da öyle git

OZAN DİYARİ

ÇÜRÜR YÜRÜRÜM AĞLARIM

Bir garibim şu dünyada
Gezer yürürüm ağlarım
Mevlam bana çok dert vermiş
Bezer yürürüm ağlarım

Sarardım ayva dalında
Yürürüm gurbet yolunda
Annem seni hayalimde
Sezer yürürüm ağlarım

Susuz kalmış toprak gibi
Çölde olan kaynak gibi
Lodos değmiş yaprak gibi
Sever yürürüm ağlarım

DİYARİ giyecek alım
Kurudu yaprağım dalım
Toprağa girince canım
Solar yürürüm ağlarım.

HOŞ GELDİNİZ

Diyar gurbet gezenleriz
Hak yolunda Tozanlarız
Zalim oynu bozanlarız
Gelen canlar hoş geldiniz.

Yüce yüce dağlar aştık
Ağızlarda gevher saçtık
Mihmana biz kucak açtık
Gelen canlar hoş geldiniz

NİDAYİ der nidamız var
Halk içinde sedamız var
İnsanlığa sevdamız var
Gelen canlar hoş geldiniz

OZAN NİDAYİ

OZAN EZGİNİ

Asıl adı Öztürk KARAL olan Ozan EZGİNİ 1956 yılında Kars-Selim-Yeşiltepe Köyü'nde doğdu. 1968 yılında Ankara'ya göç etti.

Ortaokul mezunu olan EZGİNİ 1970 yılında şiirle tanıştı ve yazmaya başladı. Katıldığı şiir yarışmalarında değişik ödüller ve plaketler alan ozanımız Aşık Veysel'in 26. ölüm yıldönümü anma törenlerinde Cumhurbaşkanlığı makamından aldığı ödül ve plaket dikkati çekti. Değerli ozanımız günümüz Çağdaş Halk Ozanlarından olup halkına karşı sorumluluğunu bilen çağından sorumlu olup insancıl bir yapıya sahiptir. Halen Halk Ozanları Kültür Vakfında Yönetim Kurulu üyesi olarak da hizmet veren Ozan EZGİNİ evli ve iki çocuk babasıdır. Halen Ankara'da bir kamu kurumunda çalışmaktadır. Ozanımıza bu kültüre yapmış olduğu hizmetlerden dolayı teşekkür eder daha nice yıllar başarılarının devamını dilerim.

BİR HABER

Yıllar yılı ayrı kaldım köyümden
Gelenim yok gidenim yok bir haber
Kışın karından o bahar selinden
Allı turnam bizim köyden bir haber.

Sıla hasretiyle yandım hastayım
Hayli yıldır gurbet elde yastayım
Yüklendi gam yüküm giden postayım
Allı turnam bizim köyden bir haber

Düştüm hasretine burda yanarım
Her nefes alışta sen anarım
Seherle sabahla yelden sorarım
Allı turnam bizim köyden bir haber

Yine çıkarlarımı sor akbabaya
Safa geçip dururlar mı duvaya
Göçmen kuşlar döndüler mi yuvaya
Allı turnam bizim köyden bir haber.

Coştu gönül benzer bahar yeline
Hasret kaldık yemliğine gımına
Selim kazam Yeşiltepe köyüne
Uğrar isen allı turnam bir haber

Bu ozan EZGİNİ seni söyledi
Yol vermedi dağlar beni eğledi
Can dostlara sağlık sıhat diledi.
Allı turnam bizim köyden bir haber.

OZAN EZGİNİ

BELLİ DEĞİL

Doğanın dengesi bozuldu bu yıl
Bahar belli değil kış belli değil
Akıl ermez oldu dönen işlere
Kimin ne yaptığı iş belli değil.
Kulak verip azcık gel dinle gülüm
Bu nasıl bilimdir bu nasıl zulüm
Yağmur bombasıyla çürüdü ürün
Meyvede lezzet yok aş belli değil.
Ozan EZGİNİ'yi yıllar sürüdü
Radyasyonlu çayla bünye çürüdü
Ozon tabakası delik göründü
Plan projesi boş belli değil.

DARILDIM

Zamana diyecek sözüm kalmadı
Cahil meclisinde söze darıldım
Nasihatım oldu kimse almadı
Evlata uşağa öze darıldım.
Bazıları mantığını yormuyor
Cahilin yanında kamil durmuyor
Bülbüller bağında gülü sormuyor
Dalları kurutan güze darıldım.
Kaybetmiş özünü gaflette yüzer
Sömürür duyguyu dostumu üzer
Yalanı yanlışı ard arda düzer
Utanmak bilmeyen yüze darıldım.
Ozan EZGİNİ'yim dertlerim katlı
Açıp bak sinemi neler var saklı
Yüce dağlar bakın dumanla kaplı
Yaylası olmayan düze darıldım.

OZAN EZGİNİ

KUZUM

Uykum kaçtı bugün uyuyamadım
Ana baba olmak zor imiş kuzum
Yalnız bıraktınız bizi burada
Ana baba olmak zor imiş kuzum
Sofrada lokmalar ağzımda büyür
Gözümün önünde hayalin durur
Vallah bu ayrılık bize zor gelir
Anne baba olmak zor imiş kuzum
Yollarda beklerim özledim sizi
EZGİNİ'ye böyle etmeyin nazı
Yeter artık gelin bekletmen bizi
Ana baba olmak zor imiş kuzum.

GİREMEDİM SARAYIMA

Fukara eyledi bu talih beni
Kuramadım sarayımı ben benim
Hem gece hem gündüz feryad ederim
Duramadım sarayımda benbenim
Sevda rüzgarıydım yarim yelinden
Kötü kader hep çevirdi yolumdan
Dedim tutam sevdiğimi elinden
Kurtulamam adilerin dilinden.
Eve barka artık giremez olduk
Helal lokmamızı yiyemez olduk
Güzel muhabbetler eremez olduk
Deremedim sarayıma ben benim
Ozan Ezginiyim işte kaderim
Hep saklandım beni buldu neyderim
Eyüp misaliyim figan ederim
Giremedim sarayıma ben benim.

OZAN EZGİNİ

CANIM FEDA

Tabiatla insan iç içe yaşar
Hoşgörü yolunu açalım dostlar
Dürüst olmayanlar yolundan şaşar
Hoşgörü yolunu açalım dostlar

Cömerttir tabiat verir ilacı
İnsanı yaşatır sevginin gücü
Birlikte yaşarız hep kardeş bacı
Hoşgörü yolunu açalım dostlar.

Sevgi pınarında sular durulur
Aşık maşuğuna candan vurulur
Hal ehli olmayan çabuk yorulur
Hoşgörü yolunu açalım dostlar.

Canım feda olsun mert oğlu merde
Gerçek ol canana sevgim var serde
EZGİNİ der nifak sokmayın ferde
Hoşgörü yolunu açalım dostlar.

DAĞLAR

Akşamdan akşama kara giymeyi
Ben sizden öğrendim karalı dağlar
Her esen rüzgara göğüs germeyi
Ben sizden öğrendim sıralı dağlar.

Çok özledim ta zirvene çıkmayı
Yükseğinden bizim ele bakmayı
Bazen dertli dertli ağıt yakmayı
Ben sizden öğrendim yaralı dağlar.

Çiğdemle çiçekle yeşille kaplı
Sarı çiçek takmış yüzü mehraplı
Eksilmez başından hep duman kaplı
Ben sizden öğrendim pareli dağlar

EZGİNİ'yim güle gönül vermeyi
Çeşit çeşit çiçeklerin dermeyi
Her mevsimde ayrı renge girmeyi
Ben sizden öğrendim aralı dağlar

ABDAL MUSA

Antalya Elmalı Tekke köyünde
Pir Abdal Musa'yı görmeye geldim
Niyaz edip türbesinin önünde
Özüm teslim edip durmaya geldim

Yüzüm sürem eşşiğine köşküne
Yardım etsin mazlum ile düşküne
Kurban kesip dua edip aşkına
Helalinden lokma vermeye geldim.

Uçan suyun berrak berrak akıyor
Gören canlar hayranlıkla bakıyor
Bağ içinde bülbülleri şakıyor
Bu sırrın özünü sormaya geldim.

Çok gönül yapmışsın döküp kırmadan
Değirmenin sola döner durmadan
EZGİNİ'yim son nefesim vermeden
Şu hikmeti hakka ermeye geldim.

OZAN EZGİNİ

MARMARA DEPREMİ

Vurdu deprem yaralandı Marmara,
Ağaç ağlar, Yaprak ağlar,Dal ağlar,
On yedi Ağustos, yıl doksan dokuz,
Seher ağlar, sabah ağlar, yel ağlar.

Kocaeli, Sakarya, Gölcük Yalova
Kan gölüne döndü, o zümrüt ova
Değirmen deresi, karıştı suya,
Gelen ağlar, gören ağlar, el ağlar.

Saraylar villalar, kökten söküldü,
Feryadımız gök yüzüne çekildi,
Millet kan ağladı, boynu büküldü
Dere ağlar, sular ağlar, sel ağlar.

Mahşere benziyor, görünen izler,
Yüreğim yaralı, ciğerim sızlar,
Yorgun gözler dalgın, çevreyi gözler,
Bağban ağlar, bahçe ağlar, gül ağlar.

Fay hattı uzundu, çok yeri vurdu
Ozan EZGİNİ'yim, mantığım durdu,
Teselli arayıp, sazına vurdu,
Perde ağlar, mızrap ağlar, tel ağlar.

OZAN EZGİNİ

Özünü bilirsen özünden kurtulursun.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

YOLDA VAR ORDA

Sırrı hakikatta mantıka yorarlar
Ademden bu yana kulda var orda
İkrarına sağdık bağlı kalanlar
Nuh Nebi den beri yolda var orda.
Varıp bir mürşitten feyz alanlar
Edebe erkâna bağlı kalanlar
Hakkın sevgisine laik olanlar
Mekanı nur olan soyda var orda
Dünya halklarını eşit görenler
Eğitim kültürü ilerleyenler
Bilime tekniğe hizmet verenler
Yıldızda fezada ayda var orda
Yakarsın ateşi yanmadığında
EZGİNİ mantığın almadığında
Mızrapla perdede çalmadığında
Düğünde dernekte toyda var orda

BU SIRA

Başım alıp gitsem acep ne yana
Duman benden eksik olmaz bu sıra
Garip başım karlı dağa eş oldu
Duman benden eksik olmaz bu sıra
Karlı dağ eşimdir ağardı taşım
Zehire kargoldu şu tatlı aşım
Baharı unuttum getirdin kışım
Duman benden eksik olmaz bu sıra
Güvenim yok felek senin işine
Bana kabus oldun geldin peşime
Bu dertleri hep sen sardın başıma
Duman benden eksik olmaz bu sıra
EZGİNİ ağarttım kirpiğim kaşım
Gözümden akıttım dinmedi yaşım
Her dağdan dumanlı çileli başım
Duman benden eksik olmaz bu sıra

OZAN EZGİNİ

OĞILUMA NASİYAT

Dinle nasihat'ım biricik yavrum,
Allah'tan umut kesmez imiş,
Derdi veren dermanı yetirir,
Aradım cihanı dertsiz yok imiş,

Anlına yazılan gelirmiş başa,
Gel oğul soralım kavim kardaşa
Bak nice ağalar nicedir paşa
Herkesin kendine derdi çok imiş.

Ozan EZGİNİ'yim gözleri doldu,
Oğul can bu dertler hep bizi buldu.
Düğüm düğüm olup sinemi deldi,
Aradım cihanı dertsiz yok imiş.

HACI BEKTAŞ

Biz cem olup sana geldik
Pirin Hacı Bektaş Veli
Öz ikrara sadık kaldık
Pirim Hacı Bektaş Veli

Özümüz hakka bağladık
Derya olupta çağladık
Dergahında çok ağladık
Pirim Hacı Bektaş Veli

Çiğ idik lokmanla piştik
Canlar ile zemzem içtik
Semah dönüp serden geçtik
Pirim Hacı Bektaş Veli.

EZGİNİ der dolup taştım
Aşkınla kaynayıp coştum
Adın duyup sana koştum
Pirim Hacı Bektaş Veli

OZAN EZGİNİ

VEFASIZ YAR

Aşığın gözünden yaş eksik olmaz
Akar damla damla sele dönüşür
Kerem misaliyim aslı peşimde
Vefasız yar küsmüş ele dönüşür.

Gül şensiz bahçede güller mi kokar
Bülbülün feryadı ciğerim yakar
Yabani gülünün dikeni çıkar
Vefasız yar küsmüş yele dönüşür.

Ozan EZGİNİ yim aşka bulaştım
Elde bağlamayla gezdim dolaştım
Dost'un kervanına vardım ulaştım
Vefasız yar küsmüş yola dönüşür.

TURNA TURNA

Benden yare haber götüren turna
Eğlenme yollarda Allah aşkına
Şimdi haber bekler gülyüzlü suna
Hasretlik özlemi var turna turna.

Eladır gözleri yolda yorulur.
Sitem eder oyar gönlüm kırılır
Gecikme ne olur sunam darılır.
Hasretlik özlemi var turna turna.

Ozan ENGİNİ'nin bedeni teni
Yabancı oğleme sevdiğim beni
Dilerim yad avcı eylemez seni
Hasretlik özlemi var turna turna.

OZAN EZGİNİ

ASLIHAN BACI

Asıl adı Aslıhan Çetin olan ozan 30.04.1951 yılında Çorum ilinin Alaca ilçesine bağlı Kılavuz köyün de dünyaya geldi. İlkokulu köyün de okudu tarlada çapada çalıştı. Çok çileli bir yaşam yaşadı. Zaten özde var olan şiir yazmaya ta ilkokul çağlarında başladı. Taşlama, Kınama, Güzelleme, Eleştiri gibi sosyal içerikli eserler yazıyor. Bir çok dergide, gazetede şiirleri yayınlandı. Ayrıca Almanya'da Ezel-doğanay'ın yayınlamış olduğu Anadolu da yaşayan Bayan Halk Ozanları Antolojisinde yer aldı bir çok kültürel derneğin de üyesidir.. 5.1.1970 yılında ünlü Halk Ozanı Naçari Baba ile evlendi. Can ve Serkan isminde iki çocuk annesidir. Ayrıca Ferrahi isminde bir de torun sahibidir. Ozan bacımız şunu söylemektedir. Dil, din, ırk, renk gözetmemeksizin tüm dünya insanları, doğayı hayvanları çok seviyorum diyor. Ayrıca eşi Ozan Naçari Babayla çeşitli panel söyleşi konserlere katılıyor, kendisine bu kültürel çalışmalarından dolayı teşekkür eder daha nice yıllar temenni ederiz.

DERDİNE ZARIM

Özümde seni ararım
Ne zararın var ne kârım
Her yerde seni sorarım
Gel gör bir dikenli harım

Çeşitli renge boyandım
Ben oyarı sadık sandım
Narı Ateşine yandım
Gelgör bir vefasız yarim

Bülbül misali kafeste
Canımda sın her nefeste
Gece gündüz var heveste
Gel gör bir derdinle zarım

ASLIHANIM çağlar coşar
Durmaz yollarda koşar
Gam gasevet boydan aşar
Gelgör bir sevdanla varım

SEVDİM ALİYİ

Ali gerçekleri yaydı
Zalimlere karşı koydu
Müminlere sevgi duydu
Sevdim Aliyi Aliyi

Hakikat sırrını tattı
Allahın yoluna gitti
Çağırınca cara yetti
Sevdim Aliyi Aliyi

Aslanın donuna girdi
Muhammed hatemi verdi
Gercek kerameti gördü
Sevdim Aliyi Aliyi

Alidir cümlenin başı
Fadımedir onun eşi
ASLIHAN'ım döker yaşı
Sevdik Aliyi Aliyi

GÖR BENİ

Bir güzele gönül verdim
Gel gör beni gel gör beni
Gonca güllerini derdim
Gelde yör beni yör beni

Aşkım ile yar gülüyor
Sevdiğimi o biliyor
Derdime melhem oluyor
Gelde der beni der beni

Gülyüzüne doyamadım ki
El yerine koyamadım ki
Asla sensiz gülmedim ki
Gelde vur beni vur beni

Canan sana geliyorum
Değerini biliyorum
Senin için ölüyorum
Gelde sar beni sar beni

ASLIHAN cihana geldi
Gerçekleri bir bir bildi
Kin ile nefreti sildi
Eyler ar beni ar beni

ASLIHAN BACI

ZAMLAR

Bomba gibi gelen zamlar
Üzdü bizleri bizleri
Bozuk düzen yalan sözler
Üzdü bizleri bizleri

Zamsız ekmek alamadık
Yuva ocak kuramadık
Hüzünlendik gülemedik
Üzdü bizleri bizleri

Bu gün yarını tutmuyor
Aldığım aylık yetmiyor
Yoksulluk derdi bitmiyor
Üzdü bizleri bizleri

Zenginler fakiri ezdi
Halkımız canından bezdi
ASLIHAN'ım böyle yazdı
Üzdü bizleri bizleri

ANNEM

Dokuz aydır bedeninde besledin.
Unutamam Anne ben seni seni.
Kundağa beledin ninni seslendin
Unutamam annem ben seni seni

Geceleri hep uykusuz kalırdın
Beşiğimden kundağımı alırdın
Her türlü derdime derman olurdun
Unutamam Annem ben seni seni

Gülümseyerek sen beni severdin
Ağlayınca bana devalar verirdin
Bir an görmeseydin çıkıp arardın
Unutamam annem ben seni seni

ASLIHAN'ım Annelere seslendim
Ben onların sevgisiyle beslendim
Yaş kemale erdi artık uslandım
Unutamam Anne ben seni seni

KARA

Kara kara giyindiler
Müslümanlık bu dediler
İnsanlığı bilmediler
Şu Yobazlar Şu Yobazlar

Kaplancı ferman okuyor
Halkım bunlardan bıkıyor
Hergün basında çıkıyor
Şu Yobazlar Şu Yobazlar

Uyan halkım artık uyan
Kendini dindar sayan
Atatürke karşı koyan
Şu Yobazlar Şu Yobazlar

ASLIHAN cahili sevmez
Kültürsüz olanı övmez
Aydınlara değer vermez
Şu Yobazlar Şu Yobazlar

ASLIHAN BACI

Kadınlarınızı okutun.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

ATAM TÜRK HALKI SENİ

Cennet vatanıma bir temel attın.
Unuturmu Atam Türk halkı seni
Bizlere vatanı emanet ettin
Unuturmu Atam Türk halkı seni.

Anadolumuzda canlar savaşmış
Sivil asker ile özde kaynaşmış
Kahraman Mehmetçik iyice yerleşmiş
Unuturmu Atam Türk halkı seni

Savaşta düşmanın belini büken,
Karafatma ona mermiler çeken,
İzmirde Yunanı denize döken
Unuturmu Atam Türk halkı seni.

Layiklik özgürlük herkese verdin,
Nice düşmanları yerlere serdin,
Hakikat gerçeğin sırrına erdin,
Unuturmu Atam Türk halkı seni

Mazlum ulusların lideri örnek oldun
Cihanda sulh dedin barışla doldun
ASLIHAN'ım derki doğruyu buldun
Unuturmu Atam Türk halkı seni.

ASLIHAN BACI

Dost kapısı seyran olur dünya malı yalan olur, aşıkların ünü kalır.

OZAN NAÇARİ

OZAN EMANETİ

Asıl adı Servet Yıldırım'dır. 1955 yılında Sivas ilinin Şarkışla kazasına bağlı Saraç köyünde doğdu. Çağımızın ve Anadolunun tanınmış ünlü halk ozanlarımızdan Hasan Yıldırım (Yüzbaşıoğlu) Mihmani'nin ve kadın halk ozanlarımızdan Yeter Yıldırım (YETER ANA) nın dokuz çocuğundan biridir. İlk okulu köyünde okuyup orta ve lise tahsilini Başkentimiz Ankara'da tamamlamış. On altı yaşında iken ilk türkülerini, şiirlerini yazmaya başlamış. Babasından ve annesinden çok etkilenmiş. Ayrıca yöresinin ünlü ozanları olan Aşık Veysel, Ali İzzet, Hasan Devrani gibi üstadlardan da çok etkilenmiş. 1978 yılında kendi köylüsü ve günümüzün kadın halk ozanlarından Hülya Yıldırım (Ozan ŞAHİNİ) ile evlenerek Ankaraya yerleşmişler. İki çocuk babası olan Ozan EMANETİ babasının ölümünden sonra Halk ozanlığı geleneğini ondan devraldığı gibi günümüzde sürdüren

ozanlardandır. Birçok davetlere konserlere katılarak ödüller alan Ozan EMANETİ'nin yüzün üzerinde kendi eserleri mevcuttur. Kendisine Ozan EMANETİ mahlasını üstadı ve babası olan Hasan Yıldırım Yüzbaşıoğlu'nun rüyasında verdiği söylemektedir.

GERİ DÖNMEZ

Karşı duran yüce dağlar
Boran gider geri dönmez
Zamanında yol alanlar
Kervan gider geri dönmez

Bilinmez dünyanın hali
Ters düz eser kara yeli
Ersen hakka olsan veli
Heran gider geri dönmez

Güvenme eldeki vara
Seni tez düşürür dara
Vaktinde bul derde çare
Derman gider geri dönmez

Kullar mevlasını sorar
Yerden gökten kısmet arar
EMANETİ toprak sarar
Üryan gider geri dönmez

OZAN EMANETİ

Kibir bele bağlanmış taşa benzer onunla ne de-
[illegible]zde yüzebilir, nede uça bilirsiniz.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

YAŞAMAK İÇİN

Toplumun yarını için
Cehaleti silmek gerek
İnsanca yaşamak için
Çağdaş hale gelmek gerek

Çağdaş olup ışık saçın
Doğanın sırrını açın
Teknolojik imkan için
Her kapıyı çalmak gerek

Her kapıyı çala çala
Akıl fikir ala ala
Mantık kabul etse bile
Çaresini bulmak gerek

Çaresi insan oğlunda
Hüneri varsa elinde
Çözümü fende ilimde
Eğitimin almak gerek

Eğitimin alan alim
Ne bağnazdır nede zalim
Varlık varken olmaz zulüm
Eşit haklar kılmak gerek

Eşitlikte haklar çoktur
Dişi erkek ayrım yoktur
Hoşgörüyle sevgi haktır
Doğru dürüst olmak gerek

Doğru dürüst hakca düzen
Uygarca sorunlar çözen
Uğruna nameler yazan
Ozanları bilmek gerek

Ozan EMANETİ derki
Hızla döner dünya çarkı
Günün günden vardır farkı
Çağdaş çağa dalmak gerek

NASIL SEVEYİM

Beni sevdiyorsun nasıl seveyim
Gönlümü hoş eden nazın kalmamış
Nasıl met edeyim nasıl öveyim
İlahi kaşların gözün kalmamış

Ben seni görünce aklım durdu
Dudağım çatlardı dilim kururdu
Güzelliğin bana ilham verirdi
Tenine yandığım yüzün kalmamış

Kıskanırdım seni Seyrana çıksan
Kurşun atarıdım birine baksan
Yüreğim yanardı boynunu büksen
Cezama katlanır özün kalmamış

Saçların ağarmış yansır Cemale
Yaşın belli eder ermiş Kemale
Zalim felek darbe vurmuş temele
Bükülmüş gametin dizin kalmamış

EMANETİ derki genç idik hastık
Şimdi un elendi eleği astık
Sırt sırta dönmüşük sanarsın küstük
Uzanıp saracak hazın kalmamış.

OZAN EMANETİ

SABIR TAŞI

Gel güzelim senle kozu bölüşek
Ben bulanan suyun başı değilim
Ya ayrılak yada geri birleşek
Ben kimsenin kuyruk peşi değilim

Bir zaman aşıktın sevmezmi oldun
Bunca yıldan sonra hoyratmı buldun
Üşüdünmü benden sarardın soldun
Ben samyeli zahmer kışı değilim

Doğruyu söyledim eğriye çektin
Yüzüne güldükçe dudağın büktün
Azdırdın yüzünü bağrımı söktün
Ben düşmanım sanki eşi değilim

Soyuma söz ettin haddini aştın
Öyle nazik yerden yaramı deştin
Büyüklendin gurur peşine düştün
Ben cahile uyar kişi değilim

EMANETİ derki gel etme bana
Artık kına geldi bu tatlı cana
Gayrı tahammülüm kalmadı sana
Ben insanım sabır taşı değilim

OZAN EMANETİ

Doğruluk dost kapısıdır.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

SENDEKİ HUY BENDE OLSA

Kimse bana selam vermez
Sendeki huy bende olsa
Tabip bile yaram sarmaz
Sendeki huy bende olsa

Toplumun içine çıkmam
Kimsenin yüzüne bakmam
Zehir zıkkım olur lokmam
Sendeki huy bende olsa

Başımı alır giderim
Yada intihar ederim
Kendimi kurban adarım
Sendeki huy bende olsa

Kimse güvenmez sözüme
Kurşun atarlar izime
Gören tükürür yüzüme
Sendeki huy bende olsa

Ozan EMANETİ derki
Öyle kötü huyun varki
İçimden çıkmaz bu korku
Sendeki huy bende olsa

OZAN EMANETİ

Akıllı kimseler kendini zamana uydurmasını bilen kimselerdir.

Hz. ALİ

İNSAN HAKLARI

Daha anamdan doğmadan
Beslese insan hakları
Doğup yaşıma değmeden
Başlasa insan hakları

İyi yetişmiş değilsem
İlim irfanla eğilsem
Dalbudak salıp dağılsam
Aşlasa insan hakları

Derviş gibi gezgin olsam
İnsanlığı kardeş kılsam
İkiliğe çare bulsam
Eşlese insan hakları

Kul hakkın sırrına varsam
Kaderi kısmetin versem
Sınırsız bir dünya kursam
Süslese insan hakları

EMANETİ der hak nerde
Nerde arar isen orda
Toplumun olduğu yerde
İşlese insan hakları

OZAN EMANETİ

Mürşütlük Alıcılık değildir, vericiliktir.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

RÜYADAKİ GERÇEK

Beni mest eyledi gördüğüm rüya
Hakikat gibiydi sanki düş değil
Geçmişi yeniden yaşadım güya
Hayal oldu amma anı boş değil

Gök yüzünde kuşlar gibi dönüyom
Tüy misali yere hafif konuyom
Koşup oynadıkça gençlik sanıyom
Beden benim amma aynı yaş değil

İlk aşkımı gördüm çalım satıyor
İnce bele kıvrak cilve katıyor
Uyandım koynumda eşim yatıyor
O yar benim amma eski dos değil

EMANETİ derki düşümde kaldım
Yaş kemalli yoksa bunak mı oldum
Bence bu dünyaya çok erken geldim
Canım sağdır amma gönlüm hoş değil

OZAN EMANETİ

Pir Sultanım hey Gaziler
Yazıldı kara yazılar
Talip Mürşidin arzular
Gönül oynar dil içinde

PİR SULTAN ABDAL

OZAN ŞAHİNİ

Asıl adı Hülya YILDIRIM'dır. 1956 yılında Sivas ilinin Şarkışla Kazasına bağlı Saraç köyünde doğdu. Babasının adı Hasan Şahin, Anasının adı Döne Şahin'dir. İlk okulu köyünde okuyan Şahini 1978 yılında köylüsü ve bir halk ozanı olan Servet YILDIRIM (Ozan EMANETİ) ile evlenir. 1979 yılında Ankaraya yerleşerek ortaokulu dışarıdan bitirerek bir özel şirkette işe başlamış, Serhat isminde bir oğlu, Sevilay isminde bir kızı olmuş.

Ozan Şahini bir kadın halk ozanı olma sevdası ile şiirler, türküler yazmaya başlamış bu konuda kocasından da etkilenen Şahini daha çok duygusal ve aşk üzerine şiirler yazmış, taşlama şiirlerde yazan Şahini birçok yarışmalarda ödüllerde almış. Yüz kadar şiirleri olan Şahini kendisine mahlas olarak kızlık soyadı olan ŞAHİN adını kocası Servet Yıldırım (Ozan Emaneti) ŞAHİNİ olarak vermiş, halen aramızda yaşamakta olan Şahini günümüzün kadın halk ozanları arasına girmeyi başarmıştır. Kendisine başarılar diliyoruz.

KURBAN OLDUĞUM

Varoşlarda gördün benim halimi
Yardım diye verdin yırtık kilimi
Ömür geçti seremedim çulumu
Hani adaletin kurban olduğum

Kimi fakir kimi zengin yarattın
Kiminin zülfünü yana tarattın
Kiminide sefillikten sararttın
Hani adaletin kurban olduğum

Kimisine verdin ördeği kazı
Kimisine verdin baharı yazı
Kimini namet ettin kimini tazı
Hani adaletin kurban olduğum

Kimini yaşattın sarayda köşkte
Kimisini beddah eyledin aşkta
Kimini dondurdun kömürsüz kışta
Hani adaletin kurban olduğum

Yalvardık yakardık bizi görmedin
Üvey evlatmıydık niye sormadın
Kuşlar kadar yuvamızı kurmadın
Hani adaletin kurban olduğum

Senin hikmetinden sual sorulmaz
Bunca ceza bir garibe verilmez
Yolda düşüp ölsek kefen sarılmaz
Hani adaletin kurban olduğum

Haşa dedim vekallayı duymadın
Gördüğüm rüyayı hayra saymadın
Aldın sevdiklerimi daha doymadın
Hani adaletin kurban olduğum

ŞAHİNİ'yim derki derdim bitmiyor
Felek bizi el içine katmıyor
Çoban bile koyunumuzu gütmüyor
Hani adaletin kurban olduğum

VER ALLAH ALLAH

Suya hasret kaldı dağlar ovalar
Kurak günler birbirini kovalar
Dede posta geçti eder dualar
Dualara kabul ver allah allah

Adam boyu ışık verirdi dallar
Dalların ucunda açardı güller
Arada bir olsun coşardı seller
Sel yerine çise ver allah allah

Gazele boyandı dağ ile taşlar
Abu hayat ister gökteki kuşlar
Boynu bükük kaldı canım ağaçlar
Dolu değil sepken ver Allah Allah

Dünya mahluğatı çölde yanıyor
Su su diye gök kubbeye dönüyor
Bir bulut görse yağmur sanıyor
Gönüllere umut ver Allah Allah

ŞAHİNİYİM derki yağmurlar yağsa
Gökyüzüne renkli kuşaklar doğsa
Canlı bedenleri sulara değse
Rahmetin bol olsun ver Allah Allah

OZAN ŞAHİNİ

SERSERİ

Çocukların açtır gülmez yüzleri
Görmezmisin şevkat arar gözleri
Hiçmi kareylemez yarin sözleri
Dizlerin tutmasın sürün serseri

Odunsuz kömürsüz kışı atlamış
Dizinde sızılar bine katlamış
Sefil kalmış dudakları çatlamış
Damdan dama varsın zarın serseri

Ardı gelmez oldu senin yalanın
Aç it gibi kapı kapı dolanın
Seni doğurup ortalığa salanın
Senin abdeshane karın serseri

Yirmi yıldır eşi dostu kandırdın
Yeşeren umudu geri söndürdün
Çoluk çocuğunu nara yandırdın
Nedir acep senin zorun serseri

Yirminci asırda çekilmez yokluk
Ömürboyu gitmez birgünlük tokluk
Vijdanın körlenmiş getirmen teklik
Ellerinle kurdun darın serseri

ŞAHİNİ'yim derki umur almadın
Nice söz söyledim yola gelmedin
Elden arlanıpta nasıl ölmedin
Cehennemde olsun yerin serseri

OZAN ŞAHİNİ

ÇAĞDAŞLIK İÇİN

Çağdaşlık diyorsun hani nerede
Eşitlik olmalı çağdaşlık için
Kimi gökyüzünde kimi karada
Birlikte gitmeli çağdaşlık için

Çağdaş olmak için izle atanı
Soydu cüppeleri giydi keteni
Uygarlık beşiğine sardı vatanı
Bağnazlık bitmeli çağdaşlık için

Çağdaşlık deyince parıldar gözler
Laiklik uğruna söylendi sözler
Öfkeden kurtulsun sevinçler hazlar
Ölenler yetmeli çağdaşlık için

Kaygısızca yatar halkın yarısı
İlimden irfandan çağır gerisi
Ne işe yararki baykuş sürüsü
Bülbüller ötmeli çağdaşlık için

Köylü çalışırken ağa yatmasın
Emekcinin hakkını talan etmesin
Senlik benlik diye fikir gütmesin
Adımlar atmalı çağdaşlık için

Siyasiler yasaları koyuyor
Kendi çıkarına halkı soyuyor
Karşı çıkanlara çete dayıyor
Haksıza çatmalı çağdaşlık için

ŞAHİNİYİM derki çağdaş olalım
Herkesin hakkını eşit bölelim
Vicdanın rahatmı onu bilelim
Huzuru tatmalı çağdaşlık için

OZAN ŞAHİNİ

GÖNÜL DOSTU

Gönül dostuyla içerim
Canana serden geçerim
Sanma sen gibi naçarım
Benim halim evimdedir

Yabanın bağına girmem
Yad ellerin gülün dermem
Yabancıya meyil vermem
Benim gülüm evimdedir

Arı misali uçarım
Bağlar bostanlar geçerim
Çiçek alır bal saçarım
Benim dalım evimdedir

Erişilir dal diyemem
El aleme al giyemem
Rızasız lokma yiyemem
Benim balım evimdedir

Gelin olup aldım murat
İki evlat verdi yarab
Yarime olmuşum turab
Benim yolum evimdedir

ŞAHİNİYİM derler bana
Ne desem kar etmez sana
Ölüm gelse bir gün cana
Benim salım evimdedir

OZAN ŞAHİNİ

OZAN KADİR

1927 yılında Tokat ilinin Niksar ilçesine bağlı Boğazbaşı köyünde doğdu. İlk okulu köyünde bitirdi, bir müddet köyde çiftçilik yaptı, daha sonra Ankara'ya göçer ve bir kamu kuruluşuna işe girer ve 27 sene çalışır, emekli olur. Burada Ozandere giden Ozan Naçari ile tanışır. Ozan Naçari Babadan ders alır, Naçari 1994 yılında yayınlamış olduğu Anadolu kültürü ve Ozanlarımız adlı 76 ozandan oluşan Antoloji kitabında yer verir ve ayrıca alır Çağdaş Radyoda programlara götürür. Böylece halka tanıtmış olur. Ozanımız yaş itibariyle ozanların en büyüğüdür, oldukça olgun bir yapıya sahip olup, tam bir gönül eridir. Ozan 6 adet enstrüman çalmaktadır, bağlama, ud, cümbüş, kemençe, kaval, fulut.

MİSAFİRLER HOŞ GELDİNİZ

Çok şükür sizleri gördüm
Misafirler hoş geldiniz
Şimdi muradıma erdim
Misafirler hoş geldiniz

Uzun yolları aşarak
Bize geldiniz coşarak
Gördüm sizi söyleşerek
Misafirler hoş geldiniz

Bize geldiniz piyade
Sevdik sizleri ziyade
Eyi insan asil zade
Misafirler hoş geldiniz

Dedim nicedir haliniz
Eyi söylesin diliniz
İşte gördük birbirimiz
Misafirler hoş geldiniz

Bize geldiniz bu ara
Eyoldu gönlümde yara
Gelin gidelim didara
Misafirler hoş geldiniz

KADİR GÜNDÜZ sizi özler
Heran yolunuzu gözler
Görmeyince canım sızlar
Misafirler hoş geldiniz.

OZAN KADİR

KIYAMET GÜNÜNÜ DÜŞÜN

Gafil durma insan oğlu
Kıyamet gününü düşün
Huzura gel doğru yörü
Kıyamet gününü düşün

Böyle fırsat geçmez ele
Kimsenin hakkını yeme
Neyidim ne oldum deme
Kıyamet gününü düşün

Kimseye kötülük etme
Yalancı peşinden gitme
Sahtekarı elde tutma
Kıyamet gününü düşün

İnsanlık yap hayır gele
Kötülük getirir bela
Gitmeyesin kötü yola
Kıyamet gününü düşün

KADİR GÜNDÜZ kıyamete
Yol varmıdır haktan öte
Allah elimizden tuta
Kıyamet gününü düşün

OZAN KADİR

Kamil ol, Arif ol sözlerini bil.

OZAN NAÇARİ

GEL BENİM YÜZÜME GÜL YAVAŞ YAVAŞ

Ne söylersen söyle darılmam sana
Gel benim yüzüme gül yavaş yavaş
Eğer ben ölürsem dua et bana
Kadir kıymetimi bil yavaş yavaş

Dünyaya gelince seni dost bildim
Arayı arayı gönlümde buldum
Her zaman ağladım ne zaman güldüm
Allah sana sorar bil yavaş yavaş

Bu dünyada seni bağrıma bastım
Sen beni görünce öteye kaçtın
Aramızda olan selamı kestin
Koptu aramızda bağ yavaş yavaş

Bu dünya sanada kalmaz bilesin
Burda insanlığı ele alasın
Pişman olup peşim sıra gelesin
İnsanlık neyimiş gör yavaş yavaş

KADİR GÜNDÜZ derki sakla sözümü
Olur olmazlara etmem nazımı
Allah kış eyleme benim yazımı
Yaz günü yollara düş yavaş yavaş

OZAN KADİR

Alimlerin halk üzerindeki üstünlüğü güneş gibidir.
Hz. ALİ

BU VATANA IŞIK TUTTU ATATÜRK

Yıl 19 güneş doğdu Samsundan
Vatanına ışık tuttu Atatürk
Türk milleti vaz geçemiyor ondan
Vatanına ışık tuttu Atatürk

Dünyaya gelmedi böyle komutan
Ondan bize miras kaldı bu vatan
Düşmanları ezip yurdundan atan
Vatanına ışık tuttu Atatürk

Gelmedi dünyaya bunun gibi şah
Yörüyüp peşine bizde uluşak
Bu yurda bakmamış tenbel padişah
Vatanına ışık tuttu Atatürk

Bütün düşüncesi yurdu korumak
Zalim düşmanları yurdundan kovmak
Böyle komutana olurmu doymak
Vatatına ışık tuttu Atatürk

KADİR GÜNDÜZ eder yazarım ansız
Bu vatan kalmıştı kolsuz kanatsız
Türk milleti yaşayamazki onsuz
Vatanına ışık tuttu Atatürk

OZAN KADİR

Murada ermek sabır iledir.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

GÖNÜLLERDE YAŞIYORSUN ATATÜRK

Seni öldü diyenler aldanıyor
Gönüllerde yaşıyorsun Atatürk
Millet seni eserinden tanıyor
Gönüllerde yaşıyorsun Atatürk

Eserini koydun seneler önce
Düşmanların kaçtı seni görünce
Türk milleti sana destek verince
Gönüllerde yaşıyorsun Atatürk

Tarihlerde belli senin eserin
Aslan gibi saldırıyor askerin
Başımız üstünde kıymetin yerin
Gönüllerde yaşıyorsun Atatürk

Ondokuz mayısta Samsuna çıktın
Padişah devrinin tahtını yıktın
Bütün düşmanları denize döktün
Gönüllerde yaşıyorsun Atatürk

KADİR GÜNDÜZ derki kalmadı keder
Senin eserlerin bizi mest eder
Adını duyunca kalbimiz atar
Gönüllerde yaşıyorsun Atatürk

OZAN KADİR

Gündüz dünya işine aşkla
Gece Ahret işine şevkle bağlan.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

OZAN YÜREKLİ

1950 yılında Sivas ilinin İmranlı ilçesine bağlı Cerrit köyünde doğdu. İlkokulu köyünde okudu. Babasının ilk eşinden beş kız ve ikinci eşinden üç erkek iki kız olmak üzere toplam 10 kardeşten biridir. Ozan bir müddet köyünde kalır ve askere gider gelir. 1972 yılında Ankaraya göçer. 1967 yılında evlenir ve bu evlilikten 3 çocuk babasıdır. 2 adet kaset ve 2 adet Ozan gönül defteri adlı yayınlanmış kitabı vardır. Ayrıca 1995 yılında Ozan Naçari Babanın yayınlamış olduğu Anadolu Kültürü ve Ozanlarımız adlı Antolojide de yer almıştır. Kendisine bu kültürel çalışmalarından dolayı başarılarının devamını diler daha nice yıllara derim.

BARIŞ SEVGİ NE GÜZEL

Gel içinden at kinini
Barış sevgi ne güzel
İnsanlığa ver kendini
Barış sevgi ne güzel

Az konuşup sen çok dinle
Sözlerimden mağna anla
Bir yere varılmaz kinle
Barış sevgi ne güzel

Karanlığa sen bir mum yak
Çalışanla olmazmı hak
Dönde bir etrafına bak
Barış sevgi ne güzel

YÜREKLİ'den al bu sözler
Seven sevdiğini özler
Utanmalı kara yüzler
Barış sevgi ne güzel

PİR HACI BEKTAŞ

Divanına geldim yüz karadır
Senin o yoluna canım fedadır
Bin bir ismi var Ali ebadır
Evliyalar şahı nur Hacıbektaş

Bektaş deliklitaş kadıncık ana
Felsefeden örnektir bütün cihana
Güvercin donunda girdin meydana
Yoluna kurbanım pir Hacıbektaş

Bazen güvercindin gökte dolaştın
Darda kalanlara hemen ulaştın
Hasta'ya dertliye sen bir ilaçtın
Divanına geldim sır Hacıbektaş

Hacıbektaş ilçen Nevşehir ilin
Gerçek doğru olan dost senin yolun
Bu Ozan YÜREKLİ günahkar kulun
Sen beni esirge yar Hacıbektaş

NEREDE

Seyrettim dünyayı gezdim her yeri
Anadolum ozanların nerede
Ne çare gidenler gelmiyor geri
Anadolum ozanların nerede

Ozanlar diyarı Sivasın ili
Orada akmıştır yobazın seli
İnleyip duruyor sazların teli
Anadolum ozanların nerede

Akarsu çok dertli çalıp coşardı
Hasretini dinleyenler şaşardı
Nesimi Curayla yara deşerdi
Anadolum ozanların nerede

Alışmışız bizler derde hüzüne
Katil yobazların nalet yüzüne
Hele bakın YÜREKLİ'nin sazına
Anadolum ozanların nerede

OZAN YÜREKLİ

ANALAR HİÇ AĞLAMASIN

Bütün kadınlar çağdaştır
Bizlere bacı kardaştır
Hayat yolunda yoldaştır
Analar hiç ağlamasın

Onların adı anadır
Sevgisi tenden canadır
O özgürlükten yanadır
Analar hiç ağlamasın

Ananın yanık yüreği
O dur evinin direği
O insanlığın gereği
Analar hiç ağlamasın

Odur canından can veren
Odur teninden ten veren
Birliğimize şan veren
Analar hiç ağlamasın

Her zaman önde gidendir
Saçını süpürge edendir
Bizlere hayat verendir
Analar hiç ağlamasın

Onları üzmek acıdır
Onlar sevgi ilacıdır
YÜREKLİ'nin baş tacıdır
Analar hiç ağlamasın

OZAN YÜREKLİ

KAÇMA BENDEN OZAN İSEN

Gel kardeşim görüşelim
Sohbet edip konuşalım
Fikir ile yarışalım
Kaçma benden ozan isen

Bende senin kardeşinim
Hem ekmeğin hem aşınım
Zaman olur sırdaşınım
Kaçma benden ozan isen

Hiç kimseyi hakir görme
Cahile sırrını verme
Uzaktan uzağa durma
Kaçma benzen ozan isen

Topluma gir yerini bil
Hiç kimseyi görme cahil
İçinde ki nefreti sil
Kaçma benden ozan isen

Kimseye olmasın kinin
Atel olmasın her yanın
Toprak olmadan bedenin
Kaçma benden ozan isen

YÜREKLİYİM sözün ile
Ateş ile közün ile
Kağıt kalem sazın ile
Kaçma benden ozan isen

OZAN YÜREKLİ

ANADOLU KADINI

Hür doğdum hür yaşamak senin hakkın,
Karanlığa doğru dönmesin çarkın
Dinin dilin ne olursa ırkın
Dilediğin yerde ol anadolu KADINI.

Eğri değil başı hep dik yürüsün,
Kimden gizlenirki çula bürünsün
İsteriz ileri safta görünsün
Sen hür yaşa anadolu KADINI

Geri değil ileride olmalı
Ölü gibi değil diri olmalı
En üstün sıralarda yeri olmalı
Sen yükselmelisin anadolu KADINI

Yakışmaz hiç ona arabın çulu
İnsanca yaşamak çağdaşlık yolu
Kadının çağdaştır ey anadolu
Bunu bilesin anadolu KADINI

İşte beraber yarışta beraber
Sevgide beraber barışta beraber
Kavgada beraber savaşta beraber
Her yerde varsın anadolu KADINI

YÜREKLİ'yim yüreklice söyler sözünü
Çağdaşlıktan yana çalar sazını
Bir ana bir bacı gibi görsünler yüzünü
Sen saklanamasın anadolu KADINI.

OZAN YÜREKLİ

OZAN BARIŞCAN

Güzel bir ilçemiz olan Ali oğlu Veli oğlu Yol oğlu Pir oğlu türkü ve deyişleriyle Aşık Haydar'ıyla ün salmış Çorum ili Alaca ilçesinin Eskiyapar köyünde 1956 yılında dünyaya gözlerini açan ozanımız ilk okulu köyünde okudu. Çocukluğu köyde geçti büyüdü gelişti. Hoşgörüye ve edebiyata merak saldı, babası Aşık Hasan Hüseyin Çirkin'in yardımı ile saz çalmayı şiir yazmayı öğrendi. Babasının yanında kısa da olsa Cem Cemaat Düğün gibi etkinliklere katıldı. 1974 yılında arkeoloji müzesinde memur olarak işe başladı. 1976 yılında askere gitti, geldi ve devlet tiyatrolarında sahne üstü görevlisi olarak işe girdi. Halen orada çalışıyor. Lize mezunu olan değerli ozanımız 450 esere imza attığını söylemektedir. Ayrıca 1998 yılında insanlık adlı bir de yayımlanmış kitabı bulunmaktadır. Aynı zamanda ozanın dergilerde ve gazetelerde Antolojilerde yayınlanmış şiirleri bulunmaktadır. Gine bir çok etkinlikler de almış olduğu plaket ve onur ve teşekkür katılım belgeleri vardır, değerli ozanımız halkına karşı gününde çağında sorumlu olup tam bir Anadolu Ozanıdır. Ozan baba oğul iki kitap çalışması içindedir. Evli olup ikisi erkek bir kız olan üç çocuk babasıdır. Ozan Çirkin olan soyadını 1987 yılında mahkeme kararı ile Barışcan olarak değiştirdi. Sevgili ozan Gazi BARIŞCAN'a daha nice yıllar diler çalışmalarında başarılarının devamını dilerim.

TÜRK BUNLAR ATAM

Yıl doksansekiz, yetmişbeş yılı
Senin kurtardığın Türk bunlar atam
Yılanlar zehirli engerek dili
Senin kurtardığın Türk bunlar atam

Biri PKK'lı biri Hizbullah
Karanlık bir türlü olmuyor sabah
Senin kabrine saldıran ahmak
Senin kurtardığın Türk bunlar atam

Kalmadı arada sağı ve solu
Her hafta dağlarda yüzlerce ölü
Ne İngiliz, ne Sovyet Rum dölü
Senin kurtardığın Türk bunlar atam

Kasaları boşaltanlar kaçıyor
Mafya tutup zehirini saçıyor
Eser çalıp müzayedeler açıyor
Senin kurtardığın Türk bunlar atam

Beyim bezmen Avrupayla buluştu
Edes, Civan milyarları bölüştü
Susurluklar kamyonla tanıştı
Senin kurtardığın Türk bunlar atam

İşte böyle durum bunaldı millet
Sardı ülkemizi böyle bir illet
Ozan BARIŞCANIM sazla paşama ilet
Senin kurtardığın Türk bunlar atam

OZAN BARIŞCAN

MERHUM KIŞLALI'YA

Menfur bir cinayet, alçakça olay
Başımız sağ olsun, ruhun şad olsun
Binler doğar KIŞLALI'yla doğan ay
Başımız sağ olsun, ruhun şad olsun

Aydın bürokrat çok usta kalem
Sürüp de gidiyor bu çirkin alem
KEMALİST AHMET'e halkından selam
Başımız sağ olsun, ruhun şad olsun

LAİKLİK hayranı, bilim adamı
Bombalı suikasti, bu bir vade mi?
CUMHURİYET'te yazar, susmaz kalemi
Başımız sağ olsun, ruhun şad olsun

MUMCU'yla aynı olay işlendi
İPEKÇİ, ÜÇOK, DURSUN fişlendi
ANTER EMEÇLE DEMOKRASİ güçlendi
Başımız sağ olsun, ruhun şad olsun

Uyanın TÜRK HALKI artık zaman yok
Karanlığa karşı meşaleni yak
Ozan BARIŞCAN'ım yaşattılar şok
Başımız sağ olsun, ruhun şad olsun

OZAN BARIŞCAN

Daima Hak Adalet ile hükmedin.

Hz. ALİ

FAZLA BULAN VAR

657 devlet memuru
Ne odunu bulur nede kömürü
Fazla değil 45-50 ömürü
Bu ömürü bize fazla bulan var

Otobüs minibüs senin uçağın
Sabah ezanında bulun durağı
İmza çizelgesi Çarpar yüreğim
Geç kaldın diye kızan müdür var

Plajı denizi tanımaz olun
Uçağı treni rüyanda görün
Her aybaşı yağar başına dolun
Başına zamları yağdıran var

Hısım akrabayı tanımaz olun
Zamlarla kırılır kanadım kolum
İnceldi kopuyor bağlılık yolum
Gazeteyi medyayı kapatanlar var

Vekiller zammını anında alır
Üç kuruş verirler erir ha erir
Bakan bey kürsüden güzel poz verir
Aziz Nesin'in haklı sözü var

Onun seçtikleri yasa çıkarır
İşçiyi memuru darda bırakır
Çocuğunu Amerikada okudur
Dersleri boş öğretmensiz okul var

Kendine mübahtır katlar ve yatlar
Vurgunu talanı kendisi aklar
Vekil beyler uçak bile kiralar
Dokunmayın bize diyen beyler var

Kendine iki yılı bize altmışı
Dana ayakdamı yoksa yatmışmı
Gazi BARIŞCANIM kasa soymuşmu
Hakkımızı yiyenlere destek var

KEÇECİ BABA

Horasan'dan gelen Anadolu'ya
Arzettik geliyok Keçeci Baba
Tokat'tan Turhal'a kendi köy'üne
Arzettik geliyok Keçeci Baba

Lo taşını arayıp gelip buluşun
Alperenleriyle Türkçe konuşun
İmam Rıza soyun dede oluşun
Arzettik geliyok Keçeci Baba

Amasya'da İlyas Baba dostunla
Otururşun ehli beyit postuna
Hain mervanlar da düşer kastına
Arz ettik geliyok Keçeci Baba

Uluslar arası festivalin adına
Barış hoşgörülü yüksek zatına
Ziyaret edeyim senin yatına
Arzettik geliyok Keçeci Baba

Murtaza AKBAŞ'dan aldım izahat
Gelemiyom GAZİM gönlüm irahat
Ozanlar geliyor çektirme zahmet
Arz ettik geliyok Keçeci Baba

OZAN BARIŞCAN

BAL YARİM YARİM

Dilinden bal akar ağzın açtıkça
Ne güzel bu sözler bal yarim yarim
Bu güzellik sana çok bela açar
Güzeller içinde kal yarim yarim

Kaşları benziyor mihri kaleme
Kipriğin gözünle oldun divane
Yanakların ilham verir Ademe
Aşığına ilham ol yarim yarim

Sarı saçlar gerdanını örtüyor
Kulağında küpe hayat veriyor
Deniz onu o denizi yutuyor
Antalya ilinde gül yarim yarim

Üstünde mayosu bal rengi ipek
Arının yaptığı sanki bir petek
Balık olup şu dünyayı terkedek
Deryalar içinde gel yarim yarim

Ozan BARIŞCANIM nasıl edeyim
Gideyim bir daha gene geleyim
Sazımınan seni metin edeyim
Püskülde, perdede tel yarim yarim

OZAN BARIŞCAN

Korkacaksan nefsinden kork

Hz. ALİ

PİRİ ZİYARET

Gönül arzuladı piri ziyaret
Varıp da darına durasım geldi
Çiçek dağı Mucur yüce Arafat
Delikli taşında geçesim geldi

Şu yalan dünyada şu fani handa
Çatal kapı meydan evi sarayda
Hayır ve şerri Pir huzurunda
Varıp sorulmanın zamanı geldi

Kırklar medanında ikrar ceminde
Kırk budakla semah dönsem önünde
Ulu dergahında Pirler gölünde
Beştaşı görmenin zamanı geldi

Kutbu evliyadır Haydarın soyu
Oniki imama çıkar bağlılık boyu
İbraühim Zeynebin biricik oğlu
Kemerbest olmanın zamanı geldi

Adem haktır hak ademde bu arzı
Mürşidi kamile aşkı niyazı
Ozan BARIŞCANI dilde duvazı
Şakıyıp ötmenin zamanı geldi

OZAN BARIŞCAN

Haklı isen korkma hakkın seni korur.

Hz. ALİ

İSTANBUL KATLİAMI

Çorumda Maraşta kanlı Sivasta
Vurulduk ey halkım bizi unutma
Gazi mahallesi hem Esenlerde
Vurulduk ey halkım bizi unutma
Kimimiz Sivasta otelde yandık
Şenlik Pirsultana su gibi aktık
Nevrumun kavminin oduna yandık
Unutma ey halkım bizi unutma
Sene doksandördün martın pazarı
Bu bir komplodur okur yazarım
Yirmisekiz ölü mezar kazarım
Unutma ey halkım bizi unutma
Kimisi Alidir kimisi Hasan
Kimisi Hüseyin kerbeladaysan
Hakbirdir peygamber mesebin kuran
Unutma ey halkım bizi unutma
Mesebim Caferi kitabım Kur'an
Mutlaka insandı bunları vuran
Zülfikarım yokki hesabım soran
Unutma ey halkım bizi unutma
Kahvede tarandı ocaklar söndü
Sanki kerbelaydı güllerim soldu
Karakol bizlere çok uzak yoldu
Unutma ey halkım bizi unutma
Savaşta barışta yan yana koşan
Atatürkle cephede sel gibi coşan
Adalet istiyok insanca yaşam
Unutma ey halkım bizi unutma
Bayram kutladık oruçta tuttuk
Kerbelayı Osmanlıyı unuttuk
Kız alıp kız verdik akraba olduk
Unutma ey halkım bizi unutma

Gün geçmez bizlere zulum oluyor
Nişanlı gelinler saçın yoluyor
Asırlardan bir kıyımdır gidiyor
Unutma ey halkım bizi unutma
Gazi BARIŞCANIM komplomu oyunmu
Zalimin zulmüne büktüm boynumu
Ne zaman bitecek bu işin sonu
Unutma ey halkım bizi unutma

DİLLERİYİZ BİZ

Nasıl anlatayım zalim dünyada
Ölümlü dünyanın kullarıyız biz
Bir yanı ızdırap bir yanı hülya
Yalancı dünyanın dilleriyiz biz

Gün geçmez sitemlere karışın
Gahi küsü olun gahı barışın
Dünya zalım o çarkılan yarışın
Yanıcı dünyanın gülleriyiz biz

Her gün kaşık çalan o yağsız aşa
Beyler balolarda yaşar ha yaşa
Devleti soyanlar oluyor paşa
Yalancı dünyanın yelleriyiz biz

Halimden anlayan sazımdaki tel
Püskül gibi sallanıyok bunu bil
GAZİM perdelerden konuşan bir dil
Yalancı dünyanın pullarıyız biz

OZAN BARIŞCAN

MURTAZA

Sustu telefonlar açılmaz oldu
Sen gideli aramızdan Murtaza
Oniki haziran güzel bir gündü
Sen gideli haramızdan Murtaza

Emanetinin haberiyle irkildik
Ozanlar Vakfını yuvamız derdik
İnkar edilemez emeyin gördük
Sen gideli daramızdan Murtaza

Sevenlerim akın akın geldiler
Yavruların ciğerimi deldiler
Dostların hakkını helâl ettiler
Sen gideli sıramızdan Murtaza

Yirmi bir martlarda güzel geceler
Söyletirdin ozanlardan heceler
Şahin oldu sayende nice serçeler
Sen gideli kiramızdan Murtaza

Ozanların özü ozandan yaşar
Kalemde kağıdda tellerde coşar
Gazimde izinde çağlayıp taşar
Sen gideli meramızdan Murtaza

OZAN BARIŞCAN

AŞIK GÖKMENİ

1963 yılında Çorum ile İskilip ilçesine bağlı İbik köyünde doğdu, oda her köylü çocuğu gibi çayırda çimende oynayarak büyüdü, gelişti, ilk okulu köyünde okudu 16 yaşına kadar köyde çiftçilikle uğraştı, daha sonra gurbetin yolunu tutarak Ankara'ya gitti. İnşaatlarda çalıştı ve zaman geldi çattı askere gitti geldi. Sazını omuzuna vurup yurt dışına işçi olarak 1986 yılında Suudi Arabistan'a gider burada iki yıl kaldıktan sonra tekrar Türkiye'ye döner ve evlenir bu evlilikten Aşkın ve Aynur adlarında iki kızı ve Devriş isminde bir erkek olmak üzere 3 çocuk babası olan ozanımız Ankara da oturmaktadır ve inşaat taahhüt işleriyle uğraşmaktadır. Kendisini yakınen tanırım Halk ozanları kültür vakfının üyesidir. Ozan şunu söylemektedir; Naçari Babadan ozanlık yönünden çok yardım gördüm diyor. Oldukçada ağırbaşlı ve sakin sessiz bir yapıya sahip olup tam bir Anadolu insanı gönül eridir. Kendisine bu verimli çağında daha nice yıllar der, başarılarının devamını dilerim.

GEL AYRILMA

Hor görmen doslarım sefil halımı
Gel gardaş ayrılma pirin yolundan
İnsana yakışmaz bırak çalımı
Gel gardaş ayrılma pirin yolundan

Mülcem oğlu Alinin canına kıydı
Ehli beyti yasta haberi duydu
Necef ellerinde kabire koydu
Gel gardaş ayrılma pirin yolundan

Hasan yar elinden zehir içerken
Muhammet torunu Ali oğluyken
Yezit Hüseyinin başın keserken
Gel gardaş ayrılma pirin yolundan

Kerbela imamlardan kanı aldı
Abidin bakıya haberi saldı
Cafer medinenin cenginde kaldı
Gel gardaş ayrılma pirin yolundan

Kerbela acısı yürek yakıyı
Musa el kezımla Ali Nakiyi
Ali Rızayı Muhammet takiyi
Gel gardaş ayrılma pirin yolundan

İmamlar çekildi kendi darına
Hasanül askeri bastı bağrına
Mehti imamların kaldı sırrına
Gel gardaş ayrılma pirin yolundan

GÖKMENİ niyazım kızıl deliye
Canım kurban olsun Bektaş Veliye
Halim arzeyledim merdan Aliye
Gel gardaş ayrılma pirin yolundan

ATATÜRK

Ülkemin bölünmez bütün toprağı
Kurtuldu Atatürkün sayesinde
Ulusumun yüce simge bayrağı
Dalgalandı Atatürk sayesinde

Yirmi dokuz harfi biz bulmuş isek
İlimle kültürüne ermiş isek
Okul fabrikalar kurmuş isek
Unutma Atatürkün sayesinde

Birlikte olmuş insanların hepsi
Onlar kurtardı Edirneyi Karsı
Duyuldu Cumhuriyetimin sesi
Bunlarda Atatürk'ün sayesinde

Bir güneş doğdu Samsunda yüceden
Kurtardı o karanlıktan geceden
Giydiğimiz kara çarşaf peçeden
Kurtulduk Atatürkün sayesinde

GÖKMENİYEM derki insanın hası
Onu sevmiyenler ülkenin nesi
Meclisteki özgür kadının sesi
Çıkıyor Atatürkün sayesinde

AŞIK GÖKMENİ

GEL DİYORMUŞ

Gönül benden sana nasihat olsun
Bir ehli sohbeti bul dedim sana
Yolundan azanlar belasın bulsun
Görmüyor gözleri kör dedim sana

Nefsine sahip ol doğruyu bula
Hak yardım edermiş sevdiği kula
Çiçekten süzülüp dönersen bala
Yiyen çok yediren yok dedim sana

İncil için İsa çarmıha çıktı
Tevrat ile Musa çok cefa çekti
Davut Zebur ile Cihan'a baktı
Bunların hepside hak dedim sana

Kuran Muhammede kılavuz oldu
Okudu içinde Aliyi buldu
Kırklar meclisine evliya doldu
Bu yolda musaip bul dedim sana

GÖKMENİYEM derki saftaya kanma
Namaz kılıp hakka yakınım sanma
Cehennem ateşi olupta yanma
Giden belli gelen yok dedim sana

AŞIK GÖRMENİ

Dünyaların mukaddes kutsal yaratığı beni Ademdir. Maddi manevi kurallara uyan müstesna olan kamil insandır.

OZAN NAÇARİ

CAHİL İLE SOHBET

Cahil ile sohbet etmek
Zordur vallahi be zordur
Sürü olsa onu gütmek
Zordur vallahi be zordur

İyiyi kötüyü bilmez
Çağırdığın yere gelmez
Bu dünyada yüzü gülmez
Zordur vallahi be zordur

Evine barkına bakmaz
Yattığı yerinden kalkmaz
Kötülük yapmaktan bıkmaz
Zordur vallahi be zordur

Yalana diker gözünü
Dinlemez ehil sözünü
Ters döndermiş bak özünü
Zordur vallahi be zordur

GÖKMENİ der cahil kalma
Arif olda minnet kılma
Bu meydanda sazın çalma
Zordur vallahi be zordur.

AŞIK GÖKMENİ

Kuran senin içindedir sen onun dışında kalma.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

ŞİKAYETİM AŞİRETTEN

Şikayetim size canlar
Erkan nerede nerede
Söylenmezdi gizli sırlar
Sırlar nerede nerede
Buyol güçlükle kuruldu
Toprak kan ile yuğruldu
Hüseyin kana büründü
Kanlar nerede nerede
Araya girmesin eller
İnanmıyor cahil körler
Hani kırklar hani cemler
Cemler nerede nerede
Ali ile veli bizim
Onikiye bağlı özüm
GÖKMENİ geçmiyor sözüm
Darlar nerede nerede

CUMHURİYET

İlmin kapısını açtım
Cumhuriyet kurulunca
Nice engel yolu aştım
Azgın sular durulunca
Kaldır eğik başını
Biri çatmıştı kaşını
Samsunda temel taşını
Koyduk harçlar karılınca
Amasya Sivas Erzurum
Gelmeli artık huzurum
Coşmuştu suyu munzurun
Atam yurda sarılınca
Ordu milletim el ele
Aktı kanı döndü göle
GÖKMENİ uğrunda öle
Karşı çıkan görülünce

AŞIK GÖKMENİ

OZAN ŞİAR CAN

1957 Kars (Seyfettin AĞDAŞAN) doğumlu. İlk öğrenimini Kars'ta, Orta ve Lise öğrenimini yatılı sınavları kazanarak Ağrı'da bitirdi. 1975 de Ankara Gazi Eğitim Enst. Müzik bölümünü birincilikle kazandı. Küçük yaşlarda yoğun ilgi duyduğu müzik ve edebiyatın çeşitli dallarıyla iç içe büyüdü, yoğun Halk Türküleri repertuarları ve kendi besteleri ile çeşitli halk konserlerine katıldı. Öykü ve şiir denemeleri oldu. Kültür-Sanat mozaiği olan Anadolu'nun çeşitli yörelerinin ve temalarının önde gelen büyük üstadları ile sanat mesaileri oldu. Toplumcu-Etik değerleri ön planda tuttu. Gerekli çalışmaları ile yoğun bedeller ödedi... Hep araştıran, kendini çevresini aşmaya çalışan Kültür-sanat eri olarak yurt içi ve uluslar arası çeşitli ulusların önde gelen sanatçıları ile sanat etkinliklerine katıldı. TV vs. diğer birçok programlar yaptı. Ankara G. Üniversitesi Eğitim Fakültesi Edebiyat bölümüne başladı. Bayındırlık Bakanlığında memuriyetlerde bulundu ve çeşitli iş kollarında çalıştı. Elverişsiz ortamdan dolayı fakülteden ayrıldı. Çeşitli gazete ve dergilerde yazarlık-muhabirlik yaptı. Sanat

ve müzik yönetmenliklerinde bulundu. Sanat bahçesi halk kültürümüzün çeşitli yörelerin türkülerini ve müzik tarzını çağdaş yorumlayabilen sanatçı ŞİAR CAN, ayrıca yöresi (Kars-Azeri) müziğinin usul ve makamlarını başarıyla icra ederek bu dalda kendisine haklı bir yer edinmiştir. Ayrıca, birçok araştırma ve derlemeleri de olan yazar-sanatçımız yöresel-Evrensel sentezi yakalayabilmiştir. Çeşitli araştırmalarda bulunduğu Avrupa (Almanya)da Profesör Dr. Ursula Reinhard ve birçok bilimci ile asistan-araştırmacı olarak çalıştı. Okullarda müzik ve edebiyat dersleri verdi. Birçok sanatçı yetiştirdi. Yapıtları uluslar arası dillerde de yayımlandı. Çeşitli ilmi tezlere konu oldu. Birçok ülkede kültür-sanat üzerine konferanslar, resitaller verdi, devam ediyor. Çeşitli müzik yayını denemelerinin ardından "İnsanlık Tehlikede" Profesyonel müzik albümü yayınlandı (1987) de. Tanınmış büyük üstad Ozan ŞAH TURNA ile Berlin'de Sanat ve özel yaşamını birleştirdi. Şafak ve Şirin isimli çocukları da sanat bahçesinde koşuyorlar. Güçlü sanatlarını daha da geliştirerek ve pekiştirerek ileri boyutlarda yapıtlara imza attılar. Bir çok alanda öncülük yaptılar. "Halaya Kalkın- Dünyalı olsam" CD ortak çalışmaları yayınlandı. Saz, Flüt, Klavye ve Tar enstrumanlarını icra etmektedir.

Yayın-Edebiyat alanında da başarılı çalışmaları olan çok yönlü sanatçı-yazar ŞİAR CAN'ın birçok kitapları da yayımlandı: ŞAKIYAN TURNA - ŞAH TURNA 997 de can yayınlarında yayınlandı. Kültür Sanat Bahçesinden "SAZIMIZ-SÖZÜMÜZ-EZGİMİZ" Şafak yayınlarında da 993 de yayımlandı. Ayrıca, çeşitli öyküleri, şiirleri sosyal ve felsefi makaleleri "SEVDAMIZ GÜNEŞTİR-AY SELAM DURUR" can yayınlarınca baskıda. Yine "ÇOCUKLAR ÇİÇEKTİR - YAR SEVDİM YARA KALDI" şiir kitabı da baskıya hazır. Sözlerini yazdığı ve kendi türkü formunda beste çalışmalarından ulaşan "YOLUNDA KÖPRÜ OLSAM"-"GÜLÜM GÜL" çok yönlü renkli müzik albümü yurt içi ve Avrupada yayınlandı. ŞAFAK Yayıncılık Kültür-Sanat ve organizasyon kurumu ile sanat kültürel etkinlikleri sürdürmektedir, bundan sonrasını Ozan Naçari babadan dinliyelim, ben ozanı ve eşi ozan Şah Turna bacıyı en son 10.12.1999 tarihinde Ankaraya geldiler ve bana kitaptan yer vermesini rica ettiler. Bende kendilerine söz verdim ve bu sözümü tuttum, kendisine bu kültürel çalışmalarından dolayı Atomsuz, füzesiz savaşsız bir dünya temenni eder daha nice yıllara dilerim.

DALKAVUK (BUKALEMUN)

Ne dostluğu belli, ne düşmanlığı
Bir kimseye yar olmamış dalkavuk
Ne kavgası dürüst; ne pişmanlığı
Mert meydanda var olmamış dalkavuk...
Yoldaşını, yolda atmış köşede
Dostunu, düşmana satmış köşede
Bulanık su bir kapalı şişede
Kirli kalmış, kar olmamış dalkavuk!..
Yaşamı entrika dünyası çıkar
Bir gören bir daha görmeye bıkar
Temiz-murdar demez her yere akar
Bir gönülde nar olmamış dalkavuk...
ŞİAR der dalkavuk her posta yatar
Yüze kuyruk sallar arkadan atar
Göz yumar en kutsal değeri satar
Namus-haya ar olmamış dalkavuk...!

SEVDAMIZ GÜNEŞTİR AY SELAM DURUR

Ferhat dağın yüzün deldi amanki
Dost davamız daha derin yerdedir
Meşkin dolusundan mey sunar saki
Aşkımız kadehe sığmaz serdedir
Sevdamız güneştir Ay selam durur
Şarkı gecelere gün güle vurur
Uzanmasın yaban eller bağlara
Çığlığımız gitsin dağdan dağlara
Tüm renkleri buket etsek çağlara
ŞİAR güller sunar hoyrat perdedir
Sevdamız güneştir Ay selam durur
Şarkı gecelere gün güle vurur

OZAN ŞİAR CAN

GÜNEŞ'E GÖMÜLENLER

Güneş'e gömülenler
Gün'e ışık saçarlar
Işığı emilenler
Gene ışık saçarlar

Nakarat:
Mumcu mum serpe serpe
Yere anten Göktepe
Hasret yar öpe öpe
Sine ışık saçarlar
Güne ışık saçarlar
Kağıt kaleme uymuş
Ketum kelama uymuş
Kanı su ile yumuş
Güne ışık saçarlar
Güle ışık saçarlar
Bulutlu yara yara
Yağmur oldular kara
Aydınlık yarınlara
Düne ışık saçarlar
Güne ışık saçarlar
Nakarat:
Gülüşümüz geceye
Dize dize heceye
ŞİAR cümle niceye
Ben'e ışık saçarlar
Mumcu mum serpe serpe
Yere anten Göktepe
Hasret yar öpe öpe
Sine ışık saçarlar
Güne ışık saçarlar
Güle kucak açarlar

OZAN ŞİAR CAN

ÇAĞIMIZA SUSKUN TANIK OLMAYIZ!

İnsanlığın derdi yüreğim dağlar
Çağımıza suskun tanık olmayız
Zalimler gülerken, mazlumlar ağlar
Düzensiz düzene sanık olmayız.

Haksızlığa susan dilsiz şeytandır
Karanlığa mum yak, geceyi yandır
Garip barakası, gönlüme handır
Zulüm sarayına konut olmayız
Çağımıza suskun tanık olmayız

İnsanlık yıllardır inim inledi
Sabır taşı çatladı "yeter" dedi
Yerle yeksan olur, zalimin seddi
Bunca olanlara kanık olmayız
Çağımıza suskun tanık olmayız

Nadan eleğinden süzülemem ben
Onurumu satıp büzülemem ben
ŞİAR CAN insanım bozulamam ben
Haramzadelere yenik olmayız!...
Çağımıza suskun tanık olmayız..

BAYRAMSIZ BAYRAM

Ömrü kurban etti, bayramsız geçti
Birgün GÖRMEDİ Kİ bayramsız Bayram
Göz yaşım kadeh-kadeh el içti
Bir set ÖRMEDİ Kİ bayramsız Bayram

Eller bayram etti Bayram postundan
Eşleşmedi eşinden, ve dostundan
Gün karardı, karaların kastından
Bir tül GERMEDİ Kİ bayramsız Bayram

ŞİAR bayram günü Bayram'a gitti
Şekerle avundu, canına yetti
Bayram kurban oldu, el bayram etti
GÖĞ'E ERMEDİ Kİ bayramsız Bayram!

O SIMSICAK BAKIŞLARIN!

Üşüyen gönlüm ısıtır
O sımsıcacık GÖZLERİN
Aşk çöreğin kıtır-kıtır
Yakar ocağı KÖZLERİN

Çak çakmak taşı bakışın
Hoş seda kalbe akışın
O masum o dolan gözler
Beni tutsak alan gözler

Gök kuşağı vurur göze
Yer cennet olur yüz yüze
ŞİAR CAN gelsek göz göze
Cana can katar SÖZLERİN

Çak çakmak taşı bakışın
Hoş seda kalbe akışın
O masum o dolan gözler
Beni tutsak alan gözler!...

OZAN ŞİAR CAN

Güzel sözünüzü güzel işinizle birleştiriniz.
Hz. ALİ

OZAN KIRGINİ

1963 yılında Çorum ilinin Alaca ilçesine bağlı Büyük Söğütözü köyünde dünyaya geldi. İlk okulu bitirdikten sonra orta ikiden terk eder. Bir çok işlerde çalışır. Asıl adı Hüseyin Vural olup eserlerinde kullanmak için Ozan NAÇARİ BABA'dan (KIRGINİ) mahlasını almıştır. Çeşitli dergi ve gazetelerde şiirleri yayınlandı. Ayrıca 1995 yılında Ozan NACARİ babanın yayınlamış olduğu Anadolu Kültürü ve Ozanlarımız antolojisinde resmi ve 3 adet şiiri özgeçmişiyle birlikte yer almaktadır. Ozan bir çok kültürel derneğin ve vakıfların üyesidir. Halk Ozanları Kültür Vakfı, Halk Ozanları Kültür Derneği, Atatürkçü Düşünce Derneğidir. Evli olup 2 çocuk babasıdır. Gününden, çağından, sorumlu olup günümüz çağdaş ozanlarımızdan biridir. Halen Ankara'da oturmaktadır.

YARANAMADIM

Ev kiradan beter aylığım yoktur
Bir ton kömüründe zor sahibiyim
Fakir olanlara gelirmi doktor
Yüreğim yanıyor kor sahibiyim

Boş gezene kalfa oldum olalı
Üstüm başım asla olmaz kolalı
Hasta olup birde benzim solalı
Efkarından hergün zar sahibiyim

Beceremedim ben adam olmayı
Sevmez idim asla öğüt almayı
Haketmişim gülüm cahil kalmayı
İşte saçlarımda kar sahibiyim

Borç gırtlağa kadar bildim bileli
Mutlu günüm yokki hepsi çileli
Tuttuğum işleri yapmam hileli
Haindir dediler dar sahibiyim

Komşu bakmaz oldu dönüp yüzüme
Yarenlerim bile saldı hüzüne
Patronlar engeldi deste düzine
Koynumda beslenmiş mar sahibiyim

KIRGINİ mahlasım NAÇARİ verdi
Gün oldu övdü dost gün oldu yerdi
Ozan işlenmemiş bir altınderdi
Onu gördüm babam kâr sahibiyim

OZAN KIRGINİ

SAZIMI ÇALDIM

Eski dostlar beni şimdi görseler
Ne haldayım gardaş ne hale geldim
Arayıpta bir gün olsun sorsalar
Ferhat misalide dağları deldim

Ağzımda dişlerin sayısı düştü
Gözler ağlayarak bağrımı deşti
Ayaklarım nice yolları aştı
Mecnuna döndümde çöllere daldım

Bu gönül çekemez bunca ezayı
Gurbete geldimde yedim cezayı
Şimdi köy özlerim hemde kazayı
Abdal oldum birde selamım saldım

Bilsem gelirmiydim hain gurbete
Azığım yağsız aş özlem şerbete
Geçimim içinde girdim şirkete
Kereme benzedim küller de kaldım

Alda başına çal yalan dünyayı
Ben anladım Konya ile hanyayı
Seçimde vurdular çıkmaz damgayı
Gördükçe kötüyü dersimi aldım

Bölüşün bu yurdu gözünüz doysun
O leş kargaları beyniniz oysun
Sizi nasıl adam yerine koysun
KIRGINİ Ozanca sazımı çaldım

OZAN KIRGINİ

Halk ozanı bir altın madenine benzer ancak ustasın bulup işlenirse saf 24 ayar değer taşır.

OZAN NAÇARİ

ANKARA

Bir yorgan bir döşek buyudu göçüm
Otuz sene evvel geldim Ankara
Burada zor imiş sağlamak geçim
Söyle hangi bir gün güldüm Ankara

Onyedi yaşımda evleniverdim
Yitirdim aklımı delleniverdim
Çocuklarım için kellemi verdim
Gidemem köyüme kaldım Ankara

Bilseydim gelmezdim gurbete asla
Ömrümü bitirdi sitemle yasla
Eski hamamdaki eski bir tasla
Umutsuz bir düşe daldım Ankara

Garibin ekmeği umut dediler
İnsan denen kara kara kediler
Benim umudumu onlar yediler
Gözlerimden seli saldım Ankara

KIRGINİ bu muydu senin dileğin
Yoksulluk senin de büktü bileğin
Ne yapsam kar etmez yanar yüreğim
Saçımı başımı yoldum Ankara

OZAN KIRGINİ

Bir dilden iki türlü söz söyleme.

Hz. ALİ

ŞAN ŞÖHRET UĞRUNA

Fırsatı bulunca çalıp çırparlar
Yurdu karış karış ederler talan
Foyasını sezersen kırparlar gözü
Şan şöhret uğruna derlerde yalan

Ağzınla kuş tutsan almazlar işe
Birde üstelersen takarlar şişe
Tek yumrukta hasret ederler dişe
Şan şöhret uğruna olurlar yılan

Verdiği sözleri tutmazlar asla
Ömrünü bitirir kahırla yasla
Su getirir sana delik bir tasla
Şan şöhret uğruna der falan, filan

Kendi menfaati önde olunca
Birde mazbatayı ele alınca
Meclise herkesten önce dalınca
Şan şöhret uğruna kurarlar plan

KIRGINİ boş lafı dile getirmez
Bu kervan sizleri daim götürmez
Sanmayın ahali sizi bitirmez
Şan şöhret uğruna olmazlar kölen

OZAN KIRGINİ

Dört kapı kırk makamdan el ele verenler geçer.
HACI BEKTAŞ-I VELİ

UYU BABAM UYU AZ DAHA UYU

Bir kuş kurt yeyip yuttular yurdu
Niye verdin ona o büyük oyu
Vatanın yaktılar kül oldu gitti
Uyu babam uyu az daha uyu

Yıllar önce kırat tekmesi yedik
Sonra arı soktu çok şükür dedik
Kırdılar dişleri kaldıkmı gedik
Uyu babam uyu kazıldı kuyu

Otuz yıldan beri yiyoruz kazık
Kuyrukta ölüyor emekli yazık
Yavan ekmek bize oldukça azık
Uyu babam uyu keserler suyu

Adam faziletli on defa hacı
Meydana nereden çıktıysa bacı
Bunlar olur cahil başların tacı
Uyu babam uyu değişmez huyu

KIRGINİ sorarlar neden kırıldın
Dert çeke çeke her zaman yoruldun
Sayımdan sayıma bir kez soruldun
Uyu babam uyu unutma bunu

OZAN KIRGINİ

En cömertçe verilen şey öğüttür.

OZAN NAÇARİ

OZAN MİHMANİ

Sivas ilinin Kangal ilçesine bağlı (eski adı Mamaş) yeni adı Soğukpınar köyünde Asım oğlu Zöhreden doğma 1957 yılında dünyaya gelmiştir. İlkokulu köyünde bitiren (Mihmani) köyünde gelmiş geçmiş ozanlar'dan Deli Derviş Feryadi, Süleyman, Fahri, Suzani, Revani, Efkani, Figani, Cemali ve Sönmezden etkilenerek ozanlık geleneğini sürdürmektedir. Orta okulu dışardan bitirmiş Ankarada bir kamu kuruluşunda devlet memuru olarak çalışan ozanımız evli olup Yasemin isminde bir kızı ve Yılmaz isminde bir oğlu var, Sevgipınarı isimli bir de yayınlanmış kitabı bulunmaktadır. Çeşitli şiir yarışmalarına katılarak ödül, plaket ve onur belgesi almıştır. Halen Halk ozanları Kültür Vakfının üyesi olan Ozanımız şiirlerini çağa göre yazar ve teknik yönüyle de güçlüdür, ozanlar tarafından çok sevilen bir kişiliğe sahiptir, kendisine başarılarının devamını dilerim.

SÖNMESİN IŞIKLAR

Cumhuriyet ile hür olan canlar
Gaflet uykusuna yatmakta nedir?
Bilimdir ışığa bizi götüren
Zalim olanları tutmakta nedir?
Birlikte savaştık hep bir cephede
Şanlı bayrak dalgalanır tepede
Mozaik görünen güzel yapıda
Çil horozlar gibi ötmekte nedir?
Altın madenlerin haslar hasıdır
Tüm şehitler ülkemizin yasıdır
ATATÜRK gönülde aslar asıdır
ATALARA çamur atmakta nedir?
İnsanlığa hizmet gerçek hak için
Hep içerden yandık biz için için
Alın terinizle ekinde biçin
Helal varken haram yutmakta nedir?
Cumhuriyet sakın ola bitmesin
Bitmesinde baykuş konup ötmesin
İnsanlar barışa nazar etmesin
Güçlüler güçsüze çatmakta nedir?
Canlar birbirine nazını eder
Kuşlar kanat çırpar yazını eder
Baba ile ana yavruyu güder
Acıyı tatlıya katmakta nedir
Fedakarlı canlar diyorum size
Hiçbir güç dayanmaz inan bize
MİHMANİ baharlar dönmesin güze
Yurdumuz bir gemi batmakta nedir?

OZAN MİHMANİ

ÖYLE GİT

Özden ağlıyorum halim bilmezsin,
Ağlasamda göz yaşımı silmezsin,
Ne söylesem kulak tıkar almazsın,
Sadık yarsan beni görde öyle git?
Bir gün anlamadın benim halimi,
Hep benden kaçarak attın çalımı,
Tuzaklar kurupta kestin yolumu,
Aşkın duvarını örde öyle git?
Gönül verdim sana acıman bana,
Özlemini kattım inan bu cana,
Kış ayında sefer oldum ben sana,
Yanağından buse verde öyle git?
Ümit verip ateşlere yandırdın,
Bedenimi mumyalayıp dondurdun,
MİHMANİYİ yalan ile kandırdın,
Mertce ikrarında durda öyle git?

BİLENİM YOKTUR

Gurbet ellerinde bir mekan tuttum,
Dert ile elemi sineme kattım,
Dostlar gelir diye hayale yattım,
Gelipde gönlümü alanım yoktur?
İlden ile gezdim bülbül misali,
Aşık oldum amma olamam Vali,
Kimse anlamadı bendeki hali,
Ağlasam göz yaşım silenim yoktur?
Yılkın atlar gibi koşsam olmuyor,
Deli poyraz gibi essem olmuyor
Bir Damlayım dostlar coşsam olmuyor
Deryada benimle kalanım yoktur?
Çaresizce düştüm bak ne hallere
Gömüldü yaralar ta derinlere
Derdimi anlattım bütün ellere,
MİHMANİ halimi bilenim yoktur?

OZAN MİHMANİ

SİZİN OLSUN

Ömrüm güneş gibi doğdu batıyor
Ufuklara vuran al sizin olsun
Güçlüler güçsüzü silip atıyor
Deryalarda yüzen sal sizin olsun?
Özlü insan gelmez oldu çağrıma
Melhem sürmez sızı ile ağrıma
Sevgi yeli esmez şimdi bağrıma
Hilebazca esen yel sizin olsun?
Gönül hastalandı seyir eden var
Kırıp dallarımı koyup giden var
Mazluma zehiri sunup güden var
Özüm zaten tatlı bal sizin olsun
Gözlerim kamaşır parlayan aktan
Mutluluk suları serpecektir tan
MİHMANİ'yim özgür bir çınar haktan
Koca bir gövdeyim dal sizin olsun

KULLAR İÇİNDE

Yıllarca aradım aşkı sevgiyi
Aradığım sevgi kullar içinde?
Şu ömrüm varına bir diken battı
Dikende var imiş güller içinde?
Gönlümün arzusu güzelde gülde
Pişti bu yüreğim sanki bir çölde
Sevdayı bahsettim konuşan dilde
Savruldu sözlerim yeller içinde?
Aşk badesi nedir sordum sakiye
Dedim seven ayrılırmı ikiye
Dedi senin aşkın kalmış bakiye
Çareyi aradım yollar içinde?
Aşığın sözleri keskin bir bıçak
Bıraktığı eser sönmeyen ocak
MİHMANİ aşkını sar kucak kucak
Beraber yüzersin seller içinde?

OZAN MİHMANİ

BİR BAŞKA OLUR

Sonsuza dek karanlıklar olmasa
Yaşamın tadı bir başka olur
Çobansız sürüye kurtlar dolmasa
Yaşamanın tadı bir başka olur
Aşka gelip insan verse insanlar
Ayrılmasa konuşulan lisanlar
Hep yok olsa kinle nefret kusanlar
Yaşamanın tadı bir başka olur
Dar olmasa koca dünya insana
Ömür biter kıymayalım biz cana
Bir olursak bizler sevgiden yana
Yaşamanın tadı bir başka olur
Gavur, müslüm, zenci, beyazda bir can
MİHMANİ akmasa sona erse kan
İnsan şahsiyeti olsa şöhret şan
Yaşamanın tadı bir başka olur

SULTANIM

Tutuldum sevdana aziz sultanım
Aşkın ateşini yakar giderim
Eyüp gibi dertten derde düşmeden
Coşkun sular gibi akar giderim
Bir gün olsun cemalini görmezsem
Aşkın ocağına senle girmezsem
Ateşinle yanıp seni sarmazsam
Dumanlı dağlara çeker giderim
Sadık yar bağlansa kişiye özden
Aşkıma karşılık vermezse tezden
Namerdin ettiği sohbetten sözden
Bezer bu canımdan bıkar giderim
Sevda Ateşiyle hep akar terim
MİHMANİ dizimde kesildi ferim
Benim kıymetimi bilmezse yarim
Bağrıma taşları çakar giderim

OZAN MİHMANİ

SAKLANMALIDIR

Engin gönül ile insana varan
Önce vicdanıyla aklanmalıdır
Nefsi esir alıp bekçilik yapan
İnsansa özüyle paklanmalıdır
Dünya baki değildir aldanıp kanma
İnsan doğup ölür kalıyor sanma
Namert olanlarla bir yere varma
Namertler mertlere eklenmelidir
Çağdaşlıkta olmaz kader oyunu
Yok etmeli kötülerin soyunu
Hiç sevemem döneklerin huyunu
İnsan insanlıkla yoklanmalıdır
MİHMANİ insandır insan bazında
Eksik etmez hoşgörüyü hazında
Sevecendir yazar canı tezinde
Ozanlar gül gibi saklanmalıdır.

NE OLUR

Sevdasın çektiğim zümrüt gözlü yar
Gelip benim ile kalsan ne olur
Gönlümün baharı kışa dönmeden
Seni seven ile gülsen ne olur
Öyle çok nazlara çekme sen seni
Taze fidan gibi açmıştık yeni
Sallayıp dalımı kırma ha beni
Hasretim yanıma gelsen ne olur
Sevenlerin bahtı zaten çok kara
İz bırakır inan kalplerde yara
Gel otur yanıma olmasın ara
Şu benim aşkımı bilsen ne olur
Senden ayrı bir matem var yüzümde
Senin sevdan yanıp durur özümde
MİHMANİYLE adın kalır tezimde
Şu ömrüme derman olsan ne olur

OZAN MİHMANİ

OZAN FEYZİ

1954 yılında güzel bir ilimiz olan ve Aşık Yoksulunin, Aşık Ekberi'nin ün salmış olan deli gönül hangi dala konarsın türküleriyle ünlü MALATYA'nın Kuluncak ilçesine bağlı Başören köyünde dünyaya gözlerini açan Ozan, ilkokulu köyünde ve Orta-Lise ile Yüksek öğretimini Ankara'da tamamlamıştır.

1976 yılında değerli Ozanımız bir kamu kuruluşunda işe başlamış ve halen aynı işte çalışmaktadır. Kendisini yakınen tanıyorum, Ankara'da Halk Ozanları Kültür Vakfı başta olmak üzere bir çok derneğin üyesidir. Ozan, geçmişteki ozanlardan Yunus Emre, Şah Hatayi, Pirsultan Abdal, Karacaoğlan, Dadaloğlu ve Aşık Veysel'in şiirlerinden çok etkilendiğini söylemektedir. Şiirlerini çeşitli dergi ve gazetelerde yayınlamıştır. Ayrıca Ozan Naçari'nin 1995 yılında 76 ozandan oluşan ANADOLU KÜLTÜRÜ ve OZANLARIMIZ Antolojisinde resmi ve öz geçmişi, eserleri geniş yeralmaktadır. Ozanımız Ankara'da oturmak'ta olup evli ve iki çocuk babasıdır.

Ozan gününden, çağından sorumlu olup mütevazi bir kişiliğe sahiptir. Kendisine bu kültürel çalışmalarından dolayı başarılarının devamını diler daha nice yıllara derim.

VEKİLLER

Bu insanlar bu ülkede de aç iken,
Alayınan Hacc'a gider vekiller.
Yurdu soyar baş üstünde taç iken,
Alayınan Hacc'a gider vekiller.

Kimi tırnağıyla tohum ekerken,
Kimi geçim için zorluk çekerken,
Kimi insan halen saman yakarken,
Alayınan Hacc'a gider vekiller.

Vekiller dertlere derman olmuyor,
Tok olanlar aç halinden bilmiyor,
Vatandaşın yüzü artık gülmüyor,
Alayınan Hacc'a gider vekiller.

Mecliste çıkarlar var kıyasıya
Malı götürürler halk duyasıya,
Bir gün de yemedik biz doyasıya,
Alayınan Hacc'a gider vekiller.

Hak yiyemez hakkı seven muhipler,
Bilmem böyle yaparlar mı rahipler,
FEYZİ ŞAHİN her bir şeye sahipler,
Alayınan Hacc'a gider vekiller

OZAN FEYZİ

GİDİYOR KIZLAR

Güzeller çıkıyor yaylaya doğru
Söyleye söyleye gidiyor kızlar
Gün ikindi vakti akşama doğru,
Söyleye söyleye gidiyor kızlar

Kimi yeşil giymiş kimisi alı,
Kimi daha taze gonca gül dalı,
Sizi saran kollar neylesin malı,
Söyleye söyleye gidiyor kızlar.

Kokuyu almışlar türlü güllerden,
Saçları sallanır ince bellerden,
İnce bir toz bulut kalkar yollardan,
Söyleye söyleye gidiyor kızlar.

Bir kaçının sevda almış başını,
Bir kaçı da rastıklamış kaşını,
Ayrılık çekenler özler eşini,
Söyleye söyleye gidiyor kızlar.

Birçoğu körpedir ellenmez dalı,
Seven sevdiğinden vaz geçmez deli,
Görünce durmuyor sevdanın seli,
Söyleye söyleye gidiyor kızlar.

FEYZİ ŞAHİN gider peşlerinizden,
Sakın ayrı kalman eşlerinizden,
Çıkarmayın beni düşlerinizden,
Söyleye söyleye gidiyor kızlar.

OZAN FEYZİ

DENİZ SANDINIZ

Koşun beyler hızlı koşun talan var,
Devletin malını deniz sandınız;
Gerçekten eser yok bolca yalan var,
Devletin malını deniz sandınız.

Herkes bir taraftan tutmuş çekiyor,
Kim ne koparacak ona bakıyor,
Kapatın musluğu boşa akıyor,
Devletin malını deniz sandınız.

Büyükten küçüğe koştular gene,
Kanın elinde kalmadı dene,
Desenize boşa gitti bu sene,
Devletin malını deniz sandınız.

FEYZİ ŞAHİN niçin yumdun gözünü,
Esirgeme doğru söyle sözünü,
Anlatalım Halk'a gerçek yüzünü,
Devletin malını deniz sandınız.

YAR BULAMADIM

Çok gezdim dolaştım bütün alemi,
Derdimin dermanı yar bulamadım.
Satır satır yazdım aldım kalemi,
Derdimin dermanı yar bulamadım.

Her zaman her yerde yari anardım,
Volkan gibi için için yanardım
Yazmayınan dertler biter sanardım,
Derdimin dermanı yar bulamadım.

Kara toprak bir sevgidir içimde,
Herkesin dertleri türlü biçimde,
Bel büküldü tel kalmadı saçımda,
Derdimin dermanı yar bulamadım.

Özlemim sanadır sevgim sanadır,
Sevgiler sefalar hepsi canadır,
FEYZİ der vefalı tek dost anadır
Derdimin dermanı yar bulamadım

GÖREMEZ ARTIK

Dünyanın malına tapan insanlar,
Eşini dostunu göremez artık.
Yolundan ayrılıp sapan insanlar,
Eşini dostunu göremez artık.

Mal için mülk için hatır kıranlar
Olura olmaza yüze duranlar,
Hem nalına hem mıhına vuranlar,
Eşini dostunu göremez artık.

Bir karış yer ile doyarsa gözler,
Kötü sözler ile yanmasın özler,
Gülerken ağlarsa güzelim yüzler,
Eşini dostunu göremez artık.

Değişmem canımı dünya malına,
Vuramam fiskeyi gülün dalına,
FEYZİ'de binince ölüm salına,
Eşini dostunu göremez artık.

OZAN FEYZİ

GÖNÜL

Neler geldi söyle senin başına,
Arayıp dermanı buldun mu gönül;
Varıpta yatınca yarin düşüne,
Dertleri unutup güldün mü gönül.

Söz dinlemez oldun artık sen gine,
Kuş misali uçup gittin engine,
Harap oldun düşünmeyince dengine,
Yarin görmeyince öldün mü gönül.

Kırılırsa gönül kışı sert olur,
Nazlı dilber maşukuna dert olur,
Seven aşık sevdiğine mert olur,
Ayrılık elinden soldun mu gönül.

Gönül kıblesini sakın yıktırma,
Sevenini, sevdiğini bıktırma,
Dostlarını ardın sıra baktırma,
Dolaşıp durursun geldin mi gönül.

Uslan artık uslan olma uçarı,
FEYZİ ŞAHİN yoktur bunun kaçarı,
Bütün kapıların odur açarı,
Yoksa yüreğinden sildin mi gönül.

OZAN FEYZİ

Kendi ayıbını görür ol.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

OZAN GÜL MEHMET

Tunceli ili, Ovacık ilçesi, Arslandoğmuş köyünde; 1957 yılında doğan Mehmet GÜL İlkokul 4.cü sınıfta okurken karne tatilinde 10 yaşında iken şiir yazmaya başlar. 1971-1980 yılına kadar KELAMİ mahlası ile çok sayıda şiir yazmasına rağmen 1977-1980 yılında yazdığı 104 adet şiiri defterinde muhafaza etmiş olup; 1980 yılında asker olduğundan okumak üzere defterini annesinden alırlar ancak defter geri dönmez.

1982 den 1998 e kadar Mahlas yerine MEHMET ismi kullanmış defterini bulamadığı ve eleştiri aldığı için KELAMİ mahlasını tekrar kullanmıştır. 29.9.1999 ozanlar vakfına üye olan ozan Antolojide kerbelâda KELAMİ diye bir ozanın yaşadığını, aruz vezniyle şiir yazdığını ve Bursada Cihan Dede adıyla yaşadığını tesbit edince KELAMİ mahlasından vazgeçer. Bu süreyi takip eden günler içinde 24 adet mahlas bulur ve Antolojide olup olmadığını araştırırken mevcut bulunan Ozanlar Vakfında bulunan arkadaşların tavsiye ettiği GÜL MEHMET mahlasını kullanmaya başlayan Ozan Lise mezunu olup

1 ikiz olmak üzere 3 çocuk babasıdır. Halen Kızılcahamam Orman İşletme Müdürlüğü emrinde Orman Muhafaza Memuru olarak çalışmaktadır. Orman, çevre, trafik, sevgi, barış ve deprem ile ilgili 200 şiiri bulunan Ozan Radyo, Televizyon ve festivallere katılarak eserlerini halkı ile paylaşmaktadır.

Kendisine bu kültürel çalışmalarından dolayı; başarılarının devamını diler, daha nice yıllar dilerim.

ORADA İDİ

Deprem Marmara'yı yerle bir etti,
Dünya ulusları orada idi.
Çok insan dünyadan göç edip gitti,
Dünya ulusları orada idi.

Gözden akan yaşlar sanki bir seldi,
İnsanlık galipti düşmanlık öldü,
Düşman bildiğimiz insanlar geldi,
Dünya ulusları orada idi.

Kimi kazma aldı, kimisi kürek,
İnsanımız oldu hepsi bir yürek,
Dost bildiğin insan dar günde gerek,
Dünya ulusları orada idi.

Yuva için sağlam zemini seçin,
Kırktan fazla ölçün, bir defa biçin,
Olacak depremde ölmemek için,
Dünya ulusları orada idi.

GÜL MEHMET sığınır yaradanına,
Savaşları gömün fay çukuruna,
Uğraşları oldu halk yararına,
Dünya ulusları orada idi.

OZAN GÜL MEHMET

EFENDİM

Şu koca dünyada dengi olmayan,
Vatanı kan ile aldık efendim.
Kesilip üstünde ağaç kalmayan,
Toprağı denize saldık efendim.
Verimsiz topraklar vatan değildir,
Vatansızlık boynun büküp eğildir,
Çalışmazsa insan her an sefildir,
Tembellikle geri kaldık efendim.
Eğer kolay gitmek istersen hacca,
Kaptırma toprağı sele baraja,
Dikelim fidanı karşı kıraca,
Kazma kürek alıp daldık efendim.
Konuşursa sıra vermez AVNİ'ye
Konuşur GÜL MEHMET deli mi niye,
Davasına sahip çıksınlar diye,
Yedi telli sazı çaldık efendim.

BENZEMEZ

Hasta oldum yine, gelmez olaydım,
Hastahane ormanlara benzemez.
Ağaçların gölgesinde kalaydım,
Hastahane ormanlara benzemez.
Canıma tak etti tahlil sonucu,
Erden geldim, yine kaldım sonuncu,
Kalemimde küstü yazmıyor ucu,
Hastahane ormanlara benzemez.
Bırakın beni gideyim doğaya,
Üç günde dönerim kara boğaya,
Raporu verin GÜL MEHMET Ağaya,
Hastahane ormanlara benzemez.

OZAN GÜL MEHMET

NAMERDİM

İnsanlık adına gamın yükünü,
Çekeceğim, çekmez isem namerdim.
Yetkili olsam silahın kökünü,
Kazacağım; kazmaz isem namerdim.

İniltiler geldikçe kulağıma,
Yiyecekler zehirdir kursağıma,
Can yok eden silahı kucağıma,
Almayacağım; alırsam namerdim.

Bir avuç toprak gözümü doldurur,
Sevenlerime saçını yoldurur,
GÜL MEHMET kalemim savaş durdurur,
Yazacağım; yazmaz isem namerdim.

YETER

Kan kurşun içinde alem gülüyor
Hüzünlü göz yaşlı hal bana yeter.
Nedendir uğruna insan ölüyor,
Adı sevgi denen mal bana yeter.

Hallerimiz vardır çok acınacak,
Güllerimiz vardır küs açmayacak,
Yardan uçar iken bir tutunacak,
Kuru ağaç nedim dal bana yeter.

GÜL MEHMED'im derki haktır sözlerim,
Barış ortamında yaşam özlerim,
Baş yastıkta iken dostu gözlerim,
Gelde bir kapımı çal bana yeter.

OZAN GÜL MEHMET

KÖRÜZ

Çiçekleri anlayıp konuşturan,
Veysel mi görmezdi? bizler mi körüz.
Yırtıcı hayvanları koklaştıran,
Veysel mi görmezdi? bizler mi körüz.

Geçmiş tarihlerden bilgisi olan,
YUNUS'un ağzından sevgiyi salan,
Hakikati bilip bağlama çalan,
Veysel mi görmezdi? bizler mi körüz.

GÜL MEHMED'i alıp safına çeken,
Sevgi tohumunu dünyaya eken,
Zalimin zulmüne göz yaşı döken,
Veysel mi görmezdi? bizlermi körüz.

OLAMAM

Yaşamaya geldik ise dünyaya,
Ne sen bensiz, ne ben sensiz olamam
Kulluğumuz yanlız ulu Mevla'ya,
Ne sen bensiz, ne ben sensiz olamam.

Kulak verme isyankara asiye,
Sevgi barış varken bu öfke niye,
Hakka kuldur, tutma kulu kul diye,
Ne sen bensiz, ne ben sensiz olamam.

Veysel ile Yunus'ları bilmedi,
Zalimler oynarken garip gülmedi,
Akan kan yaş üzerse GÜL MEHMED'i
Ne sen bensiz, ne ben sensiz olamam.

OZAN GÜL MEHMET

CANINI

Tanrım vardır sana arzım,
Azrail'in al canını,
Katil olmak olmuş farzım,
Azrail'in al canını.
Zincir vurduk biz sabıra,
Sevgiyi gömdük kabire,
Öldürürüz biz habire,
Azrail'in al canını.
İnsanların hepsi çağdaş,
Ceset ile doldu dağdaş
Katillerle kurduk bağdaş
Azrail'in al canını
GÜL MEHMED'im dünden azdım
Yarab sana sitem yazdım
Hatasız bir mezar kazdım,
Azrail'in al canını

KORKARIM

Korkmam ölümden, bir gün öleceğim,
Anlaşılmadan ölmekten korkarım.
Zora ağlamam çokca güleceğim,
Anlaşılmadan ölmekten korkarım.
Ömürdür bu, bir gün mutlaka biter,
Mezarım viran olur, Baykuş öter,
Gözyaşı, gül istemem, anla yeter,
Anlaşılmadan ölmekten korkarım.
GÜL MEHMED'im kırdıysam az sakarım,
Elinizi samimice sıkarım,
Anladıysan barış, sevgi kokarım,
Anlaşılmadan ölmekten korkarım.

OZAN GÜL MEHMET

OZAN GÖKOĞLU

1959 yılında Sivas'ın Zara İlçesi'nin Karahasanlı Köyü'nde dünyaya geldi. Oda her köylü çocuğu gibi çayırda çimende oynayarak büyüdü ve ilkokulu köyünde okudu. Ekmek parası kazanabilmek için 1969 yılında gurbetin yolunu tutan ozan Ankara'ya gitti. O.D.T.Ü.'de amelelik yaptığını söyleyen ozan 1978 yılında askerlik görevini yaptıktan sonra yine inşaatlarda çalışmaya başlamıştır. Saza ve söze düşkünlüğünün daha ilkokul yaşlarında başladığını söyleyen ozanımız 1982 yılında Libya'ya ve 1985 yılında da Suudi Arabistan'a inşaat ustası olarak gider. Oralarda çeşitli moral konserleri verir. Bugüne kadar üç adet kasetinin olduğunu söyleyen ozanımızı ben 3.3.1994 tarihinde Atatürk'e dil uzatanları protesto etmek için Anıtkabir'e gittiğimizde tanıdım ve tanıştım. Yine 1995 yılında yayınladığım "Anadolu Kültürü ve Ozanlarımız" adlı kitapta yer verdim. Ozanın asıl adı İsmail Gökoğlu olup Gökoğlu'nu eserlerinde mahlas olarak kullanmaktadır. Evli olup iki çocuk babasıdır. Şu anda Ankara'da oturmakta olup geçimini inşaatlarda kalfa olarak çalışarak sağla-

maktadır. Ozan oldukçada insancıl bir yapıya sahip olup Anadolu'nun çileli ozanlarından biridir. Kendisine başarılarının devamını dilerim.

ÖĞRENİN HELE

Cehalet yüzünden ortada kaldım
Okumayı yazıp öğrenin hele
Çok uğraştım amma başaramadım
Okuyup yazmayı öğrenin hele

Gelin cehaleti yokedin gitsin
Okuyup yazmayı herkes öğrensin
Öğreten olunki düşmanlar görsün
Okuyup yazmayı öğrenin hele

Bir kelime yazda bak hecesine
Sende öğretesin nice nicesine
Kulak ver ozanın gerçek sesine
Okumayı yazıp öğrenin hele

Cahilin sözünü dinlemez kimse
Sohbeti zor diye anlamaz kimse
Hiç kimse aldırmıyor nehikmetise
Okuyup yazmayı öğrenin hele

Ozan GÖKOĞLU der ben nasıl gülem
İlim deryasını öğrenem bilem
Yıllar yılı bitmedi çektiğim çilem
Okuyup yazmayı öğrenin hele

OZAN GÖKOĞLU

GELEYİM

Bana gel diyorsun gurbet ellerden
Zalim gurbet beni salmaz geleyim
Geçip ovalardan gelsem çöllerden
Zalim gurbet beni salmaz geleyim

Nazlı nazlı büyüttüğüm Hasanım
Özledim hüseyinimi sıkılır canım
Şu gurbet ellerde yoktur soranım
Zalim gurbet beni salmaz geleyim.

Ozan GÖKOĞLU der gençlik çağımdan
Ayırdılar beni yavrularımdan
Bir soldan tuttu bir sağımdan
Zalim gurbet beni salmaz geleyim.

DOST İÇİN

Benliğimi benden alan seneler
Çoğum gitti azım kaldı dost için
Cevherimi taşa çalan seneler
Toprak oldum tozum kaldı dost için

Karanlıklar kaderime bulaştı
Çektiklerim yıldızlara ulaştı
Ayaklarım birbirine dolaştı
Daryollarda izim kaldı dost için

Gözyaşlarım kaderimin oyası
Düşünceler güldürmedi doyası
GÖKOĞLU kimseyi üzme kıyası
Yüreğimde sızım kaldı dost için

OZAN GÖKOĞLU

KALMIŞMI

Bakın hele şu surata
Allahtan hiç nur kalmışmı
Ne kadar yemiş kerata
Acep daha yer kalmışmı
Çok yemişde oturamaz
Zaten ayakta duramaz
Anlatsam da hiç anlamaz
Kafada fikir kalmışmı
Felakettir senin fendin
Senden gayri yokmu sandın
Sülaleni ettin zengin
Bizim gibi fakir kalmışmı
GÖKOĞLU'yum yazdım böyle
Yanlışımı gelde söyle
Günden güne azar böyle
Millette sabır kalmışmı

GURBET KAHRI

Otuz yıldırki hep sırtımda idi
Gurbet kahrı geçim derdi yarderdi
Heran eşimde yurdumda idi
Gurbet kahrı geçim derdi yar derdi.
Sırtımda taşıdım gölükler gibi
Yüreği hasta benzi soluklar gibi
Bağrıma basmışım çocuklar gibi
Gurbet kahrı geçim derdi yar derdi
Ne kadar sadıkmış bırakmaz oldu
Vurgu can evimden sinemi deldi
Ben kahrolup ağlarken o bana güldü
Gurbet kahrı geçim derdi yar derdi.
GÖKOĞLUYUM böyle kavruldum işte
Nice fırtınada savruldum işte
Yaşım kırkı aştı yoruldum işte
Gurbet kahrı geçim derdi yar derdi.

OZAN GÖKOĞLU

DOYAMADIM NAÇARİ

Dost odurki senin gibi olsun
Dostluğuna doyamadım Naçari,
Her iki cihanda muradın alsın,
Dostluğuna doyamadım Naçari.

Uğraştın didinip kaç kitap yaptın
Koştura koştura tükenip bittin,
Kul Ahmedi de böyle yok ettin
Dostluğuna doyamadım Naçari

GÖKOĞLU'yum insanları severim,
Hele Naçari'yi elbet överim,
Fazla hırpalanıp yorulma derim
Dostluğuna doyamadım Naçari

BABA

Sene bindokuzyüz seksen ikide
Geldim Libyaya dönmedim baba
Altı ay sonunda geldim izine
Geldim evde seni görmedim baba

Vilayetim Sivas kazamız Zara
Karahasan köyünde yetmedik vara
Ciğerden almıştın iyi olmaz yara
Ömrün boyunca gülmedin baba

Beş oğlun dört kızın sana yanıyor
Anam senin için kara bağlıyor
Gelen geçen eşin dostun soruyor
Azrailden möhlet almadın baba

Allahtan rahmetler dilerim sana
Bu destanım canım babam Hasana
Ozan GÖKOĞLU da der yana yana
Mübarek yüzünü görmedim baba

OZAN GÖKOĞLU

ALİ ALİ

Ali Ali deyip düştüm dertlere
Derdime bir derman ver Ali Ali
Yüzbin tabip gelse bulamaz çare
Derdime bir derman ver Ali Ali

Evliyalar şahı dedim çağırdım
Gün olduki bağır bağır bağırdım
Eyup gibi sabreyledim dayandım
Derdime bir derman ver Ali Ali

Hayber kaleasini aldığın gibi
Zalime kılıcı çaldığın gibi
Eyuba çareler bulduğun gibi
Derdime bir derman ver Ali Ali

Affeyle bağışla günahım çoktur
Daha senden gayri umudum yoktur
Hakkı Ali bildim Alide haktır
Derdime bir derman ver Ali Ali

OZAN GÖKOĞLU der yastayım yasta
Sana kastedenler çıktılar posta
Nice aydın yandı iki temmuzda
Zalimin defterin dür Ali Ali

OZAN GÖKOĞLU

İnsanlık akıl ilim ve marifet nuru ile aydınlanmıştır.
HACI BEKTAŞ-I VELİ

OZAN ÖZVERİ

1953 yılında Yozgat'ın Sorgun ilçesine bağlı Tulum köyünde dünyaya gözlerini açan ozanımız ilk okulu köyünde okudu. Lise mezunu, evli ve üç çocuk babasıdır.

Ozanlık geleneğine gelince çeşitli etkinliklerde bulunmuştur. Kültür Bakanlığının himayesinde açılan şiir yarışmasında 18.10.1986 Sevgi ve Barış konulu şiir yarışmasında mansiyon ödülü, Cumhuriyetin 66 yıldönümünde T.B.M.M.'nin düzenlemiş olduğu Milli Egemenlik ve Barış konulu Şiir yarışmasında birincilik ödülü, Halk Ozanları Derneğinin düzenlemiş olduğu Halk Ozanlığını en iyi sürdürenler dalında 21.2.1988 yılında ödül. Kültür Bakanlığının düzenlemiş olduğu kitap sevgisi ve okuma konulu şiir yarışmasında ikincilik ödülü, Halkozanları Geleneksel 9. Bilgi Sevgi Hoşgörü konulu şiir yarışmasında birincilik ödülleri vardır.

Bundan sonraki yaşam hayatında başarılarının devamını diliyorum.

DOĞAYI KORU

Rasgele çöpleri atmak çok ayıp
Çevreni temiz tut doğayı koru
Bütün güzelliği kalbinde duyup
Çevreni temiz tut doğayı koru

Herkes güzel olan doğruya koşar
Düşünüp çalışan engeli aşar
Böyle kutsal görev insana düşer
Çevreni temiz tut doğayı koru

Temizlik olayı geniş bir konu
Bunu sevmiyenin olurmu sonu
İyice kafana yerleştir bunu
Çevreni temiz tut doğayı koru

Canlılara saygı duyayım dersen
Temiz yeyip içip doyayım dersen
Çağdaş uygarlığa uyayım dersen
Çevreni temiz tut doğayı koru

Yoket bulaşmasın mikroplar ele
Ağaç yetiştirip engel ol sele
Yürü durma çalış ÖZVERİ ile
Çevreni temiz tut doğayı koru

OZAN ÖZVERİ

Karanlıkta yürüyen yolunu şaşırır.

HACI BEKTAŞ-I VELİ

LÂİKİZ

Lâik olmamızdan gurur duyarız
Atatürk'cü hoş görülü lâikiz
Bilim ile gelen çağa uyarız
Atatürk'cü hoş görülü lâikiz

Temelinden sevgi dolu yapımız
Can veririz vatan için hepimiz
Dost olana her an açık kapımız
Atatürk'cü hoş görülü lâikiz

Ne olursa olsun insanın yaşı
Canlar ayrılırmı? bir'dir her kişi
Paylaşmak isteriz ekmeği aşı
Atatürk'cü hoş görülü lâikiz

Ahmet, Mehmet, Ali, Veli bir bize
Neden karasını çalar kör bize
Bulaşmasın uzak olsun kir bize
Atatürk'cü hoş görülü lâikiz

Yaşayan canlıya yoktur kinimiz
Allahı severiz sevgi dinimiz
Ne şeytanımız var nede cinimiz
Atatürk'cü hoş görülü lâikiz

Hiçbir zaman çağa karşı çıkmadık
İnsanları canlı canlı yakmadık
Aydın fikirlere kurşun sıkmadık
Atatürk'cü hoş görülü lâikiz

ÖZVERİ'ce bizim hazımız var'dır
Topluma yakışır sözümüz var'dır
İnsan ayırmayan gözümüz vardır
Atatürk'cü hoş görülü lâikiz

OZAN ÖZVERİ

YALAN SÖYLEMEZ

Aynaya bakıp'ta kendini tanı
Hazında'ki ayna yalan söylemez
Ayan açık göreceksin her yanı
Özünde'ki ayna yalan söylemez

Her gün sen nasıl iş yaptığına bak
Yolundan çıkarak saptığına bak
Çalarak neleri kaptığına bak
Gözünde'ki ayna yalan söylemez

Kötülüğü başka yerde arama
İyi bakıp biraz kafa yor ama
Kendi kusurunu görmek zor ama
Sözünde'ki ayna yalan söylemez

Düşün? zorlayacak bütün çıkarı
Utanmaza tarif zordur vakarı
Ne yana dönüyor gönül tekeri?
Dizinde'ki ayna yalan söylemez

Nereden gelirsin nere gidersin?
Nasıl davranırsın neler edersin?
Bir gün olur bedelini ödersin
Hızında'ki ayna yalan söylemez

Yürek'ten gelen söz olmazsa başka
Sevgiye yönelip gelinir aşka
İnsan kusurunu görseydi keşke
Pozunda'ki ayna yalan söylemez

ÖZVERİ yürüyor ayna peşinde
Onu gezdiriyor her an döşünde
Doğruluğu bir taç yaptı başında
Yüzünde'ki ayna yalan söylemez.

OZAN ÖZVERİ

PARASIZ

Yaşadığım hayat nasıl bilen yok
Çekilmiyor yavrum hayat parasız
Ağlıyorum göz yaşımı silen yok
Çekilmiyor yavrum hayat parasız

Vitrinlere teker teker bakarım
Bir şey alamadan geri çıkarım
Ümidimi ah vah eder yıkarım
Çekilmiyor yavrum hayat parasız

Bizlere hiç yanaşmıyor et gayrı
İneklerde vermez oldu süt gayrı
Hastalıklar hazır hapı yut gayrı
Çekilmiyor yavrum hayat parasız

Ekmek için dağı taşı aştım ben
İş aradım kapı kapı koştum ben
Yokluk ateşiyle yanıp piştim ben
Çekilmiyor yavrum hayat parasız

Çok aç kaldım inim inim inledim
Parasıza dost yok'imiş anladım
Vijdanıma kulak verip dinledim
Çekilmiyor yavrum hayat parasız

Ömür boyu güzel hayat aradım
Dostlarım'dan her geçen gün ıradım
Mutlu olmak yaklaşmadı bir adım
Çekilmiyor yavrum hayat parasız

Alev aldı bağrım yanıp tütüyor
Çaresizlik bu canıma yetiyor
ÖZVERİ'de gün'den güne bitiyor
Çekilmiyor yavrum hayat parasız

OZAN ÖZVERİ

SAVAŞ OLMASIN

İnsanlar barışıp tutsun elele
Dünyamız'da savaş olmasın artık
İkibin'li yıllar gitmesin sele
Yüreklere acı dolmasın artık

Gerçek yolumuzdan caymamak lazım
Cahil düşünceye uymamak lazım
Yavruları yetim koymamak lazım
Katledilip insan ölmesin artık

Çağımız'da kavga utanç verici
Muaffak olamaz gönül kırıcı
Olmak gerek kucak açıp sarıcı
Kinler içimize gelmesin artık

Bozmayalım bundan sonra arayı
Kin yerine sevgi alsın sırayı
Allar varken giymek nedir karayı?
Çıkarcılar bizi bölmesin artık

Görüş çerçevesi taşılmalı'dır
Engel olan yollar aşılmalı'dır
Silahlara kuyu eşilmeli'dir
Atomlar canları silmesin artık

Bütün insanları doğuran ana
Çıkar için kıymak olurmu cana?
ÖZVERİ'ce yürek dayanmaz buna
Düşmanca duygular kalmasın artık

OZAN ÖZVERİ

OZAN ŞAHİNDOKUYUCU

1966 yılında Çorum'un Sungurlu ilçesine bağlı Kamışlı köyünde doğdu. Çayırda çimende oynayarak büyüdü ve gelişti. İlk okulu köyde okudu. Köyde geçin sıkıntısı başlayınca taşı toprağı altın olan Ankara'ya ailesi güçlü Ortaokulu ve liseyi Ankara'da tamamladı.

Ozan en çok Üstad Hüseyin Çırakman, Aşık Mahsuni Şerif, Aşık Şekip Şahadoğru ve Aşık Veysel Şatıroğlu'ndan etkilendiğini söylemektedir. Değerli ozanımızın bir çok mahalli gazetelerde antolojilerde yayınlanmış eserleri bulunmaktadır. 1989 yılında Halden anlar Hasan Aslan beyin kızı Durna ile hayatını birleştirdi. Bu evlilikten Coşkun ve Meryem adlarında çocukları oldu. Bu arada Ozan Anadolu'yu bir baştan bir başa dolaştı. Fakir, zengin, Ermeni, Çingene demeden her türlü insancıl insanlara misafir oldu.

Bir müddet serbest çalıştı daha sonra bir kamu kuruluşunda işe başladı. Ozanımızın şiir yazma aşkı orta okul çağlarında doğdu. Çok değişik ve zor işlerde çalıştı, çok ezildi bu eziklik onu şiir yazmaya

ve saz çalmaya yönlendirdi. Şiirlerinde hep ezilmişliğini ve haksızlığı dile getirmektedir. Değerli ozanımız bir çok derneğin de üyesidir. Başta halk ozanları Kültür Vakfı olmak üzere toplam 10 derneğe üyedir. Halen Ankara'da oturmakta olup evli ve 2 çocuk babasıdır. Kendisine bu kültürel çalışmalarından dolayı daha nice yıllar dilerim.

OZANLAR

Halktan gelir halkın gözü kulağı
Yıllarca halk için çalmış ozanlar
Hünkâr Hacı Bektaş Veli Pirleri
Gerçekleri rehber kılmış ozanlar

Dizelere dökmüş halkın derdini
İncitemez toplumunu ferdini
Yol uğruna feda etmiş kendini
Özlerini hakka salmış ozanlar

Sazı elde diyar diyar gezerler
Zehir olsa serbest yapıp süzerler
Haksızlığı önce onlar sezerler
Gönüllere köprü olmuş ozanlar

Yoksullukla usanmadan savaşan
Nadir olur sevdiğine kavuşan
Halk uğruna hak aşkıyla çalışan
Muhabbeti dostta bulmuş ozanlar

DOKUYUCU meydana koymuş serini
Dolduramaz üstadların yerini
Rehber seçtim ben kendime birini
Erenler aşkıyla dolmuş ozanlar...

OZAN DOKUYUCU

DOSTLAR

Gittikce uzuyor gurbetin yolu
Şu zalim yoksulluk bağladı kolu
Bir bulut misali gözlerim dolu
Hasretlik çekmesi zorumuş dostlar

Cihana geleli çile çekerim
Halden bilenlere derdim dökerim
Çaresiz kalmışım boyun bükerim
Hasretlik çekmesi zorumuş dostlar

DOKUYUCU der ki dumanlı başım
Irmak oldu çağlar gözümden yaşım
Zehir oldu bana ekmeğim aşım
Hasretlik çekmesi zorumuş dostlar...

YALAN DÜNYA

Bıktım yaşamaktan usandım artık
Bak ne haldeyim hey yalan dünya
Giyerim bir gömlek yakası yırtık
Gör ne haldeyim hey yalan dünya

Kimisi zengindir kimi fukara
Zalim felekten de çok aldım yara
Bülbül misali de düşmüşüm zara
Sor ne haldeyim hey yalan dünya

DOKUYUCU gülmez sana geleli
Ömrümün yarısı geçti çileli
Uzanmadı bir gerçek de dost eli
Gör ne haldeyim hey yalan dünya

OZAN DOKUYUCU

SENDE ANLARSIN

Ecel gelir bir gün çalar kapını
Bu dünya fanidir sende anlarsın
Sen sen ol yitirme mertlik yapını
Bu dünya fanidir sende anlarsın

Aldanıp malına tamah eyleme
Halden bilmezlere derdin söyleme
İncitme kimseyi kul hakkı yeme
Bu dünya fanidir sende anlarsın

DOKUYUCU halktan alır gücünü
Mevlam iyilerin versin gecini
Alacaktır mazlum birgün öcünü
Bu dünya fanidir sende anlarsın...

GENÇLİK ÇAĞLARIM

Şu yalan dünyadan gayri usandım
Yaşamadan geçti gençlik çağlarım
Her yüze güleni dost olur sandım
Bilemeden geçti gençlik çağlarım

Eller gibi neşelenip gülmedim
Hayat bana düşman imiş bilmedim
Gönül verdim bir vuslata ermedim
Saramadan geçti gençlik çağlarım

DOKUYUCU tutunacak dal yoktur
Acılara dayanacak hal yoktur
Arı vardır kovanında bal yoktur
Eremeden geçti gençlik çağlarım...

OZAN DOKUYUCU

GİRİLMEZ İMİŞ

İlimin şehrine girmek istedim
Münkirler bu şehre giremez imiş
Hak sever mihriban olan kulları
Peyda edip kıymet bilemez imiş

Meftun oldum erenlere Pirlere
Dil-i şeyda yandım pervanelere
Yezit nifak soktu hep gönüllere
Gönül bir kabedir yıkılmaz imiş

Sendeki bu nigah nedir ey gafil?
Karınca yükünü çekemiyor fil
İman eyle cahil doğru yola gel
Mürşitsiz menzile varılmaz imiş

Muhammet ilimdir ALİ kapısı
Bu temele kurulmuştur yapısı
Ehl-i Beyte verilmiştir tapusu
Dil-bent olan gönül yorulmaz imiş

Şah-ı Merdan bu yolunda serveri
Bu yola girenler döner mi geri?
Yoktur bu meydanda münkirin yeri
Pirsultan gibi zat bulunmaz imiş

DOKUYUCU erenlere varalım
Müminlerin yarasını saralım
Mürşit ile kemalete erelim
Durmakla menzile erilmez imiş...

OZAN DOKUYUCU

SORULUR BİR GÜN

Yarınlara umutsuzca bakmayın
Yurdumuz namertten arılır birgün
İçinize fitneleri sokmayın
Suçlunun hesabı sorulur bir gün

Utansınlar memleketin halinden
Zamdan başka birşey gelmez elinden
Mevlam esirgesin zalim kulundan
Bozbulanık sular durulur bir gün

DOKUYUCU gözyaşların sel gibi
Kendi vatanında sanki el gibi
Açılmadık bir tomurcuk gül gibi
Emeğin hakları verilir bir gün...

HACI BEKTAŞ

Benim şu sırrımda sana ayandır
Ulu dergahına al Hacı Bektaş
Mümin müslümün de artık uyandır
Uykuda gözyaşım sil Hacı Bektaş

Ulu Dergahına girmek isterim
Ol yüce Şahı da görmek isterim
Pirim Hünkarına ermek isterim
Gönlüm sana ayan bil Hacı Bektaş

Dinle Ulu Pirim mümin müslümü
Muhammet soyunda Ali neslini
Sorar isen eğer benim aslımı
İmam'ni Caferden gel Hacı Bektaş

İster çektir beni kırklar darına
Yanam İmam Cafer sadık narına
OZAN DOKUYUCUYU koma yarına
Affet günahımı sil Hacı Bektaş

OZAN DOKUYUCU

GÜLEMEDİM Kİ

Çile ile gelmişim fani dünyaya
Şad olupta birgün gülemedim ki
Yaşamak denilen güzel duyguyu
Hissedip özümde bilemedim ki

Acılar içinde savruldum durdum
Bunca yıl kendimi boşuna yordum
Umut deryasında bir hayal kurdum
Ben mevlamdan çokşey dilemedim ki

DOKUYUCU derki dünya boş değil
Yaşıyorum ama gönlüm hoş değil
Sitem etme hayallerin düş değil
Bir mürşitten himmed alamadım ki

ORTA DİREK

Gülmeyi unutmuş gayri yüzleri
Sayende ne halde bak ortadirek
Perişan eyledi zamlar bizleri
Sayende ne halde bak ortadirek

Nereye gitsede yolları bağlı
Fakirlik elinden ciğeri dağlı
Kimisi yavan yer kimi de yağlı
Sayende ne halde bak ortadirek

Yalanlar meydana serilmez oldu
İşçinin hakları verilmez oldu
Torpilsiz işimiz görülmez oldu
Sayende ne halde bak ortadirek

DOKUYUCU derki bakın düzene
Milyonlarca işsiz boşta gezene
Yoksulluk elinden candan bezene
Sayende ne halde bak ortadirek

OZAN DOKUYUCU

İÇİNDEKİLER

Sayfa No.

ABİDELEŞEN OZANLARIMIZIN ANISINA 4
BU KİTAPTAKİ ESERLERİN YAYIN HAKKI 6
HALK OZANLARI ADINA ÇIKAN ESERLER 8
ANADOLUYA SOLUK VERENLER 9
OZAN NİDAYİ DEDE'NİN HAYATI 11
OZAN SİNEMİ 57
OZAN NAÇARİ BABA 69
NİDAYİ DEDE 76
GÜRÜNLÜ AŞIK GÜLHANİ 83
OZAN DERGAHİ 95
OZAN ŞAH TURNA 105
OZAN ASARİ 111
AŞIK ARABİ 119
OZAN DİDARİ 131
OZAN DİYARİ 139
OZAN EZGİNİ 147
ASLIHAN 157
OZAN EMANETİ 163
OZAN ŞAHİNİ 171
OZAN KADİR 177
OZAN YÜREKLİ 183
OZAN BARIŞCAN 189
AŞIK GÖKMENİ 199
OZAN ŞİARCAN 205
OZAN KIRGINİ 211
OZAN MİHMANİ 217
OZAN FEVZİ 223
OZAN GÜL MEHMET 229
OZAN GÖKOĞLU 235
OZAN ÖZVERİ 241
OZAN ŞAHİN DOKUYUCU 247

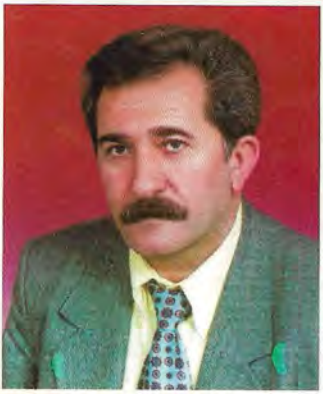

Bu kitabımda geçmişteki ustalardan aldığım kültürü gelecek kuşaklara aktarmak için, asırlardan bu yana günümüze elden, telden süzülerek gelen ve yaşayan Halk Ozanlarımızın eserlerini bir araya getirmeye çalıştım.

KİN OLMASIN

Benden selam olsun yüce halkıma
Kin olmasın dostlar nefret olmasın
Gönül sarayında birlik var olsun
Kin olmasın dostlar nefret olmasın

Cihana insanlar çıplak geldiler
Gözleri açıldı nefse daldılar
İçimize nefret kini saldılar
Kin olmasın dostlar nefret olmasın

Hakkı bilmez kör şeytana tapanlar
Doğru diye yanlış yola saparlar
Çıkarları için ayrım yaparlar
Kin olmasın dostlar nefret olmasın

İnsanız insanca yaşamalıyız
Cahil düşünceyi boşamalıyız
Sevgi bağlarını döşemeliyiz
Kin olmasın dostlar nefret olmasın

Bölücüdür nifak tohumu eken
Kardeş kardeşine olmasın diken
NİDAYİ kalpleri eyledim mekan
Kin olmasın dostlar nefret olmasın

OZAN NİDAYİ

ISBN : 975 - 97041 - 0 - 2